

A serdülők képességeinek kibontakoztatása

Ruhi Intézet

5. Könyv

A serdülők
képeségeinek
kibontakoztatása

Ruhi Intézet

A sorozat eddig megjelent kötetei:

Az alábbiakban a Ruhi Intézet által megjelentetett sorozat jelenlegi köteteinek címei találhatóak. A könyveket a fő tanfolyamsorozat kurzusaihoz szánták azzal a szisztematikus céllal, hogy erősítsék a fiatalok és felnőttek képességeit közösségeik szolgálata érdekében. A Ruhi Intézet szintén kidolgoz egy olyan tanfolyamsorozatot, mely a sorozat harmadik kötetéből ágazik ki, képzést nyújtva a bahá'í gyermekosztályok vezetőinek, továbbá egy másikat, mely a sorozat ötödik kötetéből ágazik ki a serdülőcsoportok animátorainak képzéséhez. Ezek szintén fel vannak tüntetve a listán. Meg kell azonban jegyezni, hogy az adott területen szerzett tapasztalatokkal párhuzamosan ez a lista folyamatos változtatásokon esik át. Amint a fejlesztés alatt álló tantervi elemek egyre nagyobb számban jutnak el abba a stádiumba, hogy széles körben hozzáférhetővé lehet tenni őket, új címek kerülnek majd fel a listára.

1. Könyv *Elmélkedés a lélek életén*
2. Könyv *Szolgálatra emelkedvén*
3. Könyv *Gyermekfoglalkozások vezetése, Első évfolyam*
Gyermekfoglalkozások vezetése, Második évfolyam (mellékági tanfolyam)
Gyermekfoglalkozások vezetése, Harmadik évfolyam (mellékági tanfolyam)
Gyermekfoglalkozások vezetése, Negyedik évfolyam (mellékági tanfolyam)
4. Könyv *A kettős Megnyilvánulások*
5. Könyv *A serdülők képességeinek kibontakoztatása*
A kezdőlendület: 5. Könyv első mellékági anyaga
Egyre bővülő kör: 5. Könyv második mellékági anyaga
6. Könyv *A Hit tanítása*
7. Könyv *Járjunk együtt a szolgálat ösvényén!*
8. Könyv *Bahá'u'lláh Szövetsége*
9. Könyv *Történelmi betekintés*
10. Könyv *Élettől lüktető közösségek építése*
11. Könyv *Anyagi eszközök*
12. Könyv *Család és a közösség*
13. Könyv *Társadalmi tevékenységben való részvétel*
14. Könyv *Közéleti vitákban való részvétel*

Copyright © 2009, 2024 by the Ruhi Foundation, Colombia
Minden jog fenntartva. 1.1.1 PE változat, 2009. november
2.1.2.PE változat, 2024. november
Printed in Hungary

Copyright © 2006, 2014, 2022 by the Ruhi Foundation, Colombia
Minden jog fenntartva. 1.1.1 PE változat, 2014. április
2.1.1. PE változat, 2022. július
ISBN 978-628-95102-1-8

Ruhi Intézet
Cali, Columbia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Tartalom

Néhány gondolat a tutorhoz	v
Az élet tavaszán	1
Egy ígéretes életkor.....	49
Az animátori szolgálat	89

Néhány gondolat a tutorhoz

A Ruhi Intézet az 1970-es évek elején történő megalakulása óta arra törekedett, hogy oktatási tevékenysége révén szolgálja a tizenkét-tizenöt éves fiatalokat, akikre gyakran utaltak úgy, mint „serdülők”-re, és akik a társadalom egészen különleges szegmensét képezik. Mivel az Intézet oly sok serdülőkorú fiatal idealizmusának és duzzadó életerejének volt szemtanúja, egyre inkább meg volt győződve annak fontosságáról, hogy lehetőséget kell kínálni nekik számos téma és fogalom megvizsgálására, mely lehetővé teszi majd számukra, hogy megbirkózzanak az élet komplexitásával, megküzdjenek a mindenütt erősödő erkölcsi hanyatlást okozó erőkkel, és a társadalmi változás aktív résztvevőivé váljanak. Az ezt követő néhány évtized olyan cselekvési és értékelési időszakból állt, amely mind többet hasznosított a különböző háttérrel rendelkező serdülők szolgálatából fakadó világméretű tapasztalatokból, beleértve a fejlesztés területén tett erőfeszítéseket is elsősorban az írástudás terén. A 2000. év környékén azután felmerült a serdülők lelki képességfejlesztésének fogalma, és ezzel együtt egy hároméves program különböző aspektusai, melynek célja, hogy a serdülők szellemi és lelki képességeit az emberiség szolgálatába állítsák.

A Ruhi Intézet más törekvéseihez hasonlóan a serdülők lelki képességfejlesztését célzó programot is széles néprétegeknek ajánlják fel egyfajta távoktatási rendszeren keresztül, mely jelen esetben három fő alkotórészből áll: a „serdülőcsoportból”, az „animátorból”, valamint egy speciális tananyagrendszerből. Az Intézet fő tanfolyamsorozatában az ötödik, *A serdülők képességeinek kibontakoztatása* c. könyv célja, hogy segítséget nyújtson azoknak, akik szeretnék felkínálni falvaikban, városaikban ezt a programot. Ez az első abban a tanfolyamsorban, mely a fő tanfolyamsorozatból ágazik ki, és amely segít az egyéneknek kifejleszteni az „animátori” szolgálathoz elengedhetetlen képességeket. Az „animátor” megnevezés már önmagában is jelzi e szolgálat természetét. Bár nem mindenki fog a szolgálat mezejére lépni azok közül, akik ezt a könyvet tanulmányozzák, remélhetőleg mindenki inspirációt nyer az érintett témákból, és felismeri annak fontosságát, hogy megfelelő figyelmet szenteljen a serdülők nemes törekvéseinek. Ez pedig létfontosságú eleme egy olyan kultúra megteremtésének, amely elősegíti a fiatalokhoz való – a mai társadalomban uralkodótól nagymértékben eltérő – hozzáállás terjesztését. Egy ilyen környezetben aztán még azok is, akik nem vesznek részt közvetlenül a programban, készen állnak arra, hogy támogassák annak bimbózó törekvéseit.

Az 5. könyv tutorálását végző személyeknek tudomásul kell venniük, hogy a résztvevők között sok olyan érett tizenéves vagy huszonéves fiatal lesz, akik azzal a kifejezett szándékkal kezdték meg a fő tanfolyamok sorát, hogy később animátorként szolgáljanak, és rendelkeznek az ehhez szükséges látens képességekkel. Néhányan közülük olyan társaikkal folytatott beszélgetéseken keresztül kerültek kapcsolatba a hittel, akik hangsúlyozták, milyen fontos szerepet játszatnak a fiatalabb generációk nevelésében. Mások maguk is részt vettek a lelki megerősítő programon serdülőkorukban, és nem sokkal ezután megkezdték az 1. könyv tanulmányozását. Bármilyen úton is kerültek az intézeti folyamatba, immár ők is a falujukban vagy szomszédságukban élők, annak jobbítása iránt elkötelezett egyénekből állók, egyre növekvő mag részét képezik. Ily módon tapasztalatot szereznek az otthonlátogatásokban, melyek célja, hogy a családokkal együtt fedezzék fel a hit központi témáit. A szolgálatnak ezt a formáját a 2. könyv tárgyalja. Ennek a magnak a részeként jó néhányan közülük szorosan kapcsolódnak majd legalább egy helyi ifjúsági csoporthoz, és segítik az animátort a különböző tevékenységek végrehajtásában, valamint elkísérik őt a szülőknél tett rendszeres látogatásokra, hogy megvitassák velük a programmal kapcsolatos fogalmakat és megközelítéseket. Ekkorra már mindannyian jelentős ismeretek birtokában lesznek majd a bahá'í tanításokról, amelyeket a 3. és 4. könyv tanulmányozása során mélyítenek el, és rendelkezni fognak azokkal a készségekkel, képességekkel, attitűdökkel és lelki tulajdonságokkal, amelyek szükségesek ahhoz, hogy értelmes beszélgetéseket kezdeményezzenek és

folytassanak a barátokkal és szomszédokkal. Különösen itt – amikor eljutnak az 5. könyvhöz – válik nyilvánvalóvá a Ruhi Intézet fő tanfolyamsorozatában rejlő képességfejlesztési folyamat jelentősége – azé a folyamaté, amelyet a szolgálat ösvényének bejárásaként emlegetnek. A serdülőkorú fiatalok egy csoportját bevonnak egy hároméves programba a lelki megerősödésük érdekében rendkívül felelősségteljes szolgálat, és a kezdő animátorok erre irányuló erőfeszítései nem kis mértékben támaszkodnak arra a képességre, amelyet eddigi életútjuk során folyamatosan fejlesztettek ki.

A könyv első fejezete, „Az élet tavaszán”, olyan tulajdonságokra összpontosít, amelyek a Hit írásai szerint az ifjúság időszakát jellemzik. Az elvégzett elemzésből fokozatosan kirajzolódik egy jövőkép arról, hogy az ifjúsági egyes nemzedékei miként járulnak hozzá Isten ügye és az emberiség szolgálatához. A tutor célja biztosítani, hogy a résztvevők a fejezet tanulmányozásáról az itt kibontakozó jövőképtől fellelkesülve távozzanak, mivel ez a jövőkép az, ami a fiatalok lelki megerősítését célzó ifjúsági programot áthatja, és amely irányt adhat erőfeszítéseiknek, mely a fiataloknak a tevékenységbe való bevonására irányul.

A fejezet valóban azzal kezdődik, hogy a résztvevőket arra kérik, gondolkodjanak el azon, melyek azok a tulajdonságok, amelyekről remélik, hogy a fiatal serdülőkben kialakulnak, mire 15 éves korukban – amit a bahá'í tanításokban az érettség küszöbének tekintenek – befejezik a hároméves programot, és belépnek ifjúságuk „virágkorába”. A tutornak meg kell értenie, hogy a feladat célja nem az, hogy elmélyedjenek a program részleteiben, vagy hogy a serdülő korosztály lehetőségeiről elmélkedjenek. Ezekkel a kérdésekkel a könyv harmadik, illetve második fejezete foglalkozik majd. A szándék sokkal inkább az, hogy figyelmünk középpontjába helyezzük egy olyan fiatal képét, aki készen áll arra, hogy elfoglalja helyét a következő generáció tagjai között, akik Isten ügyének bajnokai lesznek, és a civilizáció fejlődésének szentelik magukat. A résztvevők számára a feladat javítja annak a tevékenységnek a megítélését, amelyet hamarosan animátorként fognak végezni, és mélyebb értelmet ad a későbbi beszélgetéseiknek.

Ennek fényében tehát a fejezet számos olyan szövegrészletet mutat be az Írásokból, amelyek tisztáznak bizonyos, az ifjúság időszakához kapcsolódó fogalmakat. A fejezet elején bevezetett fogalmak között szerepel a szolgálat, az oktatás és a jövőre való felkészülés közötti kölcsönhatás, egy olyan kérdés, mely olykor a fiatal elméket is foglalkoztatja. Világossá válik, hogy ha az életet egészen tekintjük, akkor annak különböző aspektusai, melyek távolról sem állnak egymással ellentétben, egymást erősíthetik. A 10. részben található feladat segít a résztvevőknek átgondolni, mit is jelent ez a gyakorlatban. Vigyázni kell arra, nehogy mechanikusan végezzék el a feladatot, és ezáltal ne ismerjék fel, hogy bizonyos egyéni döntések és gondolkodásmódok hogyan vezethetnek a képzeletbeli kettősségekhez és az ezekből fakadó feszültségekhez.

A fejezetben bemutatott másik fogalom a kettős erkölcsi cél. A résztvevők természetesen ismerik már ezt a fogalmat a korábbi könyvek tanulmányozásából. Itt azonban sokkal mélyebben foglalkozunk vele. A résztvevőknek különös figyelmet kell fordítaniuk a kettős erkölcsi cél feltárásának szentelt részekre, amelyek a bahá'í írásokban felvázolt kettős átalakulás ismertetésével kezdődnek – az egyén szintjén és a társadalom szerkezetében egyaránt. A fejezet pedig ennek fényében azt javasolja, hogy a fiatalokat nagyfokú céltudatossággal kell felvértezni annak érdekében, hogy kezükbe vegyék saját szellemi és lelki fejlődésük irányítását, és hogy tartósan hozzájáruljanak a társadalom fejlődéséhez. Azt is mondja továbbá, hogy az erkölcsi cél e két aspektusa egymást kiegészíti, és alapvetően egymástól elválaszthatatlan, mivel az egyének viselkedésének mércéi formálják a környezetet, és fordítva, a társadalmi struktúrák és folyamatok alakítják az egyén viselkedésmintáit. Néhány résztvevőnek nehézséget jelenthet ezen állítás következményeinek megértése, amelyeket majd a 16. fejezetben található feladat során vizsgálunk meg. Az uralkodó világnézetek – amelyek egyrészt hajlamosak túl

nagy hangsúlyt fektetni az egyéniségre és az egyéni szabadságra, másrészt túlértékelik a társadalmi erők és a politikai folyamatok jelentőségét – gyakran észrevétlenül torzíthatják a valóságot, és alakíthatják a meggyőződéseket és a gondolkodásmódot. Amikor a tutor a feladatot csoporttal végzi, tisztában kell lennie azzal, hogy ez milyen kihívást jelenthet, és szükség esetén segítenie kell a csoport tagjait abban, hogy felismerjék azokat az állításokat, amelyek nem állnak összhangban a Védnöknek az adott részben idézett állításával. A kettős cél fogalmának feltárása tehát azzal a megállapítással zárul, hogy ez a cél csak a szolgálat területén valósulhat meg. A szolgálat pedig a fejezet szerint egyesíti az egyéni lehetőségek kiteljesedését a társadalom fejlődésével.

A második fejezet „Az ígért kora” címet viseli, és a serdülőkkel, valamint a bennük rejlő hatalmas lehetőségekkel foglalkozik. Igyekszik megerősíteni a résztvevők elméjében azt a megértést, hogy a serdülők egy különálló korosztály tagjai, amelyek megvannak a maga jellegzetességei. Olyan jellegzetességek ezek, melyek nem hagynak kétséget afelől, hogy bármennyire is hibás lenne gyermekként kezelni őket, ugyanilyen hibás lenne arra ösztönözni őket, hogy utánozzák a felnőttkor egy olyan – lényegét tekintve felszínes – változatát, amely egyre több helyen ereszt gyökeret. A fejezet azt is szeretné világossá tenni, hogy a bahá'í közösség viszonyulása ehhez a korosztályhoz, melyet a Hit írásai formáltak, és olyan példákban töltekeznek, mint az ifjú Rúhu'lláh, radikálisan különbözik az elterjedt feltételezéseken és elméleteken alapuló megközelítésekétől, melyek közül sok a serdülő korosztályt a lázadással és válságra való hajlammal jellemzi.

A fenti célokat szem előtt tartva a fejezet röviden áttekinti a serdülőkor természetét, majd arra kéri a résztvevőket, hogy gondolkodjanak el azon a kérdésen, milyen kihívást jelent az ebben a korosztályban élő fiatalok növekvő tudatosságának megfelelő irányítása. E tekintetben a fejezet figyelmezteti a résztvevőket: ezen erőfeszítéseknek el kell kerülniük az olyan programok csapdáját, amelyek ahelyett, hogy az élet e formálódó szakaszában lévő növekvő öntudatát mások önzetlen szolgálatának irányába terelnék, inkább az „én” ellen fordítják, és sajnos a végén a „ragaszkodó én” foglyává teszik őket. Az 5-9. részek a bahá'í írásokból vett idézetek sorozatán keresztül próbálják felhívni a résztvevők figyelmét e csapda néhány rejtett veszélyére. A fejezet ezután megvizsgálja a társadalmi környezet hatásait a serdülők életére, bemutatja a „serdülőcsoport” fogalmát, mint a kölcsönös támogatás színterét, és definiálja azt a hozzáállást, amely elvárható mindazoktól, akik e csoportok „animátoraiként” szándékoznak szolgálni.

A harmadik, az „Animátori szolgálat” címet viselő fejezet bizonyos értelemben ott folytatja, ahol a második fejezet befejeződött, és megpróbálja a résztvevőket még jobban megismertetni a szolgálat természetével. A serdülőcsoport néhány jellemzőjének áttekintése után a fejezet belekezd az anyagok ismertetésébe, amelyek tanulmányozása a program magját képezi. A fejezet nagyobb részét ennek a beszélgetésnek szenteljük, és a tutornak világosan meg kell értenie ennek szándékát, amely nem pusztán az anyagok bemutatása, hanem az, hogy betekintést nyújtson a résztvevőknek abba, mit is jelent a lelki megerősítés folyamata, és miként próbálják az anyagok elősegíteni ennek dinamikáját. Az anyagokból kiemelt szövegrészek végig a fejezet részét képezik, két könyvet azonban – *A megerősítés szellemi*-t és *A hit szellemiségé*-t – a fejezet teljes egészében áttekint, így a szükséges példányokat a résztvevők rendelkezésére kell bocsátani.

A lelki megerősítés kérdése általában rengeteg töprengést és elmélkedést igényel a tutorok részéről. Az intézeti kurzusok által elindított oktatási folyamat végső soron az erkölcsi és szellemi megerősítés eszközének tekinthető, amely által az élet minden területéről érkező és a legkülönbözőbb háttérrel rendelkező emberek képessé válnak arra, hogy szolgálatra emelkedjenek és részt vegyenek egy jobb világ építésében. Az erő itt alkalmazott fogalma jelentősen különbözik az elterjedt definícióktól, melyek azzal a szándékkal hozzák azt összefüggésbe, hogy az egyén másokon uralkodjon,

vagy másokat arra ösztönözzön, hogy teljesítsék az egyén kívánságait és követeléseit. A cél helyett az emberi szellem erőinek, az egység, a szeretet, az alázatos szolgálat, a tiszta cselekedetek erőinek áramlását biztosító csatornává válni. Az, hogy miként lehet hozzájárulni egy ilyen folyamat előrehaladásának – sőt, felgyorsulásának – dinamikájához, központi szerepet játszik a tutori tevékenységben. Az egymást követő csoportoknak a tanfolyamok tanulmányozásába történő bevonása révén szerzett tapasztalatok alapján minden tutor képes megérteni azt a számos egymással kölcsönhatásban lévő tényezőt, amelyek közül mindenképpen a legerősebb a valódi megértés elősegítése.

Ebben a könyvben természetesen a tutor előtt álló feladat tovább terjed a következő nemzedékre és annak a nevelési folyamatnak a jellegére, amely lehetővé teszi a serdülők számára, hogy kialakulóban lévő képességeiket gyümölcsözően gyakorolják. E folyamat középpontjában a gondolat és a kifejezés egymást erősítő ereje áll. Az elme absztrakt gondolkodásra való képessége, amely a felnőttkor korai szakaszában drámaian növekszik, a serdülőkorban erősödik meg, amikor a fiatalok megtanulják alkalmazni a releváns tudományos, erkölcsi és szellemi fogalmakat az őket körülvevő világ elemzéséhez és a társadalomra irányuló első cselekvési kísérleteikhez. Mégis, bármennyire is fontos a racionális elemzés képessége, nem nélkülözheti a lelki érzékelést. Ezen keresztül olyan megértési csatornák nyílnak meg, amelyek pusztán a mentális erők gyakorlásával nem érhetők el. A serdülőket tehát segíteni kell abban, hogy felismerjék a szellemi erőket és megtalálják a lelki alapelveket azokban a helyzetekben, amelyekkel találkozhatnak, ha helyes erkölcsi döntéseket akarnak hozni. Az elgondolt oktatási folyamat egyik alaptétele, hogy az egyén gondolatait és viselkedését irányító erkölcsi struktúra szorosan kapcsolódik ahhoz a nyelvi struktúrához, amelyben gondolatait kifejezi. Bármilyen betekintést nyújtott is az 5. könyv első két fejezete ebbe a folyamatba, a harmadik fejezet 5-19. része arra törekszik, hogy a folyamat különböző dimenzióit egyértelművé tegye, szükség szerint a programban használt szövegekből vett példákra támaszkodva. Minden tutornak érdemes alaposan áttanulmányoznia ezeket a részeket, amikor felkészül arra, hogy egy csoportot végigvezessen rajtuk. Reméljük, hogy a résztvevők a tanulmányaik során felismerik a szövegekben rejlő lehetőségeket, amelyekkel felvértezhetik a különböző kultúrákban élő serdülőket.

E vita fényében tehát a résztvevőknek lehetőségük nyílik két teljes szöveg elemzésére: az egyik a „baháí tanítások által inspirált” kategóriába tartozik, a másik pedig a program kifejezetten baháí komponensét képviseli. Ezt a két kategóriát már a fejezet elején bemutatjuk a résztvevőknek. *A megerősítés szellemi* és *A hit szellemisége* c. könyvek áttekintése pedig azt a célt szolgálja, hogy a résztvevők lássák, miként járul hozzá mindkét szöveg a tárgyalt témákkal és fogalmakkal, valamint a nyelvhasználattal a fent leírt program céljaihoz. A megerősítésnek az előbbieken tárgyalt fogalma például – miszerint ha az ember tisztességes célok érdekében erőfeszítéseket tesz, akkor számíthat az isteni megerősítésre – mindenütt ott cseng a fiatalok szívében és lelkében. Úgy tűnik, hogy a szöveg tanulmányozása során szerzett megértés segít nekik, amikor új és kihívást jelentő feladatokba fognak, hogy leküzdjék a félelmet és az ezzel gyakran együtt járó önbizalomhiányt anélkül, hogy az „én” túlzott hangsúlyozására utaló agresszív viselkedést tanúsítanának. Ily módon a könyvben kibontakozó a serdülők által elsőként tanulmányozott, egyszerű, mégis mély történet, sokakat olyan ösvényre állít, amely megvédi őket – legalábbis részben – a társadalom szövetét szaggató, bomlasztó erőkkel szemben, melyek megfosztanák őket valódi nemes identitásuktól.

Hasonlóképpen *A hit szellemisége*-ben megjelenő fogalmak tisztázása is szemmel láthatóan segítséget nyújt minden kultúrából érkező fiatalnak, képessé téve őket arra, hogy mélyen elgondolkozzanak olyan filozófiai kérdéseken, melyek ebben az életkorban kezdik foglalkoztatni őket, valamint arra, hogy meglássák a szellemi és anyagi dolgok közötti bonyolult kapcsolatokat. E fogalmak közé tartozik például a fizikai evolúció és az emberi szellem megjelenése. A tutornak figyelembe kell

vennie, hogy az 5. könyvet tanuló és animátornak készülő fiatalok közül sokak számára – hacsak nem végezték el maguk is a lelki megerősítő programot serdülőkorukban – *A hit szellemisége*-nek áttekintése jelenti az első alkalmat arra, hogy szisztematikusan megvizsgálják a bemutatott fogalmakat, így elegendő időt kell adni nekik az összefüggések átgondolására.

Az alábbi ismertető végén a résztvevőket arra biztatjuk, hogy gondolkodjanak el a tudomány és a vallás közötti harmónia elvén, amely nem a szövegben közvetlenül tárgyalt fogalom, sokkal inkább olyasvalami, ami a szöveg egész anyagának alapját képezi. A javaslat az, hogy a tudományt és a vallást két egymást kiegészítő ismeret- és gyakorlati rendszernek lehet tekinteni, amelyek révén a civilizáció fejlődik. E gondolat fontosságáról nem szabad megfeledkezniük a résztvevőknek, különösen azoknak, akik a szolgálat ezen területére készülnek. Végére is, ha a valóság teljesebb megértése szerves része a lelki megerősödés folyamatának, akkor a serdülőknek szánt szövegeknek szükségszerűen mindkét ismeretforrásból meríteniük kell.

Bár minden a programban részt vevő serdülőcsoport számára elsősorban az anyagok tanulmányozása áll a középpontban, más közös tevékenységeket is végeznek majd. Ezek közé tartoznak a szolgálati tevékenységek, a sport-, a művészeti és kézműves foglalkozások, valamint az alkalmi különleges események. A 25. és 26. részek bemutatnak néhány, e tevékenységekkel kapcsolatos irányelvet és ötletet, de eltekintenek a túl sok részletezéstől, hangsúlyozva, hogy a konkrétumokat a helyi sajátosságoknak megfelelően kell kialakítani. Mindazonáltal remélhetőleg a programban megfelelő hangsúlyt kap majd a szolgálati tevékenységek tervezése és kivitelezése, mivel a szolgálat olyan színteret biztosít, ahol a korábban említett kettős erkölcsi cél megvalósulhat. Ezen a téren a résztvevőknek tudomásul kell venniük, hogy a fent említett tevékenységek gyakori konzultáció tárgyát képezik majd az animátortársakkal való találkozásokon.

A fejezet az animátor munkájához kapcsolódó tényezők tárgyalásával fejeződik be, egyben betekintést nyújtva abba, hogyan segítsük a fiatalokat a csoport kialakításában, hogyan vezessük az első néhány találkozót, és hogyan tárgyaljunk a szülőkkel a program jellegéről, valamint gyermekeik fejlődéséről. A résztvevőknek már a kezdetektől fogva tisztában kell lenniük azzal, hogy az animátorként való hatékony szolgálathoz szükséges képességek idővel egyre jobban kifejlődnek a folyamatos tapasztalatszerzés és az 5. könyvből kiágazó tanfolyamok tanulmányozása révén. Ehhez nagyfokú elkötelezettségre van szükség a serdülők nevelése iránt, amelyet a tizenéves koruk végén és a húszas éveik elején – vagyis életük tavaszán – járó fiatalok közül már oly sokan bizonyítottak. Az ő soraikból fognak tehát egyre többen kikerülni azok, akik a szolgálatnak ezt a speciális útját követik, egyre több csoportot bevonva a lelki megerősítést célzó programba, és akik ily módon biztosítják, hogy a következő generáció ígérete beteljesüljön.

Az élet tavaszán

Cél

Megérteni azokat az előfeltételeket és jellemvonásokat, amelyek azokra a fiatalokra jellemzőek, akik a serdülők lelki felvértezését segítő programban kívánnak serdülőkkel foglalkozni.

1. RÉSZ

A 12. és 15. életév közötti időszak különleges kor az ember életében, hiszen az egyén ezen évek alatt maga mögött hagyja gyermekkorát, és komoly változásokon megy keresztül. Mivel az egyének ekkor még nem érik el ifjúkoruk teljes kibontakozását, ebben az életkorban gyakran utalnak úgy rájuk, mint „serdülőkre”. A serdülők bevonása olyan programokba, melyek lelki és szellemi képességeik fejlesztésére törekuszenek, valamint felkészítik őket a közösségeik ügyeiben való hatékony részvételre, az egyik legfontosabb szolgálati tevékenység. E könyv három fejezete olyan fogalmakra, képességekre, tulajdonságokra és viselkedési formákra összpontosít, melyek a tapasztalat szerint mindazok számára szükségesek, akik szeretnék megvalósítani a Ruhi Intézet által a serdülők lelki képességeinek kibontakoztatására kidolgozott programot.

A programot alkotó tevékenységek általában kis csoportokban szerveződnek helyi szinten. Minthogy te vagy a csoport törekvéseinek irányítója, több olyan fiatal lelki és szellemi fejlődésével fogsz foglalkozni, akik hamarosan elérik a 15. életévüket, az érettség küszöbét, amikor is új kötelezettségeket fognak vállalni. Ebben az első fejezetben nem annyira a serdülők tulajdonságain fogunk elgondolkodni, hanem inkább azon, hogy a Hit Írásai szerint növekedve milyen fiatalokká kellene válniuk. Az általad tanulmányozott idézetekből világosan kiderül, hogy számos olyan jellemvonás létezik, mely minden fiatal generációt meg kell, hogy különböztessen, továbbá, hogy vannak bizonyos erők, melyeknek életüket formálniuk kell. Persze lehet, hogy te magad is a tizenéveskor végén vagy a húszas éveid elején járó fiatal vagy. Ebben az esetben a fejezetben bemutatott anyag lehetőséget kínál számodra, hogy megvizsgáld saját céljaidat és prioritásaidat is.

2. RÉSZ

Mindenekelőtt érdemes lenne elgondolkodnod annak a serdülőcsoportnak a tagjairól, akikkel hamarosan dolgozni fogsz. Az elkövetkező három évben gyakran fogsz velük igaz barátként találkozni, és segíted majd őket a gondolatok közös tanulmányozásában és feltárásában, egyszerű szolgálati tevékenységek végrehajtásában, és annak megvitatásában, mit tanulhatnak csoportként egy-egy ilyen élményből. Érdemes lenne előre átgondolnod a három éves időszak végét, amikorra befejezik majd ezt a programot. Az alábbi feladatok segítenek abban, hogy tisztázd magadban azokat a jellemvonásokat, amelyekben jeleskedni fognak majd a foglalkozásokon résztvevő ifjú barátaid.

1. Az általad elképzelt fiatalokat magas fokú céltudatosság fogja-e jellemezni? Vajon mi lesz majd céltudatosságuk tárgya? _____

2. Reményeid szerint mire összpontosítják majd leginkább az energiáikat? _____

3. Mi motiválja majd őket, hogy küzdjenek a céljaikért? _____

4. Mire számítasz, mennyire lesznek tudatában az emberiséget napjainkban sújtó kihívásoknak? Rendelkeznek-e majd a meggyőződéssel, hogy valóban képesek hozzájárulni a világ jobbításához? _____

5. Természetesen azt szeretnéd majd, hogy a fiatalok a közösen eltöltött idő alatt elsajátítsanak egy bizonyos tanuláshoz való hozzáállás. Ez a hozzáállás jelenik meg az alábbi kijelentésekben is. Ki tudnád még egészíteni őket 2-3 további példával?
- Szorgalmasak lesznek, és igyekeznek a gyakorlatba is átültetni a megtanultakat.
 - Kialakítják azt a szokást, hogy elgondolkozzanak cselekedeteik eredményein.
 - Nyitott lesz a gondolkodásuk és alázattal állnak majd a tanuláshoz.
 - Égnek majd a vágytól, hogy az emberiség szolgálata érdekében lelki képességeiket fejlesszék.
 - Vágynak majd arra, hogy kiváló eredményeket érjenek el mindenben, amit csinálnak.
 - Szenvedélyesen tanulmányozzák majd a természet- és bölcsészettudományokat.
 - Legalább akkora örömet okoz majd nekik az emberiség fejlődéséért való munkálkodás, mint saját egyéni szellemi és lelki növekedésük.
 - _____
 - _____
 - _____
6. Az alábbiak közül mely állítások jellemzik majd reményeid szerint az általad elképzelt fiatalok viselkedését?
- _____ Az ő normáik többé-kevésbé a globális trendek és divatok által a fiatalok számára kijelölt normákhoz fognak igazodni.
 - _____ A közmédiában keresnek majd mintákat életük irányításához.
 - _____ Azok nyomdokait követik majd, akik az ijesztő kihívások ellenére magas erkölcsi mérce szerint élnek.
 - _____ Felismerik majd a hitük és tetteik közötti ellentmondásokat, ha netán ilyenek felmerülnek.

_____ Hinni fognak majd olyan alapelvekben, mint az emberiség egysége, a férfiak és nők egyenjogúsága és az igazságosság. Cselekedeteik azonban szorosabban tükrözik majd egy olyan társadalom elfogadott normáit, mely ugyan gyakorlott az ilyen eszmék retorikáját illetően, azonban képtelen megvalósítani őket a gyakorlatban.

_____ Hátat fordítanak majd a magas szintű normáknak annak érdekében, hogy kényelmesen éljenek egy olyan társadalmi környezetben, amely nem támogatja őket.

7. Az alábbi állítások a tiszta és erényes élet néhány vonását fogalmazzák meg. Mit gondolsz, mennyire lesz fontos az általad elképzelt fiatalok számára, hogy képesek legyenek átgondolni az effajta vonások jelentőségét? Tudnál még néhányat hozzátenni a listához?

- A könnyelmű magatartás kerülése
- Az olcsó és tévútra vezető örömeiktől való elhatárolódás
- Nem hagyni, hogy a földi örömeik eltérítsenek valakit a magasabb rendű céloktól
- Nem követni a divatot és mindenféle hóbortot, ha azok ellentétben állnak az erkölcsösség normáival
- Nem úgy vélekedni, hogy a tisztaság csupán a házasságon kívüli nemi élettől való tartózkodást jelenti
- Mértéktartás az öltözködésben
- Mértéktartás a beszédmódban
- Mértéktartás a szórakozási formák megválasztásában
- Szerénység és alázat
- A féltékenységtől és irigységtől való mentesség
- Tiszta erkölcs, illedelmesség, józan gondolkodás
- Éberrel ügyelni az alantasabb szenvedélyek kordában tartására
- _____
- _____
- _____

8. Az alatt a néhány év alatt, amit fiatal barátaiddal töltesz, reményeid szerint mennyire erősödnek meg az értelmi és lelki képességeik ahhoz, hogy
- felülkerekedjenek a kihívásokon?
 - kitartóak legyenek céljaik elérése érdekében?
 - ellenálljanak a nyomásnak, mely arra kényszeríti őket, hogy a magas erkölcsi normákkal ellentétes módon cselekedjenek?

3. RÉSZ

Forduljunk most az Írások néhány részletéhez, és vizsgáljuk meg, azok miként jellemeznék egy fiatal! 'Abdu'l-Bahá azt mondja:

„Ő, 'Abdu'l-Bahá szerettei! Az ember életének megvan a maga tavasza, mely csodálatos dicsőséggel ruháztatott fel. Az ifjúkort az erő és életenergia jellemzi, s az emberi élet legszebb idejeként magaslik ki. Ezért aztán éjt nappallá téve törekednetek kell arra, hogy mennyei erővel felruházva, csodás szándéktól vezetve, valamint az Ő égi hatalma, mennyei kegyelme és megerősítése segítségével az emberiség világának díszéivé váljatok, és kitűnjetek azok közül, kik is az igaz tanulásra és Isten szeretetére indítottak. Magasodjatok ki az emberek között szentségetekkel és mindentől való elfordulásotokkal, célotok magasztosságával, nagylelkűségetekkel, elszántságotokkal, nemes gondolkodásotokkal, állhatatosságotokkal, emelkedett szándékokkal és lelki tulajdonságaitokkal, hogy a felmagasztosulás és dicsőség eszközeivé váljatok Isten Ügye számára, és az Ő mennyei adományainak hajnalhelyei legyetek, hogy viselkedésetek összhangban álljon az Áldott Szépség tanácsaival és intéseivel – legyen életem felajánlva az Ő szeretteiért –, s hogy bahá'í tulajdonságokat és jellemvonásokat visszatükrözve másoktól megkülönböztetve kimagasodjatok. 'Abdu'l-Bahá buzgón várja, hogy mindegyikötök az emberi tökéletesség vidékein vándorló rettenthetetlen oroszlánná és az erény mezein fújó pézsmailatú szellővé váljon.”¹

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat a fenti idézet alapján:
- a. Az ember életének tavasza _____ ruháztatott fel.
 - b. Az ifjúkort az _____ és _____ jellemzi.
 - c. Az ifjúkor az emberi élet _____ magaslik ki.

- d. Az ifjúkor éveiben éjt nappallá téve törekednünk kell arra, hogy _____ felruházva, _____
_____ vezetve, és az Ő _____
_____ és _____
segítségével az emberiség világának _____ váljunk.
- e. Az ifjúkor éveiben éjt-nappá téve törekednünk kell arra, hogy kitűnjünk azok közül, akik az _____ és _____
_____ indítottak.
- f. Az ifjúkor éveiben ki kell magasodnunk a _____
és a _____.
- g. Az ifjúkor éveiben ki kell magasodnunk célunk _____.
- h. Az ifjúkor éveiben ki kell magasodnunk _____,
_____, _____
gondolkodásunkkal, _____, emelkedett
_____ és _____ tulajdonságainkkal.
- i. Az ifjúkor éveiben a felmagasztosulás és dicsőség _____
kell, hogy váljunk _____ számára, és az Ő

_____.
- j. Az ifjúkor éveiben törekednünk kell arra, hogy viselkedésünk
_____ álljon az Áldott Szépség _____ és
_____.
- k. ‘Abdu’l-Bahá buzgón várja, hogy minden fiatal az _____
_____ vidékein vándorló _____
és az _____ mezein fűjő _____
_____.

2. Valószínűleg hallottad már a közvélemény egy s más megnyilatkozásait, mely szerint a fiataloknak a szórakozásra kell koncentrálniuk, hiszen hamarosan úgyis az élet komoly dolgaival kell majd szembenéznük. Ez láthatóan nem egyezik meg ‘Abdu’l-Bahá fenti kijelentésével. Milyen feltételezések szolgálnak ennek a közkeletű vélekedésnek az alapjául? Beszélj meg ezt a kérdést azzal a csoporttal, akikkel ma együtt tanulmányozod ezt az anyagot, és írd le az általatok levont következtetéseket!

4. RÉSZ

A következő imában ‘Abdu’l-Bahá az ifjúsággal kapcsolatban táplált reményeit fejezi ki:

„Ó, Te kedves Úr! Adj kegyelmedből mennyei szárnyakat ezen fiatal madarak mindegyikének, és ruházd fel őket olyan lelkierővel, hogy keresztülszárnyalhassanak eme határtalan téren, és felrepülhessenek az Abhá Királyság magaslataiba.

Ó, Uram! Erősítsd meg eme törékeny csemetéket, hogy mindegyikük zöldellő és virágzó gyümölcsfává váljék. Tedd eme lelkeket győzedelmessé mennyei seregeid hatalma által, hogy szétmorzsolják a tévelygés és tudatlanság erőit, és kibontsák a barátság és útmutatás lobogóját az emberek között; hogy miként a tavasz frissítő fuvallatai, felüdítsék és serkentsék az emberek lelkének fáit, s a tavaszi záporhoz hasonlatosan zölddé és termékenyvé változtassák azon vidék mezőit.

Te vagy a Hatalmas és Erős. Te vagy az Adományozó és a Mindeneket Szerető.”²

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat a fenti idézet alapján!
 - a. ‘Abdu’l-Bahá az ifjúkoruk kezdetén lévőket fiatal madarakhoz hasonlítja, akiknek szükségük van _____, és azt kéri Istentől, hogy ruházza fel őket olyan _____, hogy _____ eme határtalan téren és _____ az Abhá Királyság _____.
 - b. Az ifjúkoruk kezdetén lévőket törékeny _____ hasonlítja, és azért könyörög Istenhez, hogy erősítse meg őket, hogy mindegyikük _____ és _____ váljék.
 - c. Arra kéri Istent, hogy tegye őket győzedelmessé, hogy szétmorzsolják a _____ és _____, kibontsák a _____ és _____.

d. Azért imádkozik, hogy miként a _____ frissítő
 _____, felüdítsék és _____ az
 _____ fát, s a _____
 _____ hasonlóan _____ és
 _____ változtassák azon vidék mezőit.

2. Az imában 'Abdu'l-Bahá azt kéri Istentől, hogy ruházza fel a fiatalokat lelkierővel. Az alábbiak közül melyeket társítanád a lelkierővel?

___ magasztos cél	___ nagylelkűség
___ Istenben való bizalom	___ csillogás
___ erkölcsös élet	___ eltökéltség a feladatok végrehajtásához
___ ravaszság	___ nemeslelkűség
___ versengés	___ bőkezűség
___ együttérzés	___ uralkodni vágyás mások felett
___ becsületes jellem	___ szilárd elhatározás
___ világi ambíciók	___ alázat
___ társadalmi pozíció utáni vágyakozás	___ az elért eredményekre való büszkeség
___ Isten szeretete	___ arrogancia
___ a luxushoz való vonzódás	___ tiszta szándék

3. Az imában 'Abdu'l-Bahá azt kéri Istentől, hogy tegye képessé a fiatalokat arra, hogy szétmorzsolják a tévelygés és tudatlanság erőit. Döntsd el, hogy az alábbiak közül melyek segítik a fiatalokat ezen erők elleni küzdelmükben!

- ___ a jót a rossztól való megkülönböztetés képessége
- ___ mások manipulálásának képessége
- ___ mély gondolatok érthető kifejezésének képessége
- ___ az előítélet legyőzésének képessége
- ___ az anyagi javak jóra való felhasználásának képessége
- ___ mások irányításának képessége saját személyes céljaink elérése érdekében
- ___ az alantas sugalmazások legyőzésének képessége
- ___ a gondolati egységhez való hozzájárulás képessége
- ___ elfogulatlan ítélőképesség
- ___ az igazságosság elősegítésének képessége

4. Az imában ‘Abdu’l-Bahá azt kéri Istentől, tegye képessé a fiatalokat arra, hogy kibontsák a barátság és útmutatás lobogóját. Döntsd el, hogy az alábbiak közül melyek segítik a fiatalokat ezen erőfeszítésükben!

- ___ baráti kötelékek kialakításának képessége
- ___ mások figyelmes meghallgatásának képessége
- ___ a megpróbáltatások és nehézségek nyugodt és higgadt legyőzésének képessége
- ___ képesség arra, hogy felismerjük mások hibáit és hiányosságait
- ___ képesség arra, hogy elnézzük mások hibáit és hiányosságait
- ___ a társadalom önzetlen szolgálatának képessége
- ___ képesség arra, hogy örüljünk mások sikerének
- ___ képesség arra, hogy másokba reményt ültessünk
- ___ képesség a másokkal való együttműködésre
- ___ mások jólétének figyelmen kívül hagyásával saját érdekeink előmozdításának képessége
- ___ képesség arra, hogy a közösségünk jólétét elősegítsük

5. RÉSZ

Az idézetek, amelyeket az előző két fejezetben tanulmányoztunk, feltárnak néhány olyan jellemvonást, amelynek egy bahá’í fiatalban ki kell formálódnia. Nyilvánvalóan, mire a fiatalok elérik a 15. életévüket, sokat várnak el tőlük. Tudjuk, hogy az Írások valóban úgy utalnak a 15. életévre, mint az érettség kezdetére. Ez az az életkor, amikor a bahá’í törvények, melyek például az az imára és a bójtre vonatkoznak, az egyén számára kötelezővé válnak. Az érettség felé vezető útról ‘Abdu’l-Bahá kijelenti:

„A karon ülő gyermek különböző fejlődési szakaszokon megy át, melyek mindegyikében növekszik és fejlődik, mígnem teste eléri az érettség korát. Ezen szakaszba érve tesz szert arra a képességre, hogy lelki és szellemi tökéletességeket mutasson fel. A megértés, az értelem és a tudás fényei láthatóvá válnak benne, lelki képességei pedig feltárnak.”³

És amikor az egyén nagykorúvá válik, ‘Abdu’l-Bahá ezt mondja róla:

„...megérti a dolgok valóságát és a belső igazságokat. Valóban, nagykorúvá válását követően megértésében, érzéseiben, következtetéseiben és felfedezéseiben életének minden egyes napja az ezt megelőző időszak egy évének felel meg.”⁴

1. Számos a fiatalokra utaló gondolat létezik, melyeket ‘Abdu’l-Bahá fenti megállapításai alapján meg lehetne vizsgálni. Az alábbi gondolatok közül, szerinted melyik érvényes egy tizenöt éves fiatalra?

- ___ Rendelkezik azzal a lelki képességgel, hogy elmélkedjen az élet és a halál jelentésén.
- ___ Mély tartalmú témákat csak akkor képes megfontolni, ha azok vicces köntösbe vannak öltöztetve.
- ___ Rendelkezik azzal a szellemi képességgel, hogy elemezze az életét befolyásoló erőket.
- ___ Rendelkezik azzal a képességgel, hogy szorgalmasan hajtsa végre a feladatokat.
- ___ Rendelkezik azzal a lelki képességgel, hogy nehéz kihívásokat is legyőzzön.
- ___ Rendelkezik azzal a képességgel, hogy a gyermekek lelki nevelését szolgáló foglalkozásokat tartson.
- ___ Rendelkezik azzal a képességgel, hogy a Hit tanításait és alapelveit ékesszólóan és meggyőződéssel magyarázza el.
- ___ Nem igényli a szülői támogatást és szeretetet.
- ___ Felelősséget vállal a baha'í törvények betartásáért.
- ___ Rendelkezik azzal a szellemi képességgel, hogy megértsen társadalmi folyamatokat.
- ___ Képes a társadalom számára jelentőséggel bíró szolgálatban részt venni.

2. Minden bizonnyal szívesen megtanulod az alábbi imát kívülről:

„Ó, Uram! Tedd e fiatal sugárzóvá és lásd el e szegényt bőségeddel. Adj néki tudást, önts belé erőt minden hajnalon és védj őt oltalmad menedékében, hogy tévelygések ne béklyózzák, Ügyed szolgálatának szentelhesse magát, irányt mutathasson a tévelygőknek, vezethesse a boldogtalanokat, megszabadíthassa a fogságban lévőket és megébredtesse a közömböseket, hogy mind részesüljenek az áldásban, mit a Terád való emlékezés és dicsőítésed jelent. Te vagy a Hatalmas és az Erős.”⁵

6. RÉSZ

Bizonyos fizikai, szellemi és lelki képességek akkor kerülnek a középpontba, amikor a fiatalok átlélik a 15. életévüket, az érettség korának küszöbét. Nélkülözhetetlen, hogy hátrahagyják a gyermekkori magatartásformákat, gondolatokat és szokásokat és új képességeket fejlesszenek ki. Ezeknek a képességeknek az Isten Ügyének szolgálata felé való terelését a fiatalság virágkorában kell elkezdeni. Bahá'u'lláh azt mondja:

„Áldott az, ki fiatalságának virágkorában és élete csúcspontján felemelkedik, hogy a kezdet és a vég Urának Ügyét szolgálja, szívét pedig az Ő szeretetével díszíti fel. Az ily kegy megnyilvánulása nagyszerűbb, mint az egek és a föld megteremtése. Áldottak az állhatatosak, és jó azoknak, kik is szilárdak.”⁶

Az a szolgálat, amelyet a fiatalok egyes generációi nyújtanak az Ügynek, nélkülözhetetlen annak előrehaladásához. Az általuk nyújtott hozzájárulás jelentőségét hangsúlyozva, egy Shoghi Effendi nevében írt levél szerint, Shoghi Effendi „az ő vállukra helyezi azt a felelősséget, hogy fenntartsák az önzetlen szolgálat szellemiségét” azok körében, akik Isten Ügyének előmozdításán fáradoznak. „E szellemiség nélkül” – áll továbbá a levélben – „egyetlen feladatot sem lehet sikeresen véghez vinni”.

Vannak olyan jellemvonások, melyek a fiatalokat különösképpen alkalmassá teszik a szolgálatra. Ezekkel kapcsolatban az Igazságosság Egyetemes Háza egy az összes Országos Szellemi Tanácshoz szóló üzenetében ezt írja:

„A fiatalok nehéz körülmények közötti kitartása, életerege és energiája, azon képessége, hogy alkalmazkodni tudnak a helyi állapotokhoz, hogy új kihívásokkal tudnak szembe nézni, és hogy képesek átadni lelkesedésüket és rajongásukat azoknak, akiket meglátogatnak, ötvözve a bahá'í fiatalok által felmutatott viselkedési mintával – mindez az eltervezett projektek megvalósításának hatásos eszközeivé teszi őket. Valóban, ezeken a kiemelkedő tulajdonságokon keresztül bármilyen olyan vállalkozás irányítóiává, illetve kezdeményezés mozzatóerőivé válhatnak, amelyben akár helyi, akár országos szinten részt vesznek.”⁷

Az Igazságosság Egyetemes Háza a világ ifjúságához fordulva a következőképpen folytatja a magyarázatot:

„Bár környezeteteket a körülmények széles skálája alakítja, mégis a konstruktív változtatás iránti vágy és a hasznos szolgálatra való képesség, mely életszakaszotokat jellemzi, nem korlátozódik sem egyetlen fajra, sem nemzetiségre, továbbá nem függ az anyagi eszközöktől sem. A fiatalság e fényes időszakát, melynek most részesei vagytok, mindenki megtapasztalja...”⁸

1. Egészítsd ki a következő mondatokat a fenti idézetek alapján:
 - a. Azok, kik fiatalságuk virágkorában és életük csúcspontján felemelkednek Isten Ügyének szolgálatára, és szívüket az Ő szeretetével díszítik fel,

- b. A fiatalok vállán nyugszik a felelőség, hogy az _____
 _____ fenntartsák azok körében,
 akik Isten Ügyének előmozdításán fáradoznak.
- c. Az önzetlen szolgálat szellemisége nélkül, melynek fenntartása a fiatalok vállán
 nyugszik, egyetlen feladatot sem lehet _____.
- d. A fiatalok nehéz körülmények közötti _____, _____ és
 _____ a projektek megvalósításának hatásos eszközeivé teszik őket.
- e. Mint a projektek megvalósításának hatásos eszközei, a fiatalok gyakorolhatják
 azon képességüket, hogy _____ a helyi állapotokhoz, hogy
 _____ az új kihívásokkal, és hogy _____
 lelkesedésüket és rajongásukat azoknak, akiket meglátogatnak.
- f. Kiemelkedő tulajdonságaikon keresztül, a fiatalok bármilyen olyan vállalkozás
 _____, illetve kezdeményezés _____ válhatnak,
 amelyben részt vesznek.
- g. Bármily körülmények is alakítják a világ ifjúságának valóságait, az
 _____ iránti vágy, valamint az
 _____ való képesség egyaránt jellemzi
 mindazokat, akik ebben az életszakaszban vannak.

7. RÉSZ

Számos fogalom társul általában a fiatalok által végzett szolgálathoz, többek között a spontán cselekvés, a lelkesedés, valamint a szabadság, hogy olyan lehetőségek után kutassanak, melyek megragadják a képzeletet. Bár van némi valóságalapja annak, hogy ezeket a fogalmakat a szolgálathoz társítsuk, mégis ügyelnünk kell arra, nehogy túlhangsúlyozzuk ezeket. Nagyon könnyen szokássá válhat az, hogy a fiatalok tevékenységeit izgalmas események sorozatára korlátozzuk, megfeledkezvén arról az értékről, amellyel a folyamat természetének megértése bír, valamint figyelmen kívül hagyva annak szükségességét, hogy a szisztematikus cselekvés fegyelmét meg kell tanulni. Gondoljunk csak azokra a szisztematikus folyamatokra, amelyek során a Hit tanításait és elveit a falvak és szomszédságok lelki alapjainak megerősítésére használják – például a gyermekek lelki nevelésére, a közösségi élet megszilárdítására és az emberi erőforrások fejlesztésére. Most pedig a tanfolyamon résztvevő barátaitokkal együtt idézzetek fel néhány olyan szolgálati tevékenységet, amelyet a fiatalok végezhetnek, és amelyek hozzájárulnak ezekhez a folyamatokhoz! Vajon nem hoznak-e örömet ezek a tevékenységek? Nem engednek-e utat kellő mértékű spontán cselekvésnek? Nem ösztönzik-e vajon fegyelmezett módon a kreativitást a kezdeményezés gyakorlása révén?

8. RÉSZ

Gyakran halljuk, hogy a fiatalság kora a felkészülés ideje. Ez az állítás valóban igaz. Az Igazságosság Egyetemes Háza, utalva a mai világban szükséges változásokra, ezt írja: „a társadalom működésében bekövetkezendő átalakulás bizony nagymértékben attól függ, hogy a fiatalok milyen hatékonyan készülnek majd fel arra a világra, amelyet örökölni fognak.” Fel kell tennünk a kérdést, vajon a fiatalok hogyan tudnak legjobban felkészülni azokra a rájuk váró kötelezettségekre, melyekkel felnőtté válásuk során meg kell majd birkóznuk. Az Igazságosság Egyetemes Háza az egyik üzenetében kifejti:

„Bárki számára, legyen akár bahá’í vagy sem, fiatalságának éveit azok, amikor sok olyan döntést hoz, melyek későbbi életmenetét meghatározzák. Nagy valószínűséggel ezekben az években választja meg élethivatását, fejezi be tanulmányait, kezdi megkeresni kenyerét, megházasodik és saját családjának alapításába kezd. De mind közül a legfontosabb az, hogy ez azon időszak, amikor az elme a legjobban kutat, és az egyén ekkor sajátítja el azokat a lelki értékeket, melyek jövőbeni viselkedésének irányadóivá válnak.”⁹

Ennek megfelelően egy a Védnök nevében írt levél annak szükségességére utal, hogy a fiataloknak a jövőre való felkészülésük részeként szellemi és lelki képességeiket egyaránt fejleszteniük kell. „Jól fel kell szerelkeznetek – írja a levél. – Nélkülözhetetlen, hogy mind a szellemi, mind a lelki oldalatok egyenlő mértékben fejlett legyen.”

A felkészülés témája gyakran egyéb olyan kérdéseket is felvet, melyek a tanulmányok folytatása – legyen az akár tudományos, szakmai vagy diplomás képzés – és a Hit szolgálata közötti kapcsolatra vonatkoznak. Különösen az nem mindig világos, mekkora energiát szenteljenek a fiatalok külön-külön mindegyikre. Az egyik véglet, ha azt tanácsoljuk nekik, hogy teljes mértékben a tanulmányaiknak szenteljék magukat, és várjanak addig, amíg több élettapasztalatot szereznek, mielőtt a Hit szolgálatának valamely területével komolyabban kezdenének el foglalkozni. Igaz, hogy „minden esetben kellő fontossággal bír, hogy az egyén az általa elérhető lehetőségekhez mért oktatásban részesüljön, és hogy a megélhetéséhez szükséges hivatást vagy szakmát elsajátítsa”. Mégis, ahogyan azt az Igazságosság Egyetemes Háza világossá teszi, ha „a fiatalság gyümölcsöző éveit kizárólag” csak a felkészülés egyik állomásaként határoznánk meg, akkor

„figyelmén kívül hagynánk azokat a kreatív energiákat, melyek a fiatalok számára oly bőséggel rendelkezésre állnak. Elvégre a Hit oly sok korai hőse volt fiatal férfi és nő, akik felemelkedtek, hogy Imádottjuk ösvényén a legnagyobb tetteket hajtsák végre.”¹⁰.

A másik véglet arra bátorítani őket, hogy mondjanak le bármilyen formális tanulásról és energiájukat kizárólag a szolgálatnak szenteljék – főképp most, a hatalmas lehetőségek idején. Az, hogy a szolgálat minden fiatal életének központjában kell, hogy álljon, számos idézetből, például az előző részekben tanulmányozott idézetekből is világosan kiderül. Az is nyilvánvaló, hogy egy intenzív szolgálati időszak – függetlenül attól, hogy a tanulmányok szünetelésével jár-e vagy sem – „értékes eleme lehet a felkészülésüknek”. Ugyanakkor az Igazságosság Egyetemes Háza megjegyzi:

„Miközben helyénvaló nagy dolgokat elvárni azoktól, akik oly sokat tudnak nyújtani a szolgálat terén, a barátoknak óvakodniuk kell attól, hogy szűk látókörűen tekintsenek az érette válás velejárára. A mozgás szabadsága és a rendelkezésre álló idő sok fiatal számára lehetővé teszi, hogy a közösség igényeit közvetlenül szem előtt tartva szolgáljon, ám ahogy a fiatalok a húszas éveik felé haladnak, egyre szélesedik a látókörük... Sokak számára közvetlen prioritás lesz a továbbtanulás, legyen az – a kínáló lehetőségek szerint – egyetemi vagy szakképzés, és a társas érintkezés új színterei nyílnak meg számukra... A jelentős döntések, amelyeket felnőtt életük alakulásával kapcsolatban hoznak, meghatározzák, hogy Isten ügyének szolgálata csak egy rövid és emlékezetes fejezete volt-e ifjabb éveiknek, vagy földi létük állandó középpontja lesz, olyan perspektíva, amelyen keresztül minden cselekedet értelmet nyer.”¹¹

Mielőtt tovább vizsgálánk az oktatás és a szolgálat viszonyát, érdemes lenne itt megállni, és egy rövid megállapítást írni arról, ki mit ért az alatt, hogy az ifjúkor a felkészülés időszaka.

9. RÉSZ

Az általad a fenti részben leírt megállapítás nyilvánvalóan hangsúlyozza, milyen fontos a fiatalok számára megfelelően felkészülni arra a világra, melyet örökségül kapnak a felsőoktatásban való részvétel, szakképzés vagy hivatásra való felkészítés révén. De bizonyára azt is megjegyezted, hogy a tanulás ideje alatt nem lehet a Hitnek szentelt szolgálatot „felfüggeszteni”. Ahogy az ember idősödik, ez a fajta hozzáállás állandósulhat, és az egyén végül odajut, hogy egész életében azokra a megfelelő körülményekre vár, amikor majd végre komolyan elkezdhet szolgálni. A tanulás és a szolgálat közötti kapcsolatról alkotott ilyenfajta szemlélet többnyire olyankor merül fel, ha az oktatást csupán csak az elméleti műveltséggel azonosítják. Az effajta gondolkodásmód könnyen elkerülhető, ha a szolgálatra inkább a tudás alkalmazásának és az értelem fejlődésének egyik lehetséges színtereként tekintünk, és a szolgálatot nem csupán a jövőre való felkészülés egészséges folyamatának egyik, hanem inkább annak központi részének tartjuk. Valóban, ha az Ügynek szentelt szolgálat a fiatalság virágkorában kezdődik el, akkor ez irányadó elvvé válik az ember egész életében, és képessé teszi őt arra, hogy önmagának helyes irányt vázoljon fel, és hogy tartsa is ezt az irányt.

Ez a felismerés természetes módon veti fel a kérdést, hogy vajon milyen felkészülésre van szükségük a fiataloknak ahhoz, hogy szolgálati teherbírásukat fokozni tudják. Hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy amikor a fiatalok a bahá'í közösség különféle eseményein és tevékenységeiben részt vesznek – idesorolva azokat is, melyek azon természetes vágyukat elégítik ki, hogy társaikkal együtt időt töltsenek –, akkor képességeket fejlesztenek ki, és kellőképpen felkészítik magukat az Ügynek szentelt életre. Az Írások mégis azt sugallják, hogy egy effajta informális tanulási folyamat, bár szükséges, mégsem elegendő.

Ha figyelmesen megvizsgáljuk Shoghi Effendi kijelentéseit, láthatjuk, hogy a Védnök kifejezte reményét, mely szerint a fiatalok „műveltekké és jól képzettekké” válnak majd a tanításokkal kapcsolatban, és a Hit ismeretében „mélyreható” és „alapos” tudást szereznek. Emellett arra ösztönzi őket, hogy tanuljanak a közösségeik tevékenységeiben való „aktív, odaadó és folyamatos részvétel” során. Ezzel kapcsolatban elmagyarázza, hogy a közösségi élet egy „nélkülözhetetlen laboratóriumot” biztosít, ahol a fiatalok „élő és konstruktív cselekvéssé alakíthatják azokat az elveket”, amelyekre a Hit tanulmányozásával szert tesznek. Véleménye szerint csakis akkor „foghatják fel igazán a bahá'í tanítások alapját képező szellemiséget”, ha „ennek az élő szervezetnek valóságos részeivé válnak”. Szükség van tehát egy formális oktatási folyamatra, mely segíti a fiatalokat a szolgálatra való felkészülésben, még hozzá olyanra, amely a közösségi élet valóságába ágyazódik. A pusztán a tevékenység kedvéért végzett tevékenység, vagy pusztán a tanulás kedvéért végzett tanulás nem felel meg az elvárásnak.

Az Igazságosság Egyetemes Házának számos üzenete hordoz hasonló jelentést. Az egyik üzenet világosan kifejti, hogy a megértés nagymértékben javul, „amikor a tanulás és a szolgálat összekapcsolódik, és egyidejűleg történik”. „Itt, a szolgálat mezején – folytatódik az üzenet – a tudást teszik próbára, a gyakorlathoz kapcsolódó kérdések merülnek fel, és a megértés új szintjeire jutnak.” A világ különböző országaiban képzési intézeteket hoztak létre kifejezetten az Ügy emberi erőforrásainak formális tanfolyamokon történő fejlesztésére. Szolgálati teljesítményének növelése érdekében mindenütt egyre növekvő számú ember vesz részt a rendszeres képzési folyamatban, az ifjúság pedig állhatatosan ennek a folyamatnak az élvonalában maradt. A képzési intézet ügynökségével kapcsolatban az Igazságosság Egyetemes Háza nevében írt levél az alábbiakat írja:

„Arra törekszik, hogy az egyént olyan oktatási folyamatba vonja be, amelynek során a szolgálat keretein belül erényes magatartást és önfegyelmet alakítanak ki,

elősegítve a tanulást, az Isten imádatát, a tanítást, a közösségépítést egyaránt átszövő koherens és örömteli életmintát, és általánosságban a társadalom átalakítását célzó más társadalmi folyamatokban való részvételt. Az oktatási folyamat középpontjában az Isten Szavával való kapcsolat áll, akinek az ereje táplálja minden egyes ember azon próbálkozását, hogy megtisztítsa szívét, és mindentől elfordulva a szolgálat ösvényén járjon.”¹²

Egy az Igazságosság Egyetemes Háza nevében írt másik levél kijelenti:

„... az intézet tanfolyamai arra irányulnak, hogy az egyént olyan ösvényre állítsák, amelyen a tulajdonságokat és magatartásformákat, készségeket és képességeket fokozatosan szerzik meg a szolgálaton keresztül, mely a ragaszkodó én elfojtását szolgálja, segítve az egyént felülemelkedni saját korlátain, és elhelyezni őt a közösségépítés dinamikus folyamatában.”¹³

A világon jelen levő fiatalok tömegére utalva pedig az Igazságosság Egyetemes Háza ezt írja:

„A részletektől függetlenül mindannyian részesei annak a vágnak, hogy idejüket és energiájukat, tehetségüket és képességeiket közösségük szolgálatának szenteljék. Sokan, ha lehetőséget kapnak, örömmel szentelik életük néhány esztendejét a felnövekvő generációk lelki nevelésének. A világ fiataljaiban hatalmas kapacitás rejlik a társadalom átalakítására, mely csak kiaknázásra vár. És e kapacitás felszabadítását minden intézmény szent kötelességének kell, hogy tekintse.”¹⁴

10. RÉSZ

Ahogy azt a két előző részben láthattuk, bármely helyzet megfontolásakor vigyáznunk kell arra, nehogy azt oly módon bontsuk részekre, hogy közben életünk különböző aspektusait elkezdjük beskatulyázni, hiszen ez szükségtelen ellentmondásokhoz vezethet. Az emberi elme általában hajlamos a világot, amellyel szembe találja magát, részekre szedni. A fizikai, társadalmi vagy szellemi valóság túl hatalmas ahhoz, hogy azt a maga teljességében felfogjuk. Nem ésszerűtlen tehát részekre bontani, hogy részleteiben megérthessük. Ugyanakkor, ha ez úgy történik, hogy közben a valóság egészéről nem veszünk tudomást, nehézségek támadnak. A különböző származású, színű, nemzetiségű és vallású emberek közötti konfliktusok remekül példázzák azokat a problémákat, amelyek a létezés részekre tördelt felfogásából erednek. Az emberi faj egysége ugyanis valós, annak faji, etnikai vagy nemzetiségi határok mentén való felosztása kizárólag az emberi elme szüleménye és a történelmi körülmények eredménye.

Ha nem vagyunk óvatosak, és az életünkben is effajta darabokra tagoló szemléletet alkalmazunk, számtalan ellentmondást hozhatunk létre, melyek nagyrészt csak a képzeletünkben léteznek. Így válnak a munka, szabadidő, családi élet, lelki élet, anyagi élet, testi egészség, szellemi tevékenységek, egyéni fejlődés, csoportos fejlődés, stb. a létünket együttesen alkotó darabokká. Amikor az ilyen részeket valósan fogadjuk el, úgy érezzük, hogy többfelé szakadunk, megpróbálva válaszolni azokra az igényekre, melyekről úgy véljük, az élet különböző oldalai támasztanak velük szemben. Látszólag egymásnak ellentmondó célok zavarnak meg bennünket. Feláldozzam a családi életemet, hogy az Ügyet szolgáljam? Nem fogja-e a Hit szolgálata akadályozni a gyermeknevelésre szánt erőfeszítéseimet? Ez csupán két példa a számtalan kérdésre, amik felmerülhetnek.

Az általunk létrehozott ellentétek feloldása érdekében néha megpróbáljuk egyenlően megosztani időnket a velünk szemben támasztott különféle elvárások között. Máskor kötelezettségeinket fontossági sorrendbe tesszük, energiánkat pedig arra összpontosítjuk, amit az adott pillanatban a legfontosabbnak hiszünk. Természetesen szükség van arra, hogy időnket és energiánkat gondosan megosszuk a különféle tevékenységek között. Mindez persze csak akkor eredményes, ha tudatában maradunk annak, hogy életünk számos aspektusa egymással szoros összefüggésben áll. Ha nem sikerül a dolgokat egészében látni, a részek között létrejött feszültség aggodalmat és zűrzavart szülhet.

Az alábbiakban az élet különböző aspektusai vannak párba állítva, amelyeknek egymást erősíteniük kellene, néha mégis úgy érezzük, hogy egymással ellentétben állnak. A párokat követő állítások mindegyikéről dönts el, hogy olyasféle gondolkodást képvisel-e, amely a harmonikus egységet alkotó életmódot segíti elő, vagy inkább a részekre bontásra való hajlamra utal! Ennek megfelelően jelöld az állításokat „E” (egységben lévő) vagy „R” (részekre bontott) betűkkel!

1. Család és munka

- ___ A családi életem meg fogja sínyleni, ha keményen végzem a munkámat.
- ___ Gyakran megbeszélem a családommal a munkában elért eredményeimet és azokat a kihívásokat, amelyekkel ott szembe kell nézmem.
- ___ Természetesen a nők is jeleskedhetnek karrierjükben, de ennek mindig a gyerekek fizetik meg az árát.
- ___ Ha gyermekeimnek megfelelő nevelést szeretnék nyújtani, akkor le kell tennem majd a hivatásomról.
- ___ A hivatásomban a kiválóságra tudok törekedni, ugyanakkor az otthoni kötelességeimet is lelkiismeretesen el tudom látni.

2. Tanulás és az Ügy szolgálata

- ___ A tanulmányi előmenetel a szolgálat mezejére való lépés előfeltétele.
- ___ A tudás, melyet tanulmányaink során szerzünk, érték a szolgálat mezején, a tapasztalat pedig, amire a szolgálat arénájában teszünk szert, növeli képességeinket.
- ___ Fel kell adnunk a tanulmányainkat, ha valóban az Ügynek akarjuk szentelni magunkat.
- ___ Az egyik leghőbb vágyunk, hogy megtanuljuk alkalmazni a Hit tanításait a világ jobbítására irányuló törekvésekben.
- ___ Azok a képességek, melyekre a közösségeink jólétének elősegítése érdekében végzett szolgálat során szert teszünk, segíteni fognak abban, hogy megfelelő tanulmányi területet válasszunk.

3. Értelmi fejlődés és a lelki tulajdonságok fejlesztése

_____ Az igazság független kereséséhez szükség van az elme művelésére, valamint a lelki tulajdonságok megszerzésére egyaránt.

_____ Az értelmi fejlődés igazságosságot, őszinteséget és előítéletektől való mentességet igényel.

_____ A lelki fejlődéshez meg kell feledkeznünk az értelmünkről.

_____ Szívünk és szellemünk nem választható el egymástól; ezek egyetlen valóság egymást kiegészítő és kölcsönösen egymásra ható aspektusait képviselik – vagyis a lelkünket.

_____ A lelki tulajdonságok a tudatosság és a jó cselekedetek gyakorlása által fejlődnek.

4. Anyagi élet és szellemi élet

_____ Meg kell tagadnunk magunktól az anyagi örömeket annak érdekében, hogy lelkileg fejlődni tudjunk.

_____ A lelki dolgokat félre kell tennünk idősebb korunkra; fiatalkorunk alatt pedig minden lehetőséget ki kell használnunk, hogy anyagilag előrébb jussunk.

_____ Elsőként az emberek anyagi szükségleteit kell kielégíteni ahhoz, hogy hajlandóak legyenek figyelmet szentelni a lelki dolgoknak.

_____ Az élet célja ebben az anyagi létben az, hogy szellemi tulajdonságokat és képességeket fejlesszünk ki magunkban.

_____ Az élet célja ebben az anyagi létben egy folytonosan fejlődő civilizáció előmozdítása.

_____ Élveznünk kell azokat az áldásokat, melyeket a világ nyújt, de ne engedjük meg, hogy a földi vágyak elragadják szívünket, és megakadályozzanak bennünket abban, hogy egyre közelebb kerüljünk Istenhez.

11. RÉSZ

Ebben a fejezetben nem annyira azokat a tulajdonságokat fogjuk megvizsgálni, melyek a serdülőkre jellemzőek, hanem azokat a fiatal férfiakra és nőkre vonatkozó jellemvonásokat, melyekkel az Írások utalásai szerint ők majd felnőttként kell, hogy rendelkezzenek. Ezt a felfedezést két idézet tanulmányozásával kezdtük, melyek néhány ilyen jellemvonásba nyújtottak betekintést. Láttuk, hogy a 15. életév az ember életében egy különleges pontnak számít, hiszen ez jelenti az érettség küszöbét, amikor új készségek és képességek kerülnek a középpontba. Tudjuk, milyen jelentős szerepet játszhatnak a fiatalok az Ügy életében, és milyen fontos az, hogy tekintélyes képességeiket a Hit szolgálatának szenteljék. Azt is felismertük, hogy a fiataloknak szükségük van arra, hogy a jövőjükre tudatosan felkészüljenek, és hogy maga a szolgálat e felkészülési folyamat alapvető része, akárcsak a tanulmányaik. Mindkettő szükséges: az is, hogy megélhetésük biztosításához megfelelő tudást és készségeket szerezzenek, és az is, hogy növeljék azokat a képességeiket, melyeket majd közösségeik szolgálatában kamatoztathatnak.

Talán érdemes lenne elidőzni itt egy kicsit, és átgondolni mindazt, amiről eddig tanultunk. Az alábbiakban több állítást is találsz. Olvasd el őket egyenként, és dönts el, melyik igaz közülük! Bár néhány esetben a válasz egyértelmű lehet, reméljük, megfelelő figyelmet fordítasz a feladat egészére. A feladat célja az, hogy olyan fogalmakon vezessen téged keresztül, melyek az eddig olvasott anyaggal kapcsolatban segítenek rendszerezni gondolataidat.

- _____ Az egyén számára a 15. életév az érettség korának elérését jelenti, bár ez inkább csak egy szimbolikus jelzés, és az egyén életét nem változtatja meg jelentős módon.
- _____ A legtöbb fiatal éretlen, és nem tud nagyobb felelősséget magára vállalni; könnyen eltéríthető és nem lehet rá számítani.
- _____ A fiatalok vágnak arra, hogy felelősséget vállaljanak a Hitért való munkálkodásban, de mivel tapasztalatlanok és éretlenek, képtelenek arra, hogy nagy dolgokat vigyenek véghez.
- _____ A fiataloknak minden képességük megvan ahhoz, hogy az Ügy és az emberiség állhatatos és önzetlen szolgálatára emelkedjenek.
- _____ A fiatalok képesek akaraterőről és elkötelezettségről tanúbizonyságot tenni, ha összehangolt cselekedeteket kell végrehajtani a közösségeik szolgálatában.
- _____ Áldottak, akik fiatalságuk virágkorában a Hit szolgálatára emelkednek.
- _____ A fiataloknak a legtöbb figyelmet tanulmányaikra kell összpontosítaniuk; fennmaradó idejüket pedig a Hit szolgálatának szentelhetik.
- _____ A legmagasabb szintű tudományos képzés nélkül a fiatalok nem tudják hatékonyan szolgálni a társadalmat.
- _____ Az emberi törekvés minden területe nyitva áll a fiatalok előtt; azokat kell kiválasztaniuk, amelyek megfelelnek képességeiknek és körülményeiknek, majd a szolgálat szellemében kell azokon elindulniuk és törekedniük a kiválóságra.

- _____ A fiatalok nem rendelkeznek elég tapasztalattal és tudással ahhoz, hogy tartalmas beszélgetéseket kezdeményezzenek a Hittel kapcsolatban mindazokkal, akikkel találkoznak; ezért jobb, ha más módon szolgálnak.
- _____ A fiatalok nem rendelkeznek elég tapasztalattal és tudással ahhoz, hogy tartalmas beszélgetéseket kezdeményezzenek a Hittel kapcsolatban mindazokkal, akikkel találkoznak; ezért inkább arra kell őket bátorítani, hogy példamutató magatartást tanúsítsanak.
- _____ A fiatalokban nagymértékben benne rejlik az a képesség, hogy a Hit tanításait megértsék, és azokat kortársaikkal megismertessék.
- _____ A fiatalokban nagymértékben benne rejlik az a képesség, hogy a Hit tanításait megértsék, és azokat a különböző társadalmi háttérrel rendelkező embereknek átadják, legyenek azok akár öregek, akár fiatalok.
- _____ A fiatalok vágnak arra, hogy a Hit tanításához szükséges tudást és képességeket megszerezzék.
- _____ A fiatalok Isten Ügyének egyik legnagyobb erőforrásai, ezért megfelelő képző programokkal és állandó bátorítással kell segíteni őket, hogy szolgálhassák közösségeiket és az emberiséget.
- _____ A fiataloknak olyan sajátos tevékenységekre van szükségük, melyek számukra szórakozást nyújtanak; hosszabb ideig nehéz nekik komolynak maradni.
- _____ Az ember életében a rendszeresség megtanulása csak később jön el, azután, hogy megszűnik a spontán cselekvés.
- _____ A fiataloknak az a képessége, hogy elviseljék a nehéz körülményeket és könnyen alkalmazkodjanak az új helyzetekhez, számos szolgálati lehetőséget nyit meg előttük.
- _____ A fiatalok elméje kíváncsi, kérdéseikre pedig úgy találnak választ, ha tanulnak és teljes mértékben részt vesznek a közösség életében.
- _____ A közösségeinkben rejlő nagy lehetőségek a fiatalok által felmutatott önzetlen szolgálat szellemiségén keresztül tudnak feltárulni.
- _____ Isten Szavának ereje segíti a fiatalokat abban, hogy erkölcsi tisztasággal és a világi kötődésektől mentesen járhassanak a szolgálat ösvényén.
- _____ Az intézeti tanfolyamokon való részvétel, valamint a megfelelő szolgálati tevékenységek során kialakuló szemléletmódok, lelki tulajdonságok, készségek és képességek teszik lehetővé a fiatalok számára, hogy döntően hozzájáruljanak a közösségépítés folyamatához.
- _____ A társadalom átalakítására irányuló képességek tárházát, amely a világ fiataljaiban rejlik, egy a tanulást és szolgálatot összekapcsoló szisztematikus oktatási folyamatban való részvételük révén lehet kiaknázni.

12. RÉSZ

Reméljük, hogy a legutóbbi rész feladata segítette a fiatalság korszakáról alkotott gondolkodásmódodat megszilárdítani, és hogy az erről az életkorról kialakított elképzelésed egy olyan aktív szolgálatot foglal magába, mely tanulással párosul, hiszen mindkettő hozzájárul a jövőre való szigorú felkészüléshez. Gondolkojunk csak tovább erről a témáról!

A szolgálat, tanulás és felkészülés közötti eddig tárgyalt kölcsönhatásnak egy sajátos összefüggésben kell kibontakoznia. E kölcsönhatásnak kimondottan a Hit írásaiban megfogalmazott kettős átalakulás folyamatához kell hozzájárulnia: az egyén kifejezett intellektuális és lelki fejlődéséhez, valamint a társadalom átformálódásához. Tudjuk, hogy Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának „legfőbb és megkülönböztetett rendeltetése nem más, mint egy új emberi faj életre keltése” és hogy mindannyian nap, mint nap arra törekszünk, hogy gondolatainkat és tetteinket a Szent Szövegben leírt egyén vonásaival hozzuk összhangba. Az Írások ugyanilyen mélyreható átalakulást hangsúlyoznak a társadalom szerkezetében is. „A jelenlegi rend hamarosan felgöngyölítettik – mondja nekünk Bahá'u'lláh – és egy új terítettik helyébe.” „Minden ember azért teremtett – állítja –, hogy egy folytonosan fejlődő civilizáció előrelendítésén dolgozzék.”

E kettős átalakulási folyamat csak tudatos erőfeszítés által fog bekövetkezni, és a fiatalok számára fontos annak felismerése, milyen közvetett hatásokkal bír mindez az ő életükre nézve. Erős céltudatossággal kell rendelkezniük egyrészt, hogy az egyéni fejlődésükért felelősséget vállaljanak, másrészt pedig, hogy a társadalom átalakulásához is hozzájáruljanak. Egy ilyen kettős erkölcsi cél természetes módon bontakozik ki a szolgálatnak szentelt életben.

A következő idézetek ezen erkölcsi céltudatosság egyik – saját szellemi és lelki fejlődésünkkel kapcsolatos – aspektusát világítják meg:

„Az egy igaz Isten célja az Ő kinyilatkoztatásával az, hogy az egész emberiséget igazmondásra és őszinteségre, jámborságra és megbízhatóságra, lemondásra és Isten akaratának való engedelmességre, türelemre és jóságra, becsületességre és bölcsességre szólítsa. Célja az, hogy minden embert egy szentséges jellem palástjába öltöztessen, és feldíszítse a szent és jótékony cselekedetek ékével.”¹⁵

„Az Istennek tetsző élet alapköve az erkölcsi kiválóságra való törekvés, és az olyan tulajdonságokkal felruházott jellem megszerzése, melyek kedvesek az Ő szemében.”¹⁶

„Megadott az embernek az, hogy tudást szerezzen, hogy nagy lelki tökéletességet érjen el, hogy rejtett igazságokat fedezzen fel, sőt még az is, hogy Isten tulajdonságait felmutassa...”¹⁷

„Isten célja az ember teremtésével az volt, és az is marad, hogy képessé tegye őt Teremtőjének megismerésére, és az Ő Közelségének elérésére.”¹⁸

1. Egészítsd ki a következő mondatokat a fenti idézetek alapján:

a. Az egy igaz Isten célja az Ő kinyilatkoztatásával az, hogy az egész emberiséget ____

szólítsa.

- b. Isten célja az, hogy minden embert _____
_____ és feldíszítse _____
_____.
- c. Az Istennek tetsző élet alapköve _____
_____, és _____
_____.
- d. Az a kötelességünk, hogy _____ szerezzünk, _____
_____ érjünk el, _____
_____ fedezzünk fel, sőt még az is, hogy _____
_____ felmutassuk.
- e. Isten célja a mi megteremtésünkkel az volt, és az is marad, hogy _____

_____ és _____.
2. Az emberi lélekben rejlő lehetőségek meglátása alakítja és irányítja az egyén célkitűzéseit. Meg tudod magyarázni, hogyan? _____

3. Az egyén céltudatosságát megerősíti az a tudat, hogy ez a földi élet csupán egy kicsiny része az Isten közelsége felé tartó örök utazásnak. Meg tudod magyarázni, hogy miért?

A következő idézetcsokor az erkölcsi céltudatosság másik aspektusára, nevezetesen a társadalom átforgalmazásához való hozzájárulásra világítanak rá:

„Eme Bántalmazott tanúságot tesz, hogy a cél, melyért a halandó emberek a teljes semmiből a létezés világába léptek, az, hogy a világ jobbulásáért dolgozzanak, s egyetértésben és összhangban éljenek együtt.”¹⁹

„Az egyén méltósága és kiválósága pedig ebben áll, hogy az egész világ népei között a társadalmi jólét forrásává válják. Elképzeltető-e nagyobb kegyelem, mint ez, hogy az egyén magába tekintve azt lássa, hogy Isten megerősítő kegye által a béke és jólét, a boldogság és haladás kiváltójává vált embertársai számára? Nem, az egy igaz Istenre, nincs nagyobb boldogság, nincs teljesebb öröm.”²⁰

„Mily kiváló, mily tiszteletre méltó az ember, ha felemelkedik kötelezettségei teljesítésére; mily nyomorult és hitvány, ha behunyja szemét a társadalom jóléte előtt, és arra pazarolja drága életét, hogy saját önző érdekeit és személyes javát hajszolja.”²¹

„Ne saját dolgaiddal foglalatkosodj; gondolataidat szegezzétek arra, mi helyreállítja az emberiség jólétét, és megszenteli az emberek szívét és lelkét.”²²

„Azok, kik Isten népéből valók, nem vágnak másra, mint hogy felélesszék a világot, nemessé tegyék éltét és népeit új életre keltsék.”²³

1. Egészítsd ki a következő mondatokat a fenti idézetek alapján:
 - a. A cél, melyért mi, a teljes semmiből a létezés világába léptünk az, hogy _____
_____ és hogy _____
_____.
 - b. Az egyén méltósága és kiválósága pedig ebben áll, hogy _____

_____.
 - c. Nincs nagyobb elképzelhető kegyelem, mint ez, hogy az egyén magába tekintve azt lássa, hogy _____
_____ kiváltójává
vált _____.
 - d. Mily kiváló az ember, ha felemelkedik _____
_____ ; mily nyomorult és hitvány, ha behunyja a szemét a _____,
és _____
_____.
 - e. Ne _____ foglalatkosodjunk, hanem
irányítsuk gondolatainkat arra, mi _____
_____.

- f. Azok, kik Isten népéből valók, nem vágnak másra, mint hogy _____
_____, _____
és _____.
2. Az emberiség előtt nyitva álló nagyszerű lehetőségekről alkotott jövőképünk alakítja és irányítja az egyén célkitűzéseit a fejlődés jelenlegi szakaszában, amikor is az emberiség egyetlen közös családdá történő egyesülése valós lehetőség. Meg tudod magyarázni, hogyan? _____

3. Az egyén céltudatosságát megerősíti annak ismerete, hogy az emberiség egy hosszú evolúciós ösvényen az Isteni civilizáció felé tart. Meg tudod magyarázni, hogy miért? _____

13. RÉSZ

Az előző rész feladatai azt sugallják, hogy az Írások által kifejtett, az egyénben és a társadalomban végbemenő változás természetének megértése képezi az alapját annak a céltudatosságnak, mellyel a fiataloknak rendelkezniük kell. Ahhoz, hogy azokat a drágakövekhez hasonlatos tulajdonságokat megszerezzék, „melyek igaz és legbelső énjük mélységeiben elzárva rejtőznek”, és hogy egy anyagilag és szellemileg virágzó világcivilizáció megteremtéséhez hozzájáruljanak, méltányolniuk kell annak az átalakulásnak a mértékét, melyre Bahá'u'lláh szólított fel minket. Ma persze az emberek mindenhol a változás szükségességéről beszélnek. Nekünk azonban fel kell ismernünk, hogy sokkal nagyobb az elrendelt átalakulás, amely Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának közvetlen hatása által az egyén és a társadalom életében be fog következni, mint amit a legtöbb ember egyáltalán lehetségesnek képzelne.

Próbáljunk meg néhány idézetten való elmélkedés által bepillantást nyerni annak az átalakulásnak a nagyságába, mely az egyén szintjén fog bekövetkezni! Bahá'u'lláh azt mondja nekünk:

„Egy új, jellemében egyedülálló emberi faj emeltetik majd fel, kik a mindentől való elfordulás lábaival fogják tapodni azokat, kik a mennyben és a földön lakoznak és a szentség öltözékét adják majd azokra, kik vízből és agyagból teremtettek.”²⁴

Egy idézetben pedig kijelenti:

„Mondd: Nem tartatik Bahá népe között számon az, ki evilági vágyait követi vagy szívét a földi dolgokra szegezi. Az Én igaz követóm az, ki ha egy szintizta arany völgyhöz ér, egyenesen áthalad felülemelkedvén rajta, mint a felhő, se vissza nem néz, se el nem időzik ott. Egy ilyen ember bizonyosan Tőlem való. Öltözékéről a Magasságbéli Gyülekezet a szentség illatát lélegzi be.”²⁵

Egy másik részben azt állítja:

„Isten barátai alkotják e napon a kovászt, melynek át kell hatnia a világ népeit. Olyan megbízhatóságot, olyan szavahihetőséget és állhatatosságot, olyan cselekedeteket és jellemet kell felmutatniuk, hogy az ő példájuk az egész emberiség hasznára váljék.”²⁶

Majd tovább magyarázza:

„Az ily tiszta és megszentelt lelkeknek még a lélegzetében is messzeható képességek rejtőznek. E rejtett képességek oly nagyszerűek, hogy befolyásuk minden teremtett dologra kiterjed.”²⁷

‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Ó, ti Isten barátai! Törekedjete arra, hogy a világ minden népe és közössége, de még az ellenségek is, bizalmukat, bizonyosságukat és reményüket belétek helyezték; hogy bárki, még ha százezerszer követett is el hibát, felétek fordíthassa arcát annak reményében, hogy megbocsátjátok bűneit; mivel nem szabad reményvesztetté, elkeseredetté és csüggedtté válnia. Ez Bahá népének magatartása és viselkedése. Ez a magasztosság ösvényének alapja! Magatartásotok és viselkedésetek legyen összhangban ‘Abdu’l-Bahá tanácsaival!”²⁸

A tulajdonságok ragyogása, melyek az Írásokban leírtak alapján ezt az új embert fogják majd jellemezni, káprázatosak, az „új emberi faj” hatalmába és képességeibe való bepillantás pedig lenyűgöz bennünket. Az idézetek olvasása során többféleképpen reagálhatunk. Hajlamosak lehetünk azt gondolni, hogy az Írások által meghatározott norma oly messze áll az általunk elérhetőtől, hogy hiábavaló is lenne túl nagy erőfeszítéseket tenni, hogy aszerint éljünk, ennek következtében a közepszerűség állapotába süllyedünk, és hagyjuk magunkat abba a hitbe ringatni, hogy egyszerűen csak az is elég, ha elkerüljük az illetlen viselkedést. Ha valaki azonban szilárd céltudatossággal rendelkezik, a fentiekhez hasonló idézetek állandó bátorítás forrásaivá válnak számára és nagyobb magasságok elérésére ösztönzik őt.

Csak hogy az inspiráció egy másik forrásával is meg vagyunk áldva ‘Abdu’l-Bahá személyében, aki Apja tanításainak tökéletes Példaképe volt. Bár tudatában vagyunk annak, hogy ‘Abdu’l-Bahá a saját szféráján belül mozog, és hogy egyetlen ember sem remélheti az Ő magasztos állapotának elérését, mégis Benne látjuk minden bahá’i eszmény megtestesítőjét és az Átala példázott viselkedési minta elérésére törekszünk. E kurzuson résztvevő barátainkkal együtt talán hasznosnak találjátok, ha kiválasztotok egy-egy részletet a fenti idézetekből, és közben ‘Abdu’l-Bahá életének olyan eseményeire gondoltok, melyek a bennük megemléltet tulajdonságokat tükrözik. Például, ha megpróbáljuk elképzelni, miként jár valaki „a mindentől való elfordulás lábain”, olyan történetek jutnak eszünkbe az Életéből, melyek megmutatják nekünk, mit is jelent az, ha minden múlandó dologtól elfordulva haladunk át ezen a világon. Ha a „szentség illatára” gondolunk, tudjuk, hogy a „Magasságbéli Gyülekezet” az Ő „öltözékéről” lélegezte be annak édes illatát, és olyan történetek jutnak eszünkbe, melyek az Ő tökéletes szentségét példázzák.

14. RÉSZ

Most pedig nézzük meg az átalakulásnak azt a mélyreható folyamatát, amely a társadalom szintjén kell, hogy bekövetkezzen! Bahá'u'lláh ezt mondja:

„Önmagamra! Közelít a nap, mikor Mi felgöngyöljük a világot és mindazt, mi benne van, és egy új Rendet terítünk le helyébe.”²⁹

Tovább pedig így folytatja:

„A világ egyensúlya felborult e legnagyobb, ez új Világrend vibráló hatására. Az emberiség életrendjét gyökeresen változtatja meg e páratlan és csodálatos Rendszer, melyhez foghatót halandó szem sohasem látott.”³⁰

‘Abdu’l-Bahá pedig megerősíti:

„Igazságosság és becsületesség öleli körül majd a földet, megszűnik a gyűlölet és ellenségeskedés, bármi légyen is a népek, népcsoportok és nemzetek közötti megosztottság oka, az eltörlődik majd, és mindaz, mi egységet, összhangot és egyetértést teremt, ösztönzésre lel. A közönyös megébred, a vak látni fog, a süket hallani, a néma beszélni, a beteg meggyógyul, a halottak pedig megelevenednek. A háború utat enged a békének. A gyűlölet szeretetté alakul; a viszály és pörlekedés kiváltó okai felszámoltatnak; az emberiség elnyeri az igaz boldogságot; a világ a Mennyei Királyság tükrévé válik, s az alatt elterülő föld a fenti birodalom trónusa lesz.”³¹

Egy másik idézetben kifejti:

„Mindaz, mi fajunk korai történelme során még megfelelt az emberi szükségleteknek, az már nem felelhet meg, se nem elégítheti ki az újdonság és beteljesedés e napjának és korszakának igényeit. Az emberiség kiemelkedett korlátozottságának korábbi szintjeiből és a felkészülés állapotából. Az embert ma új erények és erők, új erkölcsök és új képességek kell, hogy áthassák. Új adományok, jutalmak és kiválóságok várnak és szállnak már most is le rá.”³²

Majd így biztat bennünket:

„...szívvel-lélekkel azért kell küzdenünk, hogy ezen esetleges világ sötétsége eloszolhasson, hogy minden látóhatáron a Királyság fényei ragyogjanak, hogy az emberi világ megvilágosodjon, hogy Isten képmása minden szív tükrében láthatóvá váljon, hogy az Isteni törvény elfogadottá váljon, és hogy a világ minden régiója békét, jólétet, és lelki nyugalmat élvezzen Isten páratlan védelme alatt.”³³

Mint ahogy az egyén, úgy a civilizáció esetében is nehéz elképzelnünk, hogyan valósul meg annak teljes ragyogása, miként az elrendeltetett. Valójában alig volna lehetséges leírni annak jellemzőit. A szükséges átalakulás nagysága azonban mégsem nyugdíjazhat le bennünket annyira, hogy azt gondoljuk, mindez egy varázsütésre fog bekövetkezni, részünkről minden erőfeszítés nélkül. Tekintetünknek továbbra is Bahá'u'lláh világrendjére kell szegeződnie, és fel kell ismerünk, hogy a legkisebb cselekedet is hozzájárulhat annak felépítéséhez. Hogy tovább elmélkedhessünk a társadalomban bekövetkezendő változás mértékéről, egészítsük ki az alábbi mondatokat a következő szavak vagy kifejezések egyikével!

megszűnik, eltörlődik, utat enged, terítettik le,
megvilágosodik, elfogadottá válik, alakul,
felszámoltatnak, felgöngyölíttetik, eloszlik, elnyeri, öleli
körül, ösztönzésre lel, élvez, tükrévé válik, ragyognak

- a. Közelít a nap, mikor a világ és mindaz, mi benne van, _____
_____.
- b. Közelít a nap, mikor egy új Rend _____ a mai helyébe.
- c. Igazságosság és becsületesség _____ majd a földet.
- d. A gyűlölet és ellenségeskedés _____ majd.
- e. Bármilyen legyen is a népek, népcsoportok és nemzetek közötti megosztottság oka, az
_____.
- f. Mindaz, mi egységet, összhangot és egyetértést teremt, _____.
- g. A háború _____ a békének.
- h. A gyűlölet szeretetté _____.
- i. A viszály és pörlekedés kiváltó okai _____.
- j. Az emberiség _____ az igaz boldogságot.
- k. A világ a Mennyei Királyság _____.
- l. Az esetleges világ sötétsége _____.
- m. Minden látóhatáron a Királyság fényei _____.
- n. Az emberi világ _____.
- o. Az Isteni törvény _____.
- p. A világ minden régiója békét, jólétet, és lelki nyugalmat _____
Isten pártatlan védelme alatt.

15. RÉSZ

Az előző két rész idézetei és feladatai révén képet kaphattunk arról a mélyreható átalakulásról, mely Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának eredményeként az egyénben és a társadalomban fog bekövetkezni. Hogy tovább elmélkedhessünk az Átala előrevetített átalakulás nagyságáról, olvassuk el a következő állításokat! Ezek mindegyike az egyén vagy a társadalom valamely dicséretreméltó tulajdonságára utal, mint amilyen például az igazságosság, a becsületesség vagy a szerető kedvesség. Az előző részek idézetei azonban kevés kétséget hagynak afelől, hogy Bahá'u'lláh egy sokkal magasztosabb egyéni és közösségi életvitelre szólítja fel az emberiséget. Próbáljunk meg minden mondatot úgy átfogalmazni, hogy az hűebben tükrözze vissza a Kinyilatkoztatása által felállított alapelveket! Segítségképpen adunk egy példát az első állításhoz.

a. Kordában kell tartanunk a féltékenység érzését és nem szabad, hogy ezzel emésszük magunkat.

b. Ki kell törölnünk szívünkől a féltékenység leghalványabb nyomát is, és őszinte örömet kell éreznünk a mások által elért eredmények iránt.

a. Elég, ha udvariasak vagyunk mindenkivel, akivel találkozunk, legyen az akár barát, akár ellenség.

b. _____

a. Hálásnak kell lennünk az Istentől kapott anyagi jólétünkért, és mindig adományoznunk kell jótékony célokra, amikor kéri.

b. _____

a. Törekednünk kell arra, hogy ne kerüljünk konfliktusba másokkal.

b. _____

a. Az erkölcsös élet magában foglalja, hogy nem ártunk senkinek.

b. _____

a. Ahhoz, hogy békében éljünk, meg kell tanulnunk tolerálni a különböző kultúrájú, háttérű és vallású embereket.

b. _____

a. Az embereknek meg kell tanulniuk kiállni a jogaikért.

b. _____

a. A kormányok kötelessége biztosítani a szükséges erőforrásokat ahhoz, hogy a lehető legjobb programokat teremtsék meg az iskolákban, ahol jövőbeli vezetőink elméjét képzik.

b. _____

a. A börtönöket modernizálni kell, hogy a bűnözőket rehabilitálni tudják.

b. _____

Most töprengj el az általad írt mondatokon a következő idézetek fényében! Az első segít elgondolkodni azon, mennyire meg kell tisztulnia szívünknek a földi vágyaktól:

„Ó, föld fia! Tudd igazán, hogy a szív, amelyben az irigység legcsekélyebb nyoma bár, de még ott leledzik, sohasem jut el az Én öröktől tartó birodalmamba, sem be nem lélegezheti a szentség édes illatát, mely szent királyságból árad.”³⁴

Az egymással való bánásmódunkat illetően a következő idézet nyújt némi útmutatást:

„Oly erőteljes kell, hogy legyen a szeretet és szerető kedvesség szelleme, hogy az idegen barátoknak, az ellenség igaz testvérnek érezze magát, semmiféle különbség nem létezve közöttük.”³⁵

A következő idézet az adományozáshoz való helyes hozzáállást világítja meg:

„Ó, por gyermekei! Meséljete a gazdagoknak a szegények éjféli sóhajairól, nehogy nemtörődömségük a romlás ösvényére vigye őket, és megfossa őket a Gazdagság Fájától! Adni és nagylelkűnek lenni az én tulajdonságaim, jó annak, aki az Én erényeimmel ékesíti magát.”³⁶

Az egymással való érintkezésünk természetére vonatkozólag ezt olvashatjuk:

„Legyetek a szeretet hírnökei, és legyetek kedvesek az egész emberi fajhoz! Szeressétek az emberek gyermekeit, és osztozzatok fájalmukban! Legyetek azok közül valók, kik elősegítik a békét! Ajánljátok fel barátságotok, legyetek bizalomra méltók! Legyetek balszam minden sebre, s gyógyír minden betegnek! Fűzzétek össze a lelkeket! Mondogassátok a vezérlet verseit! Uratokhoz való imádkozással foglalatoskodjatok, és emelkedjétek fel, hogy az embereket a helyes útra vezessétek! Oldozzátok meg nyelveteket és tanítsatok, s Isten szeretetének tüze ragyogja be arcotok! Egy pillanatilag se pihenjétek, ne keressétek a nyugodt fellélegzést! Ekképpen válhattok Isten szeretetének jelévé és szimbólumává, s Kegyelme lobogójává.”³⁷

Az erkölcsös viselkedés kérdésére vonatkozóan a következő tanácsot kapjuk:

„A napok, mikor a tétlen ájtatoskodást elegendőnek tartották, véget értek. Eljött az idő, mikor semmi más, csak a makulátlanul tiszta tetteikkel alátámasztott legtisztább szándék szárnyalhat fel a Legmagasabb trónusához, és semmi más nem fogadtatik el Általa.”³⁸

A különböző háttérű emberekkel való bánásmóddal kapcsolatban az alábbi részlet nyújt útmutatást:

„Érintkeztek a világ minden népével, gyermekével és vallásával a legnagyobb őszinteséggel, becsületességgel, hűséggel, kedvességgel, jóakarattal és barátsággal, hogy a létezés egész világát betöltse Bahá kegyelmének szent elragadtatása, hogy a tudatlanság, az ellenségeskedés, a gyűlölet és rosszakarat eltűnjék a világból, a népei és gyermekei közötti elidegenedés sötétsége pedig utat adjon az egység fényének! Legyenek bár más népek és nemzetek hűtlenek irányotokban, mutassatok hűséget feléjük, ha nem becsületesek veletek, mutassátok meg nekik az igazságosságot, ha távol maradnak tőletek, vonzzátok magatokhoz őket, ha ellenségeskedést mutatnak, legyetek barátságosak velük, ha megmérgezik életeteket, édesítsétek meg lelküket, ha sebet ejtenek rajtatok, legyetek gyógyír fájdalmaikra! Ezek az őszinték tulajdonságai! Ezek az igazak tulajdonságai!”³⁹

Az alábbi idézet segít megérteni azt, miként hat az emberiség egységének tudata a társadalmi kapcsolatokra:

„Remélem, hogy mindegyikőtök igazságossá válik, és gondolataitokat az emberiség egysége felé irányítjátok majd; hogy sosem okoztok bajt szomszédaitoknak, és nem beszéltek rosszat senkiről; hogy tisztelni fogjátok minden ember jogait, és mások érdekeit előbbre tartjátok a magatokénál.”⁴⁰

A következő részlet az oktatáshoz való hozzáférésről beszél:

„Bahá’u’lláh kihirdette, hogy mivel a tudatlanság és a nevelés hiánya korlát, mely elkülönülést okoz az emberek között, mindenkinek nevelésben és oktatásban kell részesülnie. Ezen rendelkezés által a kölcsönös megértés hiánya orvoslásra lel, az emberiség egysége pedig támogatást nyer és előbbre jut. Az egyetemes nevelés egyetemes törvény.”⁴¹

Az igazságszolgáltatást illetően a következőket olvashatjuk:

„Az isteni civilizáció azonban úgy neveli a társadalom minden tagját, hogy egy elhanyagolható kisebbség kivételével senki ne vállalja bűncselekmény elkövetését. Hatalmas a különbség tehát az erőszakos és megtorló jellegű bűnmegelőzés és egy olyan nevelés, felvilágosítás és szellemi felemelés között, ahol az emberek a büntetéstől és a bosszútól való félelem nélkül is visszariadnak a bűnözéstől. Magát a bűnelkövetést is nagy szégyennek fogják tartani, olyannak, mely önmagában a legnagyobb büntetés lesz.”⁴²

Miután átgondoltuk a fenti idézeteket, talán érdemes lenne újból átnézni az általunk leírt kijelentéseket, és megvizsgálni, miként lehetne még jobban kifejezni azokat.

16. RÉSZ

Beszéltünk már arról a kettős erkölcsi célról, amely egyrészt arra készíti az egyént, hogy saját lelki és intellektuális fejlődéséért felelősséget vállaljon, másrészt pedig arra, hogy a társadalom jólétéhez is hozzájáruljon. Láttuk, hogyan erősíti meg e céltudatosságot, mely a fiatalok számára oly szükséges, az egyénben és a társadalomban lezajló az Írásokban előrevetített átalakulási folyamat jellegének és nagyságának megértése. Szükséges annak a felismerése is, hogy a változásnak e két folyamata szorosan összefonódik. Nem lehet egymástól szétválasztani az egyén képességeinek fejlesztését és a társadalom jólétéért való munkálkodást, hiszen az egyén erkölcsi értékrendje és viselkedése egyrészt formálja saját környezetét, másrészt a környezet is nagymértékben visszahat ezekre. A Védnök nevében írt egyik levélben ez áll:

„Nem tudjuk különválasztani az emberi szívet a körülöttünk lévő környezettől és azt mondani, hogy ha ezek egyike átalakult, minden más fejlődni fog. Az ember szerves része a világnak. Belső élete formálja a környezetet, illetve saját maga is annak erőteljes befolyása alatt áll. Az egyik hatással van a másikra, és az ember életében minden maradandó változás ezek kölcsönhatásainak az eredménye.”⁴³

A fenti idézet alapján dönts el, vajon igazak-e a következő állítások!

- _____ Az egyén csak akkor fog megváltozni, ha a társadalom már teljesen átalakult.
- _____ A társadalom betegségei csak akkor fognak teljesen eltűnni, ha az azt alkotó egyének lelki beállítottságúvá válnak.
- _____ Amikor igazságos törvények lépnek életbe, a társadalom mentes lesz az elnyomástól, függetlenül attól, hogy az egyének hogyan viselkednek.
- _____ A társadalom mentes lesz az elnyomástól, ha minden egyén törekszik arra, hogy igazságos legyen.
- _____ Egy társadalom minden tagja lehet igazságos még akkor is, ha az abban működő jogrendszer igazságtalan.
- _____ Az egyén magatartása befolyásolja a társadalmi környezetet.

- _____ Az igazságos társadalom olyan erőfeszítések eredménye lesz, amelyek arra törekcszenek, hogy igazságos rendszereket hozzanak létre, és arra neveljék az egyéneket, hogy igazságosak és igazság-keresők legyenek.
- _____ Senki sem menekülhet el környezetének társadalmi hatásai elől.
- _____ Az emberek lelki képességeik segítségével felül tudnak emelkedni a társadalmi környezet negatív hatásain.
- _____ Miután mindenki elfogadja az emberiség egységét, az előítéletek eltűnnek majd.
- _____ Az előítéletek csak akkor fognak eltűnni, amikor a társadalom törvényeiben és intézményeiben kiírta a diszkrimináció minden nyomát.
- _____ Az előítélet minden formája megszüntethető igazságos törvények életbeléptetésével és azáltal, hogy a lelkek olyan nevelésben részesülnek, hogy keressék az igazságot, valamint, hogy mindenkivel szeretettel és barátsággal érintkezzenek.
- _____ Amikor mindenki hinni fog abban, hogy az emberiség egy, akkor fogunk egységben élni.
- _____ A világ egységének létrehozásához szükséges az egyén és a társadalmi rendszer átalakulása.

17. RÉSZ

Az előző részben bemutatott gondolatok a szolgálat kérdéséhez vezetnek vissza bennünket, hiszen a szolgálat területe az, ahol képességeinket fejlesztjük és a társadalmi változásokra hatással bírunk. Az, hogy a társadalmi átalakulás folyamatában való részvételünk magában foglalja a szolgálatnak szentelt életvitelt, nem sok magyarázatra szorul. Azon ellenben jobban el kell gondolkodnunk, hogyan járul hozzá a szolgálat az egyén lelki és intellektuális fejlődéséhez. Az alábbiakban egy tevékenységekből álló listát találtok. E tevékenységek megvalósításához és hatékonyságuk biztosításához számos lelki tulajdonságnak kell együttesen megjelennie! A gyakorlat során válasszatok ki egy-két olyan tulajdonságot és magatartásformát, melyek kifejezetten fontosnak tűnnek az egyes tevékenységek szempontjából, és próbáljátok meg azt is leírni, miként járulnak ezek hozzá az egyén képességéhez, ami az adott tevékenység végrehajtásához szükséges!

- a. Rendszeres áhítat találkozó szervezése a szomszédságban vagy a faluban: _____

- b. Folyamatos részvétel a barátok és szomszédok otthonában tett látogatások programjában a Hit tanításaiból merített lelki témák megbeszélése és a baráti kötelek erősítése céljából: _____

- c. Rendszeres foglalkozások szervezése egy faluban vagy szomszédságban a gyermekek lelki nevelése érdekében: _____

- d. Egy ifjúsági csoport erőfeszítéseinek támogatása hosszabb időn keresztül a csoport tevékenységét irányító animátor mellett: _____

- e. Rendszeres látogatások azoknál a szülőknél, akiknek a gyermekei részt vesznek az intézet által támogatott oktatási programokban, és beszélgetések kezdeményezése velük a gyermekek fejlődését érintő központi témákról: _____

A fenti feladat segített nekünk elgondolkozni azon, miként járulnak hozzá a lelki tulajdonságok és viselkedésminták az egyén képességéhez, hogy szolgálati tevékenységeket végezzen. Am az is ugyanígy igaz, hogy az egyén szolgálatvégzés közben tudja fejleszteni és erősíteni ezeket a tulajdonságokat. Az alábbiakban néhány olyan lelki tulajdonságot találsz, melyek fejlesztésére mindannyian törekszünk. Mindegyik csoporthoz válassz egy-egy tevékenységet a fentiek közül, és írd le, hogy elgondolásod szerint az adott tevékenység mi módon járul hozzá a tulajdonságok fejlesztéséhez az azt végrehajtó egyénben!

- a. Igazmondás, megbízhatóság és igazságosság: _____

- b. Türelem és kedvesség: _____

c. Szentéletűség, őszinteség, és pozitív kisugárzás: _____

d. Bátorság, Istenbe vetett bizalom és alázat: _____

e. Belenyugvás és Isten akaratának való engedelmesség: _____

18. RÉSZ

A szolgálat szervesen összekapcsolódik létezésünkkel. Amikor az önzetlen szolgálat szellemisége lelkesít bennünket, akkor minden kapcsolatunkat és minden tettünket – a hivatásunkban, a másokkal való bánásmódunkban és a közösségeink tagjaiként is – ez befolyásolja. De végezzünk bármilyen szolgálatot is, tudatában kell maradnunk annak a ténynek, hogy létezik egy felépített terv, mely Bahá’u’lláh üzenetének terjesztését szolgálja a világ népei számára. Azét az üzenetét, mely az emberiség egységét hirdeti, és annak egyesítésére szólít fel, továbbá olyan törvényeket és elveket, lelki és társadalmi tanításokat kínál, melyek önmagukban is képesek megteremteni a jövő társadalmának mintázatát, ami radikálisan különbözik bármely a múltban látott mintázattól. Az ‘Abdu’l-Bahá által felvázolt terv nem kevesebbre törekszik, mint a világ lelki regenerációjára, és ahogy a jól körülhatárolt fejlődési szakaszokon keresztül fokozatosan kibontakozik, és egyre több ember vesz részt a végrehajtásában, „a társadalom jól ismert viszálykodásának látható alternatívája rajzolódik ki”. E tervnek – az Isteni Tervnek – kell elköteleznünk magunkat. Ez az, amire a Védnök úgy utalt, mint „a legnagyobb Terv, mely a Legnagyobb Név teremtő ereje által valaha is létrejött.” A terv „halad előre”, mondja nekünk,

„... minden nap elmúltával új lendületre kap, minden tájon ledönti az akadályokat a különféle nemzetek és népcsoportok között, jótékony hatását ellenállhatatlanul terjeszti ki, és a benne lévő erőből egyre lenyűgözőbb jeleket mutat meg, ahogy az egész bolygó lelki meghódítása felé menetel.”⁴⁴

Az Isteni Terv által Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása a világ minden részére ki fog terjedni, átalakítva az egyének életét és a közösségi életet. Shoghi Effendi továbbá megerősíti, hogy

„...a Terv – melyet Maga Isten hozott el az emberiség számára – fejlődésének utolsó, megkoronázó lépcsőfoka, mely egyben jele és bizonyítéka lesz az emberi világcivilizáció megszületésének, kiterjedésében, karakterében és befolyásában példa nélküli az emberiség történelmében. Ezt a civilizációt az utókor egyhangúlag Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása Aranykorának legszebb gyümölcseként kiáltja majd ki...”⁴⁵

Az Isteni Terv kibontakozásának minden lépcsőfokát a globális tervek egyike fémjelzi, melyet a Hit Vezető Intézménye indít útjára. Minden Tervnek vannak bizonyos követelményei, és az előző Tervben elért eredményekre és tanulságokra épül. Az egymást követő Tervek során kifejtett erőfeszítések révén az életünk részévé váló vállalkozásra vonatkozó „különbéle általános érvényű elvek, koncepciók és stratégiák” „cselekvési keretté” kristályosodtak ki. Ez az a keret, amely formát ad a közös cselekvésünknek, és biztosítja, hogy következetesek legyünk abban, amit teszünk. A jövőbeni tanfolyamokon lehetőségünk lesz arra, hogy felfedezzük ennek a formálódó keretnek a természetét. Egyelőre fontos felismerni, hogy e keret létezése teszi lehetővé, hogy helyi szinten „az egyének egyre növekvő magja” mozgósítsa a népeiséget „egy új Világrend kialakítása céljából”. Ennek fényében a 2013-ban a földkerekség minden pontján megtartott ifjúsági konferenciasorozat résztvevőinek az Igazságosság Egyetemes Háza által írott üzenet kifejti:

„Sok évtized után e kiterjedt közösség világot átfogó munkája, mely Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának jobb megértésére, valamint a benne megfogalmazott elvek alkalmazására irányult, a tapasztalatok révén kifinomult, hatékony cselekvési váz létrejöttében csúcsonodott ki. Szerencsések lehettek, hogy megismertették immáron jól megalapozott módszereit és megközelítéseit. A végrehajtása során tanúsított állhatatosságok révén bizonyára máris sokan megláthatták az isteni tanítások társadalomépítő erejének jeleit. A konferencián, amelyen részt vettek, meghívást kaptok arra, hogy megfontoljátok, miként tud bármely fiatal hozzájárulni mindehhez, aki reagálni kíván Bahá'u'lláh felhívására, és segíteni óhajta ennek az erőnek a felszabadítását.”⁴⁶

Az üzenet ezután tovább folytatódik:

„A kollektív cselekvés által kínált lehetőségek különösen nyilvánvalóak a közösségépítés munkálataiban, egy olyan folyamatban, amely a világ számos klaszterében, szomszédságában és falvában meglódult, melyek ezáltal az intenzív tevékenység központjaivá váltak. Az ifjúság gyakran kerül e munkálatok élvonalába – nemcsak bahá'í fiatalok, hanem a hasonlóan gondolkodók is, akik látják a bahá'í kezdeményezések pozitív hatásait, és felfogják az egésznek az alapját képező elképzelést az egységről és a szellemi átalakulásról. Ezekben a helyeken élénken érezhető az a sürgető erő, hogy megosszuk Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatását az arra nyitott szívekkel, és feltárjuk Üzenetének a mai világra vonatkozó összefüggéseit. Amikor a társadalom nagy része passzivitásba és apátiába süpped, vagy ami még rosszabb, az önmagára és másokra nézve is káros viselkedést bátorítja, szembetűnő kontrasztot kínálnak azok az emberek, akik fejlesztik a lakosság képességét, hogy a közösségi élet lelkiileg gazdagabb formáját ápolják és tartásák fenn.”⁴⁷

Az Igazságosság Egyetemes Háza egy másik üzenetében az alábbi szavakkal hívja fel a bahá'í fiatalok és mindazok figyelmét, akik szeretnének csatlakozni hozzájuk a szolgálatra épülő élet magaslatainak meghódításában:

„A fiatal hívők minden generációja számára eljön a megfelelő pillanat, amikor hozzájárulhatnak az emberiség jólétéhez, s amely egy egyedülálló alkalom az életük során. A jelen generáció számára elérkezett a pillanat a gondolkodásra, az elköteleződésre, és hogy megacélozzák magukat a szolgálattal teli élethez, melyből bőségesen árad majd az áldás. A Szent Küszöb előtt elmondott imáinkban esedezünk az Ősi Szépséghez, hogy az eltévelyedett és zavarodott emberiségből szűrje ki a tiszta látással megáldott, szeplőtelen lelkeket: azokat a fiatalokat, akiknek feddhetetlenségét és becsületességét nem aknázza alá mások hibáinak hosszas fejtegetése, és akiket nem bénítanak meg saját hiányosságaik; azokat a fiatalokat, akik a Mesterre tekintenek, és 'legközelebb baráti körükbe vonják be mindazokat, akik kizárattak'; azokat a fiatalokat, akiket a társadalom tökéletlenségeinek tudata nem távolságtartásra készít, hanem arra sarkall, hogy az átalakításán munkálkodjanak; azokat a fiatalokat, akik nem hajlandóak az egyenlőtlenség számos formája mellett némán elhaladni, hanem ehelyett azon munkálkodnak majd, hogy 'az igazság fénye ragyogja be az egész világot.'”⁴⁸

A fenti idézetek nem hagynak bennünk kételyt afelől, hogy a fiatalok számára sürgető kötelesség azok élvonalába lépni, akik az Isteni Tervet szolgálják. A fejezet befejezésekképpen talán hasznos lenne elgondolkozni az Igazságosság Egyetemes Háza által 2000-ben a Latin-Amerika különböző pontjain tartott ifjúsági találkozósorozat résztvevőinek írott üzeneten:

„Ahogy a fiatalok jelen generációja a társadalom ügyeinek intézésében felelősséget vállal, az elé táruló látvány zavarba ejtő kontrasztjával fogja szembetalálni magát. Egyfelől a régió jogosan büszkélkedhet az intellektuális, a műszaki vagy a gazdasági területeken elért ragyogó eredményekkel. Másrészt viszont képtelen visszaszorítani a széles körben elterjedt szegénységet, vagy elkerülni az erőszak emelkedő tengerét, mely azzal fenyeget, hogy elárasztja népeit. Világosan fel kell tenni a kérdést: miért gyenge ez a társadalom – hatalmas gazdagsága ellenére – ahhoz, hogy megszüntesse az igazságtalanságokat, melyek rostjait szétszakítják?

Ahogy azt a pörlekedő történelem évtizedei bőségesen bizonyítják, e kérdésre a válasz nem a politikai szenvedélyben, az osztályérdekek egymással ellentétben álló kifejezéseiben, vagy akár a műszaki megoldásokban rejlik. Szellemi újjáéledésre van szükség, mely előfeltétele a politikai, gazdasági és műszaki eszközök sikeres alkalmazásának. De ehhez katalizátor kell. Legyetek biztosak abban, hogy bár szám szerint kevesen vagytok, ti vagytok azok a csatornák, amiken keresztül egy ilyen katalizátor létrehozható.”⁴⁹

1. Ez utóbbi üzenet azt kérdezi, hogy egy ekkora intellektuális, műszaki és gazdasági jóléttel rendelkező társadalom miért képtelen arra, hogy megszüntesse az öt darabokra tépő igazságtalanságokat, miközben arra utal, hogy a válasz nem a politikai szenvedélyben, az osztályérdekek egymással ellentétben álló kifejezéseiben, vagy akár a műszaki megoldásokban rejlik. Gondolj arra a társadalomra, amelyben élsz, és írd egy-egy példát az alábbiak mindegyikére:

- a. A társadalomra jellemző politikai szenvedély: _____

- b. A társadalom osztályérdekeinek egymással ellentétben álló kifejeződései: _____

- c. Egy műszaki megoldás, melyet a társadalom követett: _____

2. Az Igazságosság Egyetemes Háza szerint mire van szükség, a politikai, gazdasági és műszaki eszközök sikeres alkalmazásához a társadalom betegségeinek megszüntetésében? _____

3. Mit mond nekünk az Igazságosság Egyetemes Háza arról, hogy mire van szükség a társadalom szellemi újjáéledéséhez? _____

4. Az Igazságosság Egyetemes Háza elmondása szerint kik alkotják a csatornát, melyen keresztül az üzenet másokhoz eljut? _____

Most pedig a fenti gondolatok fényében vitasd meg a kurzuson résztvevő barátaiddal, hogy az Isteni Terv végrehajtásában való részvétel miként teszi képessé a fiatalokat arra, hogy a társadalom szellemi újjáéledésének csatornáivá váljanak!

19. RÉSZ

Az előző rész utolsó kérdése minden bizonnyal téged is további gondolkodásra készítetett arról, milyen nélkülözhetetlen szerepet kell játszaniuk a fiataloknak a Hit előretörő menetelésében. Az *Isten köztünk jár (God Passes By)* című könyvből származó alábbi részletekben Shoghi Effendi képet ad a Hit korai bajnokairól, akiknek hősi cselekedetei minden korszakban kell, hogy inspirálják a bahá'iokat. Tekintettel arra, hogy sokan közülük maguk is fiatalok voltak, jól tesszük, ha itt elgondolkodunk a Védnök szavain, melyeket kiemelkedő tulajdonságaik leírására használt. Előtte azonban hasznosnak bizonyulhat, ha átolvassuk a következő szójegyzéket:

meteorszerű:	olyan, mint egy meteor; egy fénycsóva, mely megjelenik és gyorsan keresztülhalad az égen
végigvonul:	keresztülhalad
komor:	sötét és nyomasztó
hold:	egy nagyobb méretű égitest körül keringő égitest
galaxis:	csillagok óriási nagy csoportja
sugároz:	fénysugarakat bocsát ki
izzó:	nagy hőt sugárzó; vakítóan fénylő
születő:	most keletkező
csatározás:	küzdelem a győzelemért
úttörők:	azok, akik kitapossák az utat
cselszövés:	titkos terv
romlottság:	feslettség; gonoszság
elsőpró:	széleskörű, mindent túlszárnyaló
istenhit:	Isten iránti tisztelet és vallásos elkötelezettség
hév:	egy érzés erőteljessége
oroszlán vadságú:	olyan vad, mint az oroszlán
önmegtagadás:	lemondás, önmagunk feladása
eltökéltség:	határozott szándék
gránit szilárdságú:	nagy szilárdságú és ellenálló
elképesztő:	bámulatosan nagyszerű
hódolat:	mélységes tisztelet és csodálat
zavarba ejtő:	zavart okozó; zavarba hozó

A Védnök ezt írja:

„Megpillantjuk, midőn megvizsgáljuk a fennkölt dráma ezen első cselekményének epizódjait, Főhősének, a Bábnak az alakját meteorszerűen Shiráz látóhatára fölé emelkedni, Perzsia komor égboltján délről északra végigvonulni, tragikus gyorsasággal lenyugodni és a dicsőség ragyogásában elvészni. Látjuk az Ó holdjait, Istentől ittas hőseinek galaxisát ugyanazon látóhatár fölé emelkedni, ugyanazon izzó fénnel ragyogni, ugyanolyan gyorsasággal elégni, és ugyancsak lökést adni Isten születőben lévő Hite folyvást növekvő lendületének...

„A hősök, kiknek tettei beragyogják ezen ádáz lelki csatározás feljegyzett történetét, melyben is az emberek, a papság, az uralkodó és a kormányzat egyszerre vettek részt, a Báb kiválasztott tanítványai voltak, az Élő Betüi, társaik pedig az Új Nap úttörői, akik oly sok cselszövés, tudatlansággal, romlottsággal, kegyetlenséggel, tévhittel és gyávasággal szembeállítottak egy magasztos, kiolthatatlan és félelmet keltő szellemiséget, egy meglepően mély tudást, egy elsőprő erejű ékesszólást, egy hevében máshoz nem hasonlítható istenhitet, egy oroszán vadságú bátorságot, egy tisztaságában szenthez illő önmegtagadást, egy gránit szilárdságú eltökéltséget, egy elképesztően gazdag jövőképet, az ellenségeiket zavarba ejtő, mélységes hódolatot a Próféta és Imámjai iránt, az ellenfeleiket nyugtalanító meggyőzőerőt, olyan példaadó hitet és viselkedési normát, amely kihívást jelentett, és forradalmasította honfitársaik életét.”⁵⁰

1. Egészítsd ki az alábbi mondatokat!

a. Az Élő Betüi és társaik egy _____ csatározásban vettek részt.

b. Ebben a csatározásban az _____, a _____, az _____ és a _____ egyszerre vettek részt.

c. A Hit korai hősei a cselszövés, tudatlansággal, romlottsággal, kegyetlenséggel, tévhittel és gyávasággal szembeállítottak

— egy _____, _____
és _____ szellemiséget,

— egy _____ tudást,

— egy _____ ékesszólást,

— egy _____ istenhitet,

— egy _____ bátorságot,

— egy _____ önmegtagadást,

— egy _____ eltökéltséget,

— egy _____ jövőképet,

- az _____, _____
_____ hódolatot a Próféta és Imámjai iránt,
- az _____ meggyőzőerőt,
- olyan példaadó hitet és viselkedési normát, amely _____

_____.

2. Milyen céllal léptek bele a Hit korai hősei a Védnök által a fenti részletben leírt lelki csatározásba? _____

3. Vajon a mai kor fiataljai, akik az Isteni Terv végrehajtásában vesznek részt, az elődeikhez hasonlatosan, szintén kiveszik részüket a lelki csatározásokból? _____

4. Miben hasonlít az ő csatájuk a Hit korai hőseiéhez? _____

5. Hogyan tudják a mai fiatalok biztosítani azt, hogy akárcsak a testvéreik a Hit Hőskorában, képesek legyenek megnyerni azt a lelki csatát, amelyben részt vesznek?

Mielőtt továbblépnénk a következő fejezethez, talán érdemes lenne elgondolkozni az Igazságosság Egyetemes Háza üzenetének alábbi részletén:

„Amikor az akkor csupán huszonöt esztendőös Báb fennkölt alakja felemelkedett, hogy elvigye az Ő forradalmian új üzenetét a világnak, sokan azok közül, akik elfogadták és terjesztették az Ő tanításait, fiatalok voltak, még fiatalabbak, mint a Báb maga. Hősiességük, mely a maga káprázatos intenzitásában a *Hajnalhozókban* vált halhatatlanná, még évszázadokon keresztül beragyogja majd az emberiség történelmének krónikáit. Ezzel egy olyan minta vette kezdetét, amelyben a fiatalság minden generációja – ugyanazon isteni impulzusból

inspirációt merítve, hogy újjáteremtse a világot – kihasználta a lehetőséget, hogy hozzájáruljon a kibontakozó folyamat legújabb szakaszához, mely az emberiség életének átformálását jelenti. Ez egy olyan minta, amely a Báb idejétől fogva egészen eddig az óráig nem szakadt meg.”⁵¹

20. RÉSZ

A válság és győzelem egymást követő ciklusaiban a fiatalok minden egyes generációja a Hajnalhozók által beragyogott ösvényt követte, és a bahá'í tevékenységek élvonalában maradt, azon dolgozva, hogy Bahá'u'lláh üzenete eljusson az emberiséghez. Az Igazságosság Egyetemes Háza ezt írja:

„A Bahá'í Korszak kezdetétől fogva a fiatalok létfontosságú szerepet játszottak Isten Kinyilatkoztatásának hirdetésében. Maga a Báb is csupán huszonöt éves volt, amikor bejelentette Küldetését, míg az Élő Betűi közül sokan még ennél is fiatalabbak voltak. A Mestert már egész fiatalemberként felkérték, hogy nagy felelősséget vegyen a vállára apja szolgálatában Irakban és Törökországban, testvére pedig, a Legtisztább Ág, huszonkét éves korában adta oda életét Istennek a Legnagyobb Börtönben, hogy Isten szolgálói „megébredhessenek, és mindazok, kik a földön lakoznak, egységben élhessenek.” Shoghi Effendi oxfordi diák volt, amikor a Védnökség trónusára szólították, és Bahá'u'lláh sok Lovagja is fiatal volt, akik hervadhatatlan hírnevet szereztek a Tízéves Hadjárat során.”⁵²

Egy 1984-ben írt üzenetében az Igazságosság Egyetemes Háza tisztelettel emlékezik meg a közelmúlt hőseiről:

„Vegyétek például annak a hat tizennyolc és huszonöt év közötti fiatal nőnek az esetét, akiknek életét az elmúlt nyáron a hóhér hurka oltotta ki Shirázban. Mindannyiukat megkísérelték arra kényszeríteni, hogy megtagadják hitüket; mindannyian visszautasították, hogy megtagadják Szerettüket. Nézzétek meg azokat a beszámolókat is, melyek oly meglepő lelkiezőről szólnak, amit gyerekek és fiatalok mutatnak fel újra meg újra, akik a tanárok és pap-hittudósok kérdezősködésének és sértegetésének vannak kitéve, és akiket kicsaptak az iskolából, mert kiálltak hitük mellett. Továbbá az is említést érdemel, hogy a közösségeikre oly kegyetlenül kirótt korlátozások közepette a fiatalok jelzésértékű szolgálatot nyújtottak, energiájukat a bahá'í intézmények rendelkezésére bocsátva országszerte. Semmilyen pompás beszéd nem tudna megfelelőbb bizonyítást tenni lelki elkötelezettségükről és hűségükről, mint az önzetlenség és odaadás e tiszta cselekedetei. Tulajdonképpen nincs is más olyan hely a földön, ami ilyen nagy árat követelne a bahá'í-ektől hitükért. Sőt, nem találhatók készebb, ragyogóbb hordozói az áldozat kelyhének, mint Irán bátor bahá'í fiataljai. Nem várható-e el akkor ésszerűen tőletek, fiataloktól és fiatal felnőttektől, akik egy ilyen különleges időben éltek és tanúi vagytok iráni társaitok felkavaróan hősi példamutatásának, valamint élvezitek a mozgás szabadságát, hogy „szabadon, mint a szél”, kitörjétek a bahá'í tettek mezejére?”⁵³

Azok az alkalmak, amikor a szerte a világban élő hősies lelkek életének jelentős eseményeiről elmélkedhetünk, a fiatalok minden egyes generációjának segíthetnek abban, hogy küldetéstudatra tegyenek szert. E kiemelkedő alakokkal már gyermekkorban szoros kötelékek alakulnak ki a heti rendszerességgel megtartott gyermekfoglalkozások alkalmával, valamint az otthon elmesélt történetek által. Az azonban sokkal tudatosabb erőfeszítést igényel, hogy ezt a szükségletet 12-15 éves kor között, és természetesen a fiatalkor egész ideje alatt is kielégítsük. A gondosan kiválasztott – hol drámai, hol kevésbé drámai – példák olyan tulajdonságokat mutathatnak be, mint amilyen a bátorság, elszántság, lelkesedés és önzetlenség, melyeket a fiataloknak igyekezniük kell magukévá tenni.

1. Nevez meg néhány olyan eseményt a Hit korai történelméből vagy a közelmúltból, amelyeken érzed szerint érdemes lenne a serdülőknek és fiataloknak elgondolkodniuk! _____

2. Indokold meg, miért éppen ezeket az eseményeket választottad! _____

21. RÉSZ

Az idézetek fent említett kevés példájából is jól látható, hogy a Hit korai bajnokainak és az őket követő hősi lelkeknek az életét a céltudatosság jellemezte. Ugyanennyire nyilvánvaló az is, hogy mindannyian megértették annak a történelmi pillanatnak a jelentőségét, amelyben éltek, és rendelkeztek azon változás nagyságának jövőképevel is, amelyre az emberiség szólítottatott fel. Az, hogy e céltudatosság úgy jutott náluk kifejeződésre, hogy életüket az Isteni Üzenet terjesztésének szentelték, szintén nyilvánvaló. Mégis, ha az általuk véghez vitt hősi tetteken és a néhányuk által vállalt végső önfeláldozáson elgondolkodunk, nem hihetjük, hogy e megszentelt lelkeket másoktól csupán ezek a tulajdonságok különböztették meg. Mi volt az, ami életüket a legjobban jellemezte? Miféle szenvedély kerítette őket hatalmába, és mi vezette őket, hogy az önzetlen szolgálat ily magasságaiba jussanak? Hát nem Isten szeretete volt az, mely oly fényesen izzott szívükben? Hát nem az ő Imádotjuk szépsége volt az, mely őket megrészegítette? Remélhetjük-e mi valaha is azt, hogy hozzájárulunk a következő ifjú generáció lelki képességeinek kibontakozásához, ha nem tápláljuk bennük a széphez és tökéleteshez való vonzódást és nem segítünk nekik, hogy szoros kapcsolatot alakítsanak ki Teremtőjükkel? A tanfolyam befejezéseként meritkezzünk meg a következő szavakban:

„Mert mikor az igazi szerető és odaadó barát a Szeretett színe elé jut, Szerelmese sugárzó szépségéből és a szerető szívének tüzéből égető láng születik, és felperzsel minden fátylat és leplet. Igen, mindene, mivel rendelkezik, szívetől a bőréig, lángba borul, hogy semmi más nem marad, csak a Barát.”⁵⁴

„Ó, barátok! Ne hagyjátok el az Örök Szépséget múlandó szépségért, és ne ragaszkodjatok a pornak e halandó világához.”⁵⁵

„Tudd, hogy az az igazán tudós ember, aki elismeri az Én Kinyilatkoztatásomat, az Én tudásom Óceánjából iszik, az Én szeretetem légkörébe emelkedik, Rajtam kívül mindent eldob, és erősen abba kapaszkodik, ami az Én csodás beszédem Királyságából aláküldetett. Az ilyen ember valóban olyan, mint az emberiség szeme, mint az élet lehelete az egész teremtés testének. Dicsőség a Mindenek Felett Irgalmasnak, Ki megvilágosította őt, és arra készítette, hogy felkeljen és szolgálja az Ő nagy és hatalmas Ügyét. Bizony, az ilyen embert áldja a magasságbéli Gyülekezet, áldják azok, kik a Nagyság Szentélyében lakoznak, akik kortyolták nemes Boromat az Én nevemben, a Mindenható, a Mindenek Felett Hatalmas nevében.”⁵⁶

„Ó ti, Isten seregei! Ha azt látjátok, hogy egy lélek orcáját teljeséggel Isten Ügye felé fordította, ha legfőbb célja Isten Szavának terjesztése, ha az Ügyet éjjel és nappal teljes hűséggel szolgálja, ha tetteiből és viselkedéséből nem érezni az önzés megnyilvánulásait, és személyiségében nem látható az egoizmus és előítélet egyetlen jele sem – sőt inkább az Isteni szeretet síkságának vándora, és Isten megismerésének borától részegült, teljes mértékben az Isteni illatok szétszórásával foglalatoskodik és az Isteni Királyság jeleihez vonzódik; tudjátok meg bizonyosan, hogy őt a Királyság hatalma erősíti meg és a Hatalom mennyországából kap segítséget. Mint a hajnalszél, úgy fog ő teljes ragyogással és csillogással fényleni, csillogni és szikrázni az örök ajándékok horizontján. Ha azonban a vágyak és szenvedélyek, a hivalkodás vagy önös érdekek legkisebb nyoma elegyedik is belé, biztos, hogy erőfeszítései nem hoznak majd gyümölcsöt, és ő mindentől megfosztottá és reményvesztetté válik.”⁵⁷

„Bizony tudd, hogy az isteni Gondviselés keze vonzott téged a Királyság trónjához, és a mennyei örömhír tett téged olyan boldoggá és örömtelivé, hogy felfedted a fátylat, és lehúztad, mi eltakarta az Isteni Szépség Orcáját, éleslátásod által megpillanthattad a Ragyogó Arcot, és tudatára ébredtél a szentség és tisztaság rejtelmeinek, mely ezen isteni Ügyben rejlik.

Most pedig, nagy örömmel imádkozz Istenhez, és az Ő szeretetétől túlaradó szívvel köszönd meg Néki ezt a vezérlést és nagy adományt. És tudd, hogy Urad ajándékainak előőrsei bizonyosan minden oldalról elérnek majd téged, miután lépéseid szilárdakká válnak az Ösvényen.”⁵⁸

„Ó Istenem, ó Istenem! Feléd halad ezen szolgád, ki Szereteted sivatagában szenvedélyesen vándorol, Szolgálatod ösvényén lépked, Kegyeidet várja, Nagylelkűséged reméli, Királyságodban bízik és Adományaid borától részeg. Ó Istenem, növeld az ő Irántad érzett vonzalmának és szeretetének hevét és kitartását abban, hogy Téged dicsőítsen.

„Valóban, Te vagy a Legnagylelkűbb, a kiáradó kegyek Ura. Nincs más Isten csak te, a Megbocsátó, a Kegyelmes.”⁵⁹

Az idézetek forrásainak jegyzéke

1. ‘Abdu’l-Bahá, *Bahá’í Prayers and Tablets for the Young* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1978), 30. oldal.
2. ‘Abdu’l-Bahá, *Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2002, 2017 nyomtatásban), 246–247. oldal.
3. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2010, 2015 nyomtatásban), 225.9 sz., 394. oldal.
4. Idézet ‘Abdu’l-Bahától, melyet egy az Igazságosság Egyetemes Háza nevében írtak egy személynek 1985. április 11-én, s mely megjelent a *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* c. kiadványban (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1996), 426.3a sz., 665. oldal.
5. ‘Abdu’l-Bahá, *Bahá’í Prayers*, 248. oldal.
6. Idézet Bahá’u’lláh-tól az Igazságosság Egyetemes Házának a világban élő bahá’í-okhoz intézett 1982-es Ridván üzenetében, mely megjelent a *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986* c. kötetben, 321.5a sz., 538. oldal.
7. Az Igazságosság Egyetemes Háza 1975. május 25-én az Országos Szellemi Tanácsokhoz írt üzenetéből, mely megjelent uo., 162.34 sz., 310. oldal.
8. Egy 2013. július 1-i üzenetből, melyet a világ minden pontján megrendezésre kerülő 114 ifjúsági konferencia résztvevőinek szántak. Megjelent a *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), 27.3 sz, 176. oldal.
9. Az Igazságosság Egyetemes Háza által 1966. június 10-én minden ország bahá’í hívőjéhez intézett levélből, mely megjelent a *Messages from the Universal House of Justice 1963–1986* c. kötetben, 37. sz., 92. oldal.
10. Egy az Igazságosság Egyetemes Háza nevében 1995. február 23-án egyes Országos Szellemi Tanácsokhoz írt kiadatlan levélből.
11. Egy az Igazságosság Egyetemes Háza nevében 2015. december 29-én a Tanácsosok Kontinentális Testülete Konferenciájára írt levélből, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 35.39 sz., 226. oldal.
12. Egy az Igazságosság Egyetemes Háza nevében 2013. április 23-án egy Országos Szellemi Tanácshoz írt levélből, mely megjelent uo., 52.3 sz., 296. oldal.
13. Egy az Igazságosság Egyetemes Háza nevében 2013. április 19-én a bahá’í hívők egy kis csoportjához írt levélből, mely megjelent uo., 51.9 sz., 293. oldal.
14. Egy az Igazságosság Egyetemes Háza nevében 2011. december 12-én az összes Országos Szellemi Tanácshoz írt levélből, mely megjelent uo., 20.21 sz., 138. oldal.

15. *Gleanings from the Writings of Baha'u'llah* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1983, 2017 nyomtatásban), 137. idézet, 4. bek., 338. oldal.
16. Egy Shoghi Effendi által 1923. december 8-án egy bahá'í közösséghez írt levélből, mely megjelent a *Trustworthiness: A Cardinal Bahá'í Virtue* c. kötetben, amit az Igazságosság Egyetemes Háza Kutatási Osztálya állított össze, és a *The Compilation of Compilations* címmel jelent meg (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), 2. kötet, 2075. sz., 345. oldal.
17. *'Abdu'l-Bahá in London: Addresses and Notes of Conversations* (London: Bahá'í Publishing Trust, 1987), 66. oldal.
18. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, 29. sz., 1. bek., 78. oldal.
19. Bahá'u'lláh, *Trustworthiness*, mely megjelent a *The Compilation of Compilations* című kiadványban, 2. kötet, 2032. sz., 332. oldal.
20. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 nyomtatásban), 5. oldal, 5. bek.
21. Ugyanott, 6. oldal, 6. bek.
22. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, 43. sz., 4. bek., 105. oldal.
23. Ugyanott, 126. sz., 2. bek., 306. oldal.
24. Bahá'u'lláh-t idézi Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* c. kötetben (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 nyomtatásban), 47. oldal.
25. *Gleanings from the Writings of Baha'u'llah*, 60. sz., 3. bek., 133. oldal.
26. Bahá'u'lláh-t idézi Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* c. kötetben, 34. oldal, 39. bek.
27. Ugyanott, 34–35. oldal, 39. bek.
28. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 nyomtatásban), 2. kötet, 436. oldal (hivatalos fordítás).
29. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, 143. sz., 3. bek., 354. oldal.
30. Ugyanott, 70. sz., 1. bek., 154. oldal.
31. 'Abdu'l-Bahá, *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, 2016 nyomtatásban), 10.8 sz., 58. oldal.
32. Egy 1912. november 17-i beszédből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 618. oldal, 4. bek.
33. 'Abdu'l-Bahá 1912. augusztus 29-i beszédéből, mely megjelent ugyanott, 405. oldal, 4. bek.

34. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 nyomtatásban), perzsa rész, 6. sz., 24. oldal.
35. *Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1944, 2013 nyomtatásban), 13. oldal.
36. *The Hidden Words, perzsa rész*, 49. sz., 39. oldal.
37. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 10.2 sz., 41-42. oldal.
38. Idézet a Bábtól a *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, 2018 nyomtatásban), 93. oldal.
39. *Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá*, 27-28. oldal.
40. Egy 1911. november 17-i beszédből, mely megjelent a *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016), 49.17 sz., 199–200. oldal.
41. 'Abdu'l-Bahá 1912. szeptember 1-i beszédéből, mely megjelent *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 417. oldal, 7. bek.
42. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 105.2 sz., 186. oldal.
43. Shoghi Effendi nevében 1933. február 17-én egy egyéni bahá'í hívőhöz írt levélből, mely megjelent a *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2020), 90. sz., 44. oldal.
44. Shoghi Effendi által 1955 márciusában írt üzenetből, mely megjelent a *Messages to the Bahá'í World, 1950–1957* c. kötetben (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971, 1999 nyomtatásban), 76. oldal.
45. Shoghi Effendi által 1955. május 4-én írt üzenetből, mely megjelent uo., 155. oldal.
46. Egy 2013. július 1-i üzenetből, melyet a világ minden pontján megrendezésre kerülő 114 ifjúsági konferencia résztvevőinek szántak. Megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 27.2 sz., 175. oldal.
47. Ugyanott, 27.6 sz., 177. oldal.
48. Az Igazságosság Egyetemes Háza által 2013. február 8-án a világ bahá'í hívőjéhez írt üzenetből, mely megjelent uo., 147. oldal, 22.4 sz.
49. Az Igazságosság Egyetemes Háza által 2000. január 8-án a Paraguayban megrendezett ifjúsági konferencia résztvevőjéhez írott üzenetből, mely megjelent a *Turning Point: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 1996–2006* c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2006), 20.3-4 sz., 123–124. oldal.
50. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 2010 nyomtatásban), 4–6. oldal.

51. Az Igazságosság Egyetemes Háza által 2013. július 1-én a világ minden táján megrendezésre kerülő 114 ifjúsági konferencia résztvevőjéhez írott üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 27.1 sz, 175. oldal.
52. Az Igazságosság Egyetemes Háza által 1966. június 10-én minden ország bahá'í fiataljaihoz írott üzenetéből, mely megjelent a *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, 37.1 sz., 92. oldal.
53. Az Igazságosság Egyetemes Háza által 1984. január 3-án a világ bahá'í fiataljaihoz írott üzenetéből, mely megjelent uo. 386.6 sz., 616. oldal.
54. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), 2.76 sz., 46. oldal.
55. *The Hidden Words, perzsa rész*, 14. sz., 26. oldal.
56. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 nyomtatásban), 14.4 sz., 207–208. oldal.
57. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 35.7 sz., 103-104. oldal.
58. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 nyomtatásban), 1. kötet, 182. oldal.
59. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers*, 173. oldal.

Egy ígéretes életkor

Cél

Feltárni a tizenkét-tizenöt éves fiatalokban rejlő óriási lehetőségeket, és megérteni, milyen nagy jelentősége van annak, ha olyan környezetet biztosítunk számukra, mely elősegíti a lelki felvértezésüket.

1. RÉSZ

Az előző fejezetben megvizsgáltuk a fiatalok néhány megkülönböztető jellemvonását. E fejezet célja, hogy eltöprengjünk a serdülőkben rejlő mérhetetlen lehetőségeken és az életüket formáló erőkn. A vizsgálatunk tárgyát képező fogalmak több évtizednyi tapasztalat során folyamatosan kristályosodtak ki. A tizenkét-tizenöt év közötti korosztály különleges igényeit már régen felismerték a bahá'í közösségben. A serdülők lelki felvértezését célzó program, melyet e könyvben vizsgálunk, fokozatosan bontakozott ki, kezdve a korcsoport oktatására irányuló korai próbálkozásoktól az ezt követő törekvésekig, hogy megtanuljunk, miként szabadíthatjuk fel képességeiket, és miként terelhetjük duzzadó energiáikat kedvező irányba. Lehetséges, hogy te is ismered már ezt a programot, esetleg te magad is részt vettél benne fiatalabb korodban, vagy együtt dolgoztál olyan barátoddal, aki ilyen ifjúsági csoportot vezetett, esetleg másokkal együtt felkerested a szülőket a falvadban vagy a szomszédságodban, hogy megvitassátok velük a program témáit és szemléletmódját. A jelenleg tanulmányozott anyag célja, hogy segítsen neked kezdetben három évet vagy akár többet is ennek a dicséretes szolgálati tevékenységnek szentelned. Mindez képessé tesz majd arra, hogy segítséget nyújts egy rendkívül ígéretes korosztály tagjai számára életük e fontos szakaszának irányításában.

A serdülők lelki felvértezését célzó programról az Igazságosság Egyetemes Háza ezt írja:

„A serdülők lelki felvértezését szolgáló program gyors terjedése további példája a bahá'í közösség kulturális előretörésének. Míg a globális megközelítés problémásnak tekinti ezt a korosztályt, akik szerintük elvesznek az egymásra torlódó fizikai és érzelmi változások viharában, továbbá érdektelenné és befelé fordulónak tartja őket, addig a bahá'í közösség – az általa használt nyelvezetben és az alkalmazott megközelítésben egyaránt – kifejezetten az ellenkező irányban mozog. A serdülőkben ugyanis sokkal inkább az önzetlenséget, a mély igazságérzetet, a világegyetem megismerésére való törekvést, valamint azt a vágyat látja, hogy hozzájárulhassanak egy jobb világ felépítéséhez. E jövőkép érvényességét egyik beszámoló a másik után erősíti meg, ahogy a serdülők a program résztvevőiként a világ országaiban hangot adnak gondolataiknak. Minden jel arra vall, hogy a program a valóság olyan kutatásával köti le kibontakozó tudatukat, amely segít nekik a társadalomban működő alkotó és romboló erők elemzésében, és annak felismerésében, milyen hatást gyakorolnak ezek az erők gondolataikra és cselekedeteikre. Eközben a program élesíti szellemi felfogóképességüket, fejleszti kifejezőkészségüket, és megerősíti azokat az erkölcsi struktúrákat, melyek életük végéig szolgálni fogják őket. Abban az életkorban, amikor a kibontakozóban lévő szellemi, lelki és fizikai képességek birtokába kerülnek, megkapják az eszközöket ahhoz, hogy felvegyék a harcot az erőkkel, melyek megfosztanák őket nemes lényüket alkotó valódi énjüktől, és attól, hogy a közjóért dolgozhassanak.”¹

E fejezet tanulmányozásának középpontjában az Igazságosság Egyetemes Háza fenti idézetében említett fogalmak és eszmék állnak, és ahogy sorra vesszük őket, úgy lesznek egyre világosabbak majd elménkben. Első lépésként próbáljunk meg válaszolni az alábbi kérdésekre:

1. Milyen képet alkotnak a világban tapasztalható trendek arról a korosztályról, amelyhez a serdülők tartoznak? _____

2. Mit lát ehelyett a bahá'í közösség ebben a korosztályban? _____

3. Azzal, hogy a serdülő korosztály kibontakozó tudatát bevonja a valóság felfedezésébe, miben segíti őket a lelki megerősödésüket szolgáló program? _____

4. Mire teszik képessé a serdülőket a program révén megszerzett eszközök? _____

5. Mit gondolsz mitől különleges a fiatalok 12 és 15 év közötti korosztálya? _____

6. A fentiek fényében, és emlékezetedbe idézve néhány serdülőt, akit már ismersz, meg tudnád-e határozni ennek a generációnak a sajátos igényeit? _____

7. Mi ösztönzött téged arra, hogy épp ezt a szolgálati területet válaszd? _____

2. RÉSZ

Bahá'u'lláh azt mondja, hogy az egyén 15 évesen érkezik el az érettség küszöbéhez, amikor az olyan törvények betartása, mint a kötelező ima és a böjt már rá is érvényesek. Ebből a megvilágításból szemlélve a közvetlenül ezt megelőző évek különleges jelentőséggel bírnak. Ez a gyermekkorból az ifjúkorba való átmenet időszaka, melyet általánosságban a hirtelen és gyors változás jellemez. A fizikai, intellektuális és érzelmi változások számos módon befolyásolják a viselkedést.

Az átalakulás jelei már 12 éves korban kezdenek megjelenni. Sok kamasz az elkövetkezendő három-négy évben többet fejlődik testileg, mint életének bármely más szakaszában. Nő a magasságuk, a testtömegük, továbbá hormonális változásokat is tapasztalnak. A fiúknak mélyül a hangjuk, a lányok pedig kezdik magukra öltetni egy fiatal nő testalkatát. Mindkét nem keresztülmegegy a pubertáskor időszakán, és szert tesz a gyermeknemzés, illetve a gyermekszülés biológiai képességére.

Azok a fizikai és érzelmi változások, amelyeket az egyén ebben az időszakban megtapasztal, kölcsönösen hatnak egymásra. Az új képességek sürgetése miatti izgatottság mellett jelen van az ügyetlenség, érzékenység és aggodalom érzése is. Ezek az érzelmek ellentmondásos viselkedést okozhatnak az egyénben. Lehet, hogy szégyenlősnek tűnik, mégis időnként jó társasági ember; lehet, hogy azt juttatja kifejezésre, hogy egyedül szeretne lenni, ugyanakkor örül, ha figyelnek rá; hihetetlenül bátor lehet bizonyos helyzetekben, más körülmények között viszont inkább félénk. Egyre többet foglalkozik saját tehetségével és képességeivel, egyre inkább igyekszik tudatosítani helyét a világban, különösen az emberi kapcsolatok vonatkozásában mind kortársai, mind a felnőttek felé. Különleges fontossággal bír számára, hogyan látják mások a megjelenését, miként reagálnak ötleteire és mennyire tisztelik identitását.

A 15 éves kor betöltése előtti néhány év során kialakulnak elménkben az egyéni és közösségi élettel kapcsolatos alapvető fogalmak. Elemzőképességünk erősödik, sok mindent elkezdünk megkérdőjelezni, amit korábban tanítottak nekünk, és tudatára ébredünk a minket körülvevő világban levő ellentmondásoknak, melyek korábban észrevétlenek maradtak számunkra. A korábbiakkal ellentétben már kevésbé vagyunk hajlandóak követni a felnőttek által lefektetett normákat. Az átmenet ezen időszakában az egyén állandóan válaszokat keres gyakran igen filozofikus jellegű kérdésekre. Ez az az életkor, amikor villámgyorsan kifejlődik egy új tudatosság.

Amikor a fiatalokat fejlődő képességeik kibontakoztatásában segítjük, alapvetően fontos, hogy elkerüljük azokat a bánásmódokat, melyek egyrészt hajlamosak elnyújtani a gyermekkorukat, másrészt arra bátorítják őket, hogy a felnőttkor olyan változatát utánozzák, mely sok szempontból felszínes. Olyan trend ez, amely sajnálatos módon a társadalom egyre szélesebb körében ereszt gyökeret. 'Abdu'l-Bahá azt mondja:

„Bizonyos idő múlva belép ő az ifjúkor időszakába, amelyben korábbi körülményeit és szükségleteit olyan új igények szorítják ki, melyek saját képességei szerinti előrehaladását érintik. Megfigyelőképességei kiszélesednek és elmélyülnek, értelmi képessége edződik és megébred, a gyermekkor korlátai és környezete nem kötik meg többé energiáit és teljesítményét.”²

A gyermek- és ifjúkor közötti különbségeket érintő megértésed elősegítése érdekében vitasd meg csoportodban az alábbi kérdéseket:

1. Mit jelent az, hogy 'megfigyelőképességei kiszélesednek és elmélyülnek'? Szemléld meg látásaidat néhány példával! _____

2. Miben különbözik egy serdülő értelmi képessége egy gyermekétől? _____

3. Sorolj fel néhányat a gyermekkori korlátai közül, amelyek a serdülők energiáit már nem kötik meg többé! _____

3. RÉSZ

Mindenkinek olyan típusú nevelésre, illetve gondoskodásra van szüksége a 15 éves kort közvetlenül megelőző években, amely lehetővé teszi a fiatalokban szunnyadó tulajdonságok felszínre kerülését. Az effajta nevelés fontossága különösen akkor válik egyértelművé, amikor felismerik, hogy tizenöt éves korra az egyén gondolkodási és viselkedési mintáinak jó része már rögzült. Miként 'Abdu'l-Bahá magyarázza:

„Szerfelett nehéz az embert tanítani és jellemét csiszolni, miután a pubertáskor elmúlt. Akkorra, amint ezt a tapasztalat mutatja, még ha minden erőfeszítés meg is tétetik valamely hajlamának módosítása érdekében, mindez semmilyen eredményhez nem vezet. Tán esetleg javul egy keveset ma; ám múltjon csak el néhány nap, s elfelejti ő, és visszafordul belérögzült állapotába, valamint megszokott módszereihez.”³

Ismerjük már a „kamaszkor” kifejezést, melyet gyakran pontatlanul használnak nagyjából a tizenkét és tizennyolc év közötti fiatalokra utalva. Olykor a „korai ifjúkor” kifejezés is elhangzik arra a korosztályra célozva, akiket mi általánosságban „serdülőknek” nevezünk. Ezen a téren nem törekszünk túlzott pontosságra, és szinonimaként használjuk a fenti kifejezéseket a tizenkét-tizenöt év közötti fiatalokra. Gondolkozz el a kamaszkor során végzett nevelés fontosságáról, és dönts el, vajon igazak-e az alábbi állítások:

- _____ Még ha gyermekkorban hiányzik is a helyes nevelés, a kamaszkor évei során nyújtott megfelelő gondoskodás segíteni tud a korábban megszerzett nemkívánatos jellemvonások kijavításában.
- _____ Csak azok képesek az összes bennük rejlő lehetőséget kibontakoztatni, akik gyermek-korukban szellemi és lelki nevelésben is részesültek.
- _____ A serdülőkor alatti megfelelő odafigyelés és törődés nélkül az egyén könnyen félresiklik még akkor is, ha egész gyermekora során erkölcsi és lelki nevelésben is részesült.
- _____ A serdülőkor az az időszak, amikor az egyének életüket a társadalmat előmozdító erőkhöz kezdik igazítani vagy pedig hagyják, hogy elsodorják őket a társadalmi széthullás erői.

4. RÉSZ

A tudatosság erősödése serdülőkorban két irányba terelhető: az egyik az Isten akarata előtti alázat és az emberiség önfeláldozó szolgálata, míg a másik az én és a szenvedélyek börtönében való raboskodás. 'Abdu'l-Bahá világossá teszi:

„Minden teremtett dolog egyediségének isteni bölcsesség az alapja, mivel Isten teremtésében nincsen tökéletlenség. A személyiségnek azonban nincs állandósággal bíró alkotóeleme. Némiképp változtatható minősége ez az emberi lénynek, mely mindkét irányba egyaránt hajlítható. Ha ugyanis az ember dicséretreméltó erényeket sajátít el, úgy ezek megerősítik egyéniségét és előhívják rejtett erőit; viszont ha tökéletlenségekre tesz szert, az egyéniség szépsége és egyszerűsége elvész számára, annak Isten-adta tulajdonságai pedig elfojtódnak az én alantas levegőjében.”⁴

Olyan korban élünk, amikor egy agresszíven anyagi kultúra árasztja el a társadalom minden szegmensét. A saját énünkkel való túlzott foglalatosság, mely átjárja e mindenütt jelenlévő kultúra szövedékét, számos kihívást állít elénk, miközben a serdülőknek képességeik kibontakoztatásában próbálunk segíteni. Még azok az őszinte erőfeszítések is, amelyek a fiatalokban rejlő lehetőségek felszabadítását célozzák, csorbát szenvedhetnek egy olyan világnézet negatív hatásaitól, melynek középpontjában az individualizmus áll. A probléma összetett. A világban jelenlévő rendszer valóban tömegével fosztja meg az embereket a céltudatos élethez szükséges lelkierőtől, ezért az egyén erkölcsi erejébe vetett bizalom olyan terület, amellyel foglalkozni kell. Ez a rendszer elhomályosítja az emberek magasztos hivatását, ezért az egyén nemes törekvéseinek megvalósítását jogos aggodalom övezi. Ráadásul tömegekkel feledtetni el a lélek életét, emiatt az egyénben rejlő valós lehetőségek feltárása is komoly figyelmet érdemel. Ám azok a programok, amelyek az „én”-t hangsúlyozzák, mégsem feltétlenül orvosolják a helyzetet. Gyakran előfordul, hogy az effajta programok az önmegvalósítás, önfelfedezés és önértékelés nevében romantizálják az egyént és felerősítik az egót. A mi kihívásunk az, hogy tápláljuk a fiatalok szellemi fogékonyságát annak érdekében, hogy érzékeny lelküket megindítsa a Legnagyobb Szépség iránti vonzódás, és az emberiség önzetlen szolgálatának magas eszménye felé forduljanak. Olyan módon kell hozzájárulnunk nevelési igényeikhez életüknek e képlékeny időszakában, hogy megvédjük őket a ragaszkodó én tolokodásától. E kihívás jellegének vizsgálatához arra kérünk, hogy a következő részek során

gondolkozz el az Írásokból vett néhány idézeten, amelyek az énrre vonatkoznak! Először azonban hasznos lenne megvitatni a csoportodban, mit jelent a „ragaszkodó én tolakodása” kifejezés. Miként biztosíthatjuk azt, hogy a szolgálat ne váljon az én fölénybe kerülésének színterévé?

5. RÉSZ

Az idézetek első csoportja „egyéniségünk” azon részeivel kapcsolatos, amelyek Istennek tetszőek, és amelyeket fejlesztenünk kell.

„Ó szolgálaim! Ha megértenétek, hogy Nagylelkűségem és Kegyelmem mily csodákkal kívánta elhalmozni lelketeket, bizony elszakítanátok minden köteléket, mely a teremtett dolgokhoz fűz, és valóban megismernétek önmagatokat, mely ismeret egyenlő Saját Lényem megértésével. Függetlenné találnátok magatokat mindentől Rajtam kívül, és belső és külső szemetekkel meglátnátok oly nyilvánvalóan, mint ragyogó Nevem kinyilatkoztatása, szerető kedvességem és kegyelmem tengereit hullámozni magatokban.”⁵

„Távol, távol álljon Dicsőségedtől, mit Rólad halandó ember állíthat vagy Néked tulajdoníthat, vagy a dicséret, mit Rólad zenghet! Bármit rendeltél is el szolgálidnak, hogy azáltal Fenségedet és Dicsőségedet a legillendőbbben magasztalják, mindaz csupán irántuk való kegyelmed jele, hogy talán képesek legyenek olyan magasságba emelkedni, mely legbensőbb lényüknek megadatott, vagyis hogy megismerjék önmagukat.”⁶

„Az első Taráz és az első fénysugár, mely Minden Könyvek Anyja látóhatárán felragyogott az, hogy az embernek ismernie kell önmagát, és fel kell ismernie azt, mi felmagasztosulásához avagy lealacsonyodásához, dicsőségéhez avagy lesüllyedéséhez, gazdagságához avagy szegénységéhez vezet.”⁷

„Ó, Szellem Fia! Gazdagnak teremtettelek, miért kényszerítéd magad szegénységbe? Nemessé tettelek, hová alacsonyítod le magad? A tudás lényegéből adtam neked életet, miért keresed a világosságot bárki másnál Rajtam kívül? A szeretet agyagából formáltalak téged, miért, hogy mégis másokkal törődsz? Önmagadba nézz, hogy megtalálhass Engem, ki benned lakozik hatalmasan, erősen, és önmagától létezőn.”⁸

Egészítsd ki a következő mondatokat a fenti idézetek alapján!

- a. Amikor felfogjuk, hogy Isten Nagylelkűsége és Kegyelme mily csodákkal kívánta elhalmozni lelkünket, bizony _____
_____ és _____

- b. _____ találánánk magunkat _____,
és belső és külső szemünkkel meglátnánk _____

_____.
- c. Bármit rendeltek is el nekünk, hogy azáltal Isten Fenségét és Dicsőségét a
legillendőbbben magasztaljuk, mindaz csupán az Ő irántunk való kegyelmének jele,
hogy talán képesek legyünk _____

_____.
- d. Ismernünk kell önmagunkat és fel kell ismernünk azt, ami _____
avagy _____, _____
avagy _____, _____ avagy
_____ vezet.
- e. _____ teremtettünk és _____ alkotott
minket Isten. A _____ lényegéből adott Isten nekünk életet és a
_____ agyagából _____ minket. Arra kér minket,
hogy önmagunkba nézzünk, hogy _____

_____.

A fenti idézetek mind az igazi énünkre utalnak és arra, hogy milyen fontos megértenünk annak természetét. Persze azt is fel kell ismernünk, hogy lényünk nemes mivoltának ismerete nem az én felnagyításához vezet, hanem Isten és az Ő szolgálói előtti alázathoz. Valódi énünk ismerete voltaképpen még segít is az ego elleni küzdelmünkben. Beszéljétek meg a csoportban, hogyan is történik ez!

6. RÉSZ

A második idézetcsokor figyelmeztetéseket tartalmaz az én elkényeztetésével kapcsolatban.

„Minden tökéletlen lélek énközpontú és csak a saját javára gondol.”⁹

„Ám ha az önző vágyak és az önimádat leghalványabb jelét is mutatja, erőfeszítései sehová sem vezetnek, s végezetül elpusztíttatik és remény nélkül marad.”¹⁰

„Te főként az önteltségtől való megszabadulásra vágysz. Ez a tulajdonság, mely valójában nem egyéb, mint büszkeség, számos fontos ember pusztulását okozta már a világban. Bármily dicséretes tulajdonságokkal rendelkezik is egy személy, ha önző, akkor mindezen erények és jó tulajdonságok elhalványulnak, s végül a leg súlyosabb hibákká alakulnak át.”¹¹

„Mit az önkényeztetés által nyersz – mind itt, mind odaát – nem más, mint pusztábanat; csupán irtózatot és nyomorúságot aratsz majd le a fanatizmusból, abból, hogy az ostobáknak és lélekteleneknek hiszel.”¹²

„Ma a világ minden népe alámerül az önérdékbe, a legnagyobb erőfeszítést és igyekezetet téve saját anyagi érdekeinek érvényesítése érdekében. Önmagukat imádják, és nem az isteni valóságot, sem pedig az emberiség világát.”¹³

„Ezen megpróbáltatások, ahogyan magad is írtad, pusztán csak az én feltételt tisztítják le a szív tükréről, míg nem az Igazság Napja már reá szórhatja sugarait; mert nincs akadályozóbb fátyol az énnél, és bármily leheletfinom is legyen e fátyol, végezetül teljesen kirekeszti az embert, és megfosztja őt az örökkévaló kegyből való osztályrészétől.”¹⁴

„Ím, lásd, miként ragyog a nap az egész teremtésre, ám csak azon felületek képesek dicsőségét és fényét visszatükrözni, melyek tiszták és lecsiszoltak. Az elsötétült léleknek nem jut osztályrész a valóság dicsőséges ragyogásának feltárulásából; és az én talaja, képtelen lévén arra, hogy kihasználja azon fényt, nem szül növekedést.”¹⁵

„Mily lealacsonyodott is a lélek, mely élvezetet tud találni e sötétségben, magával foglalatoskodván, az én és a szenvedély foglyaként, az anyagi világ mocsarában dagonyázva!”¹⁶

Az „énközpontúság”, „önszeretet”, „önimádat”, „önhittség”, „alámerülés az önérdékbe”, valamint az „én és a szenvedély fogsága” olyan légkört teremtenek, mely elfojtja egyéniségünk Isten által adott tulajdonságait. A fenti idézetek fényében írjuk le néhány mondattal, hogy az énbe való belefeledkezés hogyan veri bilincsbe a lélek növekedését, fékezi le az erkölcsi fejlődést, és miként csökkenti le a szolgálat hatékonyságát!

7. RÉSZ

A harmadik idézetcsokor ízelítőt ad abból a számtalan tanácsból, amit az Írásokban találunk a ragaszkodó énnel kapcsolatban:

„Ma az Abhá Királyságának megerősítései azokkal vannak, akik lemondanak önmagukról, elfelejtik saját véleményüket, félredobják a személyiséget és mások jólétére gondolnak. Aki elveszítette magát, a világegyetemet találta meg, s annak lakóit. Aki önmagával van elfoglalva, a nemtörődomség és megbánás sivatagjában bolyong. Az önuralom „mesterkulcsa” az önmagunkról való megfélekedés. Az élet palotájához a lemondás ösvényén át visz az út.”¹⁷

„Felruházott minket a képességgel, hogy behatoljunk a dolgok valóságába; ám önmegtágadóknak kell lennünk, tiszta szellemmel és tiszta szándékkal kell rendelkezünk, valamint szívvel-lélekkel az örökkévaló dicsőség elérésére kell törekednünk még itt, az emberi világban.”¹⁸

„Ezért hát az ördögi én fátylait el kell emészteni a szeretet tüzében, hogy a szellem megtisztuljon és kifinomuljon, s ily módon megismerhesse az Ő méltóságát, Aki nélkül a világ nem teremtett volna meg.”¹⁹

„Vessetek el minden önös gondolatot, és törekedjete arra, hogy engedelmeskedjete és vesséte alá magatokat Isten akaratának! Csakis ily módon válhatunk a Mennyei Királyság lakóivá, és érhetjük el az örök életet.”²⁰

„Tegyete meg mindent, amit tudtok, hogy ráunjatok az énre, és kösséte magatokat a Ragyogás Orcájához; s amint elértete a szolgaság ily magaslataira, megtaláltok majd, az árnyékotokba gyűlve, minden teremtett dolgot. Ez a határtalan kegy; ez a legmagasabb uralom; ez ama élet, mely meg nem hal. Ezen kívül minden egyéb végül nem más, mint nyilvánvaló kárhozat és hatalmas veszteség.”²¹

„Ezért hát, ó, barát, mondj le önmagadról, hogy megtalálhasd a Páratlant, szárnyalj túl e halandó világon, hogy a mennyország fészkében kereshess magadnak otthont! Légy semmivé, ha fel kívánod szítani a lét tüzét, és alkalmassá kívánsz válni arra, hogy a szeretet ösvényén járj!”²²

„Tegyünk hát félre minden énre irányuló gondolatot; hunyjuk be szemünket minden előtt a földön, se szenvedéseinket ne tegyük ismertté, se méltánytalanságaink miatt ne panaszkodjunk! Hanem inkább váljunk feledékenyekké saját énnel kapcsolatban, s felhőrpintve a mennyei kegyelem borát kiáltunk fel örömben, és merülünk el a Legdicsőbb szépségében!”²³

„Ó, világ népei! Ne kövesséte énetek sugallatait, mert az követelően romlottságra és paráznaságra bujtogat; hanem kövesséte ehelyett minden teremtett dolgok Birtokosát, Ki azt rendeli néktek, hogy mutassatok jámborságot és tanúsítatok istenfélelmet.”²⁴

Az a hozzáállás, melyet a fenti idézetek tartalmaznak, éles ellentétben áll az ‘én’ bálványozásával és az ‘én’ megszállott kielégítésével, mely olyannyira jellemző a mai társadalomra. Keressünk az idézetekből olyan viselkedésmintákat, amelyeket az énnel kapcsolatban kell kialakítanunk! Az alábbi két példa segít majd ebben.

– Meg kell tanulnunk lemondani önmagunkról, megfedkezni saját véleményünkről, félredobni személyiségünket és mások jólétére kell gondolnunk.

– Meg kell tanulnunk önmegtagadónak lenni.

– Meg kell tanulnunk _____

– Meg kell tanulnunk _____

– Meg kell tanulnunk _____

– Meg kell tanulnunk _____

– Meg kell tanulnunk _____

– Meg kell tanulnunk _____

Beszéld meg a csoportodban, miként járulnak hozzá az általatok gyűjtött magatartásmódok egy nemes emberi lény kibontakozásához, és hogyan ruházzák fel a szolgálati tevékenységeket erővel!

8. RÉSZ

Végezetül ‘Abdu’l-Bahá alábbi szavai arra emlékeztetnek bennünket, hogy az önfeláldozás és a társadalom átformálásához való hozzájárulás képessége között egyfajta kölcsönösség áll fenn:

„Embertömegek foglalják el magukat énjükkel és a világi vágyakkal, merülnek alá az alsó világ óceánjába, és raboskodnak a természet világának foglyaiként, kivéve azon lelkeket, akik kiszabadultak az anyagi világ láncából és béklyóiból, s hasonlatosan a gyors röptű madarakhoz, eme határtalan birodalomban szárnyalnak. Éberek és szemfülesek, menekülnek a természet világának homályától, leghőbb kívánságuk a létért folyó harc eltörlése az emberek között, a magasságbéli birodalom szellemiségének és szeretetének felragyogtatása, a népek közötti legnagyobb kedvesség gyakorlása, bensőséges és szoros kapcsolat megvalósítása a vallások között és az önfeláldozás eszményének alkalmazása. Ekkor fog az emberiség világa átalakulni az Isten Királyságává.”²⁵

„Ó, Isten serege! Ma e világon minden nép saját sivatagában bolyong, hol erre, hol arra kóborolva ábrándjainak és szeszélyeinek parancsszavai szerint, saját hóbortját követve. A föld minden nyüzsgő néptömege közül egyedül a Legnagyobb Név ezen közössége szabad és mentes az emberi cselszövésektől, továbbá nincs egyetlen önző célja sem, melyet hajszol. Mindójuk közül egyedül e nép emelkedett fel az éntől megtisztult célokkal, Isten Tanításait követve, a legnagyobb buzgalommal fáradozva és küzdve egyetlen cél érdekében: hogy ezen alsó sárgolyót a magasságbéli mennyországgá változtassa, eme világot a Királyság tükrévé tegye, e világot egy másikká formálja, s az egész emberiséggel elfogadtassa az igazságosság útjait és egy új életmódot.”²⁶

„Ó ti Isten szerettei! Ebben, a bahá’i törvénykorszakban Isten Ügye színtiszta szellem. Az Ó Ügye nem az anyagi világhoz tartozik. Nem viszály vagy háború céljából jön el, sem bajkeverő vagy szégyenteljes tettekért; nem a más vallásokkal való ellenségeskedésért, sem pedig a nemzetekkel való összetűzésért. Egyetlen hadserege az Isten szeretete, egyedüli öröme az Ó megismerésének tiszta bora, egyetlen csatája az Igazság kifejtése; egyedüli keresztes hadjárata a ragaszkodó én, valamint az emberi szív gonosz sugallatai ellen zajlik. Győzelme a behódolás és megadás, s önzetlennek lenni örökkévaló dicsősége.”²⁷

A fenti idézetek leírják azon emberek néhány megkülönböztető jegyét, akiket ‘Abdu’l-Bahá olybá tekint, mint akik „Isten seregének” tagjai. Úgy utal rájuk, mint „Isten szerettei” és mint akik „kiszabadultak az anyagi világ láncából, valamint béklyóiból”. Elmélkedj el ezeken a jelzőkön, miközben az alábbi mondatokat kiegészíted!

a. Embertömegek foglalják el magukat _____ és _____
_____, merülnek alá _____
_____ és raboskodnak _____.

b. Azon lelkek, akik kiszabadultak az anyagi világ láncából és béklyóiból, s
hasonlatosan a gyors röptű madarakhoz, eme határtalan birodalomban szárnyalnak
_____ és _____, menekülnek a _____
_____, leghőbb kívánságuk _____

_____,

_____ és _____,

gyakorlása, _____ és _____
megvalósítása a _____ és
az _____ alkalmazása.

c. Ma, e világon minden nép _____,
_____, _____ kóborolva _____
_____, _____ követve.

d. Egyedül a Legnagyobb Név ezen közössége _____

továbbá nincs _____,
_____. Mindjárt közül egyedül e nép
emelkedett fel _____,
_____ követve, a legnagyobb _____

_____ : hogy _____
_____ változtassa,
_____ tegye,
_____ formálja, s az egész
emberiséggel _____
_____.

e. Isten Ügye _____ szellem. Az Ő Ügye nem _____
_____ tartozik. Egyetlen hadserege _____,
egyedüli öröme _____,
egyetlen csatája _____; egyedüli keresztes
hadjárata _____ valamint _____
_____. Győzelme
_____, s _____
lenni _____.

9. RÉSZ

Az alábbi részletek két Bahá'u'lláh által kinyilatkoztatott imából valók. Talán érdemes lenne megtanulni őket kívülről:

„Lelkesítsd őket, ó Uram, saját erőtlenségük érzésével Vele szemben, Aki a Te Éned Megnyilvánulása, és tanítsd meg őket saját természetük szegénységének felismerésére a Te önmagad számára elégséges gazdagságod sokféle jelével szemben, hogy összegyűlhessenek ők a Te Ügyed körül, belekapaszkodhassanak könyörületed szegélyébe, és ragaszkodhassanak akaratod jótetszésének kötelékéhez.” ²⁸

„Majd foszd meg szolgálodat, ó Istenem, az én és a vágyak ruházatától, vagy add, hogy néped tekintete oly magaslatokra emeltessen fel, hogy vágyaikban semmi mást ne lássanak, mint a Te örökkévaló dicsóságod gyengéd szellőinek lebbenését, és semmi mást ne ismerhessenek fel saját énjükben, mint Önmagad könyörületes Énjének feltárulását, hogy a föld és mindaz, mi azon van, megtisztulhasson mindentől, mi Tőled idegen, vagy bármitől, mi Rajtad kívül másban megnyilvánul.” ²⁹

10. RÉSZ

Ahogy a serdülők nevelése iránti érdeklődésünk elmélyül, egyre több ismeretre teszünk majd szert a kamaszkort leíró számos elmélettel kapcsolatban. Az egyik kifejezés, amely újra és újra visszaköszön majd, az a „válság” – az önazonossággal, érzelmekkel, szülőkhöz való viszonyal, a tekintélyre való reagálással és hasonlókkal kapcsolatban. Érdemes fenntartással kezelnünk ezeket az elméleteket, nehogy egy-egy válsághelyzetre automatikusan a serdülők állapotának szükséges velejárójaként tekintsünk. Vajon tényleg szükségszerű, hogy minden egyes serdülő életét nagyrészt zűrzavarok jellemezzék? Vajon a serdülők az emberiség történelme során végig ilyen krízisektől szenvedtek, és jelen korunkban is valóban minden kultúrában és társadalomban keresztülmenniük ezeken?

Miközben választ keresünk a fenti kérdésekre, tudatában kell lennünk annak, hogy a széles körben elterjedt, fiatalokról készült tanulmányok túlnyomó többsége egy sajátos keretrendszerben jött létre, mely szélsőségesen nagy hangsúlyt fektet az énré, a szenvedélyek kielégítésére, a biológiai változásokra, a szexuális tudatosságra és az anyagi eredményekre – a karrierre, a jövedelemre és a társadalmi helyzetre. Ezek gyakran csupán az osztálybeli, faji és nemi identitásra összpontosítanak, figyelmen kívül hagyva az emberi lélek Isten adta tulajdonságait. Természetesen lesznek olyan – e tanulmányokból nyert – meglátások, amelyek segítségre lesznek a serdülőcsoportok megértésében, amelyeket támogatni szeretnénk. Kétséges azonban, hogy a fenti tanulmányok által ösztönzött erőfeszítések képesek-e többre annál, mint hogy segítsenek a fiataloknak alkalmazkodni a mai társadalom normáihoz – egy olyan társadaloméhoz, melynek anyagiasságáról tudjuk, hogy hajlamos lerombolni a szellemi fogékonyságot. A serdülőkről általad elfogadott felfogás ezzel szemben az olyan egyének lelki-szellemi azonosságtudatának kibontakozására mutat rá, akik „egy örökké fejlődő civilizációt” fognak előrevinni, és az „egység építőivé” valamint az „igazságosság bajnokaiává” válnak majd.

A serdülőkkel végzett animátori tevékenység során nem szabad megfeledkezned arról, hogy a fiatalokra óriási hatással van az, ahogyan mások látják őket. Ebből fakadóan az a sötét kép, melyet a jelenlegi társadalom fest a kamaszkorról, olyan feltételek megteremtését segíti elő, amelyek nemkívánatos viselkedési minták terjedését szolgálják. Vegyük példaként azt a Sigmund Freudnak tulajdonított kijelentést, hogy a serdülőkör egy átmeneti elmebaj, vagy Anna Freud gondolatát, mely szerint a kamaszkor időszaka alatt normálisnak lenni már önmagában is abnormális. Vajon nem szönek-e az ilyen kijelentések fátylat, mely meggátolja, hogy az emberek meglássák a serdülők valódi képességeit? Milyen bizonyíték vezette e tudósokat ilyen általánosító következtetésekhez? Természetesen számos olyan pedagógus van, aki sokkal kedvezőbb színben tüntette fel a serdülőkort, csakhogy nem az ő gondolataik uralják a témáról folyó értekezést. Az a kép, mely szívósan tartja magát mind a szülők, mind a nevelők fejében, a lázadózásról, irracionitásról és léhaságról szól. Jogosan kérdezhetjük: Hogyan képes egy társadalom – amelynek a vérkeringésében ez a szemlélet áramlik – segíteni a serdülőknek abban, hogy olyan fiatalokká váljanak, amilyenekről e könyv első fejezetében írtunk?

11. RÉSZ

A fenti témával összefüggésben javasoljuk, hogy próbáld meg elsajátítani a következő hozzáállást: valahányszor egy serdülőcsoportban valamilyen nemkívánatos magatartásforma kialakulását tapasztalod – azokon túl, amelyek a normális fejlődési folyamatot jellemző válság és győzelem egymást követő állomásainak természetes következményei –, a jelenség okát a társadalmi környezetben kell keresned. Talán azokban a szembeszökő ellentmondásokban, amelyeket a fiatal, ébredező értelem fedez fel a felnőttek életében, akikben azelőtt teljesen megbízott, vagy abban, hogy a felnőttek képtelenek elismerni a józan ítélőképességét annak az egyénnek, aki próbálja maga mögött hagyni a gyermekkor szokásait.

Ez az álláspont természetesen nem tagadja a forrófejűség és lázadó szellem meglétét a serdülők viselkedésében. Inkább arra emlékeztet, hogy gyakran a társadalmi környezet, valamint a felnőttek viselkedése felelős számos olyan negatív jellemvonásért, amit ehhez az életszakaszhoz társítanak. Az általunk megfogalmazott kijelentés összefüggéseinek feltárása érdekében érdemes lenne megvitatni a csoportban az alábbi állítások érvényességét, valamint továbbiakat is megfogalmazni, amelyek még részletesebben fejtik ki ezt a gondolatot:

- A serdülők lázadnak azokkal a felnőttekkel szemben, akik olyan minták követésére kérik őket, melyeket önmaguk sem követnek.
- A serdülők lázadónak tűnnek az olyan tanáccsal szemben, melyet moralizáló hangnemben adnak nekik.
- Komolytalanná válnak, ha a világ semmi mást nem nyújt nekik, csak felszínes tevékenységeket, melyek akadályozzák értelmi képességeik fejlődését.
- Semmibe veszik a fegyelmet, ha a felnőttek szigorú szabályokat erőltetnek rájuk, különösen, ha gyermekként még korlátlan szabadságot élveztek.
- Impulzívnek tűnnek, ha a körülöttük élő felnőttek nincsenek azzal tisztában, miként segíthetnek nekik átgondolni döntéseik következményeit.

- Önérzetessé válnak, amikor a társadalom önzetlen szolgálata helyett önmaguk fontosságára tanítják őket.
- Önkényeztetőkké válnak, amikor állandó propaganda csábítja őket testi vágyaik kielégítésére.

12. RÉSZ

Az Igazságosság Egyetemes Háza egy „megengedő társadalom” „erélytelenségéről és lezülléséről” beszélt, valamint annak szükségességéről, hogy megóvjuk a fiatalokat ennek befolyásától:

„... Isten Ügyéből leírhatatlan haszon származik, ha megfigyeljük, miként tűnnek ki a bahá’í-ok, különösképpen a bahá’í fiatalok a megengedő társadalom erélytelenségével és lezüllésével szemben, hogy viselkedésük igényessége, melyet igyekeznek fenntartani, szilárdan gyökerezik azokban a szellemi elvekben, melyek magabiztosságot, önbecsülést és igazi boldogságot adnak nekik. Másfelől viszont csakis az okozhatja a legnagyobb kárt az Ügynek, ha követői egyszerűen hagyják magukat sodródni az árral.”³⁰

A Védnök következő szavai mélyreható bepillantást engednek egy ilyenfajta társadalom jellegébe, valamint annak mindannyiunkra gyakorolt hatásába:

„Valóban, a fő oka mindama rossznak, mely féktelenül burjánzik jelenleg a társadalomban, nem más, mint a szellemiség hiánya. Korunk anyagi kultúrája oly mértékben magába szívta az emberiség energiáját és érdeklődését, hogy általában az emberek nem érzik többé a szükségét annak, hogy önmagukat mindennapos anyagi létezésük erői és körülményei fölé emeljék. Nincs elégséges kereslet azon dolgok iránt, melyeket spirituálisnak kell nevezünk, hogy megkülönböztessük azokat anyagi létezésünk szükségleteitől és követelményeitől.”³¹

A Védnök az erkölcsi hanyatlás számos jelét megemlíti, amikor a korunk társadalmában működő romboló erőket jellemzi. A kijelentéseiben általa kiemelt körülmények között szerepel a házassághoz való felelőtlen hozzáállás és ebből következően a válások számának megemelkedése; a családi összetartás meggyengülése és a szülői ellenőrzés fokozatos fellazulása; a földi örömök, hívságok és a gazdagság lázas üldözése; a fényűző élvezetekben való elmerülés; a művészet és zene elkorcsosulása; az irodalom és a sajtó irányelveinek hanyatlása; továbbá a faji gyűlölködés, valamint a hazafias arrogancia. Bár senki sem immunis ezen bajok hatásaival szemben, a serdülőkre ezek különösen nagy hatást gyakorolnak. Gondoljunk például a válás egyes következményeire! A kisgyerekek óhatatlanul mély szomorúságot éreznek szüleik válásakor, és vágynak az egységes otthon által nyújtott biztonságra és védelemre. Ám amikor a szüleik házassága tönkremegy, serdülőként már olyan érzelmek lesznek úrrá rajtuk, mint a bűnösség, düh, szégyen, megaláztatás. Bár a szüleiket tartják felelősnek a család szerencsétlensége miatt, kénytelenek magukat is okolni. Elültetik fejükbe a házassággal és családdal szembeni szkepticizmus magját, amit csak megerősít a válásnak a minket körülvevő társadalomban megfigyelhető gyakori előfordulása.

1. Talán hasznos lehet, ha elgondolkodsz azon, miként alakítja a Védnök által megemlített néhány körülmény a serdülők valóságáról alkotott képét – azt, ahogyan magukról vélekednek, az életszemléletüket, érzéseiket és érzelmeiket, a képességüket, hogy megkülönböztessék a helyeset a helytelentől, a másokkal szembeni viselkedésüket és a társadalom intézményei iránti bizalmukat. Az alábbiakban felsoroljuk a fent említett különféle körülményeket. Írd le az ezekhez kapcsolódó gondolataidat!

- a. A megengedő társadalom romlottsága és feslettsége: _____

- b. A családi összetartás meggyengülése és a szülői ellenőrzés fokozatos fellazulása:

c. A földi hívságok, a gazdagság és az örömök lázas üldözése, valamint a fényűző élvezetekben való elmerülés: _____

d. A művészet és a zene elkorcsosulása, az irodalom és a sajtó színvonalának leromlása: _____

e. Fajgyűlölet és hazafias arrogancia: _____

2. Milyen érzések ébrednek benned, ha elgondolkodsz az egyre romló társadalmi viszonyoknak a serdülők életére gyakorolt hatásán? Hogyan segít neked az ő valódi képességeik kibontakoztatásának elősegítésében az, ha tudatában vagy az említett hatásnak?

13. RÉSZ

Az, hogy felhívjuk a figyelmet a széthulló világ negatív elemeire, nem jelenti azt, hogy megtagadnánk a pozitív erők jelentőségét, melyek szintén működésben vannak társadalmunkban. Mindössze annyit kell tennünk, hogy olyan környezetet biztosítunk a serdülőknek, mely táplálja lelki képességeiket, ily módon gondoskodva arról, hogy a megfelelő társadalmi erők legyenek hatással rájuk. A társadalom káros hatásaitól való elszigetelésükre tett próbálkozások nyilvánvalóan hasztalanok volnának. Ehelyett viszont segítenünk kell a kamaszokat annak felmérésében és elemzésében, miként gyakorol hatást a környezetük a gondolataikra és érzéseikre. Ezzel kapcsolatban különös figyelmet kell fordítani a propaganda kérdésére, mivel a legtöbb társadalomban a propaganda egyre növekvő mértékben formálja a serdülők értékrendjét, hozzáállását és nézeteit. Egy rövid pillantás a reklám néhány sajátosságára tökéletesen elegendő ennek illusztrálására.

Az anyagiasság erői – melyek a propagandát irányítják – eltorzítják a valóságot. A reklámokban megjelenő tökéletes, ám elérhetetlen külsőről alkotott képek például a fiatalok érzelmeit használják ki épp egy olyan életkorban, amikor önképük egyre tudatosabbá válik. Számptalan üzenet ábrázolja a lányokat oly módon, mintha a fő elfoglaltságuk az lenne, hogy vonzóvá tegyék magukat a férfiak számára. Egyre szélsőségesebb módon jelenik meg az a tendencia is, amely a férfiasságot pusztán a fizikai erővel azonosítja, sőt, ez gyakran egészen odáig fajul, hogy még az erőszakos cselekedeteket ill. a kockázatvállalást is elnézik nekik, továbbá szexuális kalandokra és hódításokra bátorítják őket. Mindent, amit gyengeségként értékelnek, könnyörtelenül visszautasítanak, és szisztematikus módon propagálják az agresszív viselkedést. Érdekes módon az erőszakosság némely formája vonzóként van beállítva abból a célból, hogy a lányokat ennek átvételére serkentsse.

Nem lehet kétség afelől, hogy a fiatalokat célzó reklámok túlnyomó többségének elsődleges célja egy olyan globális kultúra létrehozása, amelyhez e korosztály képviselői mindenáron tartozni szeretnének. Ebben a kultúrában megtanulnának egy közös nyelvet beszélni, egyformán viselkedni, és mindenekelőtt kimeríthetetlen árukészletet fogyasztani. Sőt, ami még ennél is fontosabb: a fiatalok a termékeken túl természetesen beavatást nyernének egy gondosan kidolgozott értékrendbe is, amely életük egész hátralevő részében meghatározná fogyasztási szokásaikat. Érdekes megjegyezni, hogy történetileg magát a „tinédzser” kifejezést is azért alkották meg évtizedekkel ezelőtt, hogy kiaknázhassák azt az ígéretes piaci szegmenst, melyet e társadalmi csoport képvisel.

Annak érdekében, hogy az ébredező vágyakat teljes mértékben kihasználhassa, a reklámok által teremtett kultúra a szexualitást a tinik életének középpontjába helyezi. Az olyan termékeket, mint például az üdítőket – melyeknek semmi köze a szexualitáshoz – arra használják, hogy romantikus kapcsolatokat idézzenek meg a fiatalok képzeletében. A személyes alkalmatlanság, valamint a testszag, a bőr tökéletlenségei vagy a nem divatos öltözet miatti visszautasítás érzését erősítik annak érdekében, hogy kozmetikai termékeket, valamint egy olyan új divatot vezessenek be, amely szexuális vonzerőt és a megszégyenüléstől való mentességet ígér. Még az autókat is olyan kifejezésekkel írják le, mint a „csábos”, „csinos”, „kezes, mint egy bárány”, minden esetben a szexualitásra utaló környezetben. Ahogy az erkölcsi színvonal az elmúlt jónéhány évtized során lesüllyedt, úgy vált a morálisan kifogásolható tartalmú reklám egyre szókimondóbbá. Úgy tűnik, hogy fokozatosan a fogyasztás bizonyos területei önmagukban is a szexuális tevékenység formáivá válnak.

Külön említést érdemel az a szerep, amit a márkák töltenek be a tizenévesek terjeszkedő globális piacán. A „tinik” piacának lehető legjobb kiaknázását kutató tanulmányok szégyentelenül állítják, hogy a „márka ikonok” imádata a konzumerizmus hathatós eleme. Úgy tűnik, a márkák kapaszkodót nyújtanak a serdülőkor bizonytalan világában. Sőt, mi több, úgy

tekinthetők, mint útlevelek egy globális ifjúsági kultúrához, mely a reklámok révén vált ilyen vonzóvá. E kultúra, amit a marketingtechnikák terjesztenek, természetesen megfelelnek a nemzetek körében egyre növekvő szegénységről; az emberiség egy szelete által élvezett bőség képeit vetíti, hogy meggyőzze a különféle háttérből érkező tizenéveseket: a fogyasztási cikkek határtalan öröm forrásai.

Vannak olyan a tinédzserpiaccal foglalkozó tanulmányok is, amelyek azok szerint a tulajdonságok szerint kategorizálják a fiatalokat, amelyek hajlamossá teszik őket egyes termékfajták megvásárlására. Az így keletkezett kategóriák pedig lehetővé teszik a reklám számára, hogy nagyobb hatékonysággal vegye célba őket. Az egyik ilyen tanulmány például hat csoportba sorolja a tinédzsereket: A „beletörődők”, akik sorsukat eldöntöttnek tekintik, és minimális erőfeszítéssel próbálnak megélni. A „csupa izgik”, akik az élvezeteket keresik, elméjük nincs tele társadalmi és politikai aggályokkal, így készek csatlakozni a márkaikonok imádatához. A „csizmaszárások”, akik lényegében az előző csoporthoz hasonlítanak, de rendelkeznek némi motivációval és a kemény munkára való képességgel is, és akik az árucikkekre, szolgáltatásokra a versenylőny megszerzésére és fenntartására szolgáló eszközökként tekintenek. A „csendesen teljesítők”, akik alkalmazkodóak, kerülik a politikai és társadalmi lázadást, szoros kapcsolatot tartanak fenn családjukkal, fogyasztóként pedig érdeklőket egy áru minősége és előnyei. A „szurkolók”, akiket nem érdekel az értelmiségi lét, és akik fejében a sporteredmények, csapatok és játékosok nevei gyakran nem hagynak helyet a politikai ill. gazdasági témáknak. És végül a „világmegváltók”, akik arra vágnak, hogy pozitív változás történjen a világban, és akik azért fontosak a marketingesek számára, mert lehetőséget kínálnak a társadalmi ügyek árucikké alakítására és értékesítésére.

Úgy tűnik, semmi sem menekülhet a fogyasztás és a márkák szorításából. Különösen a közösségi média gyorsan változó színterén válhat az ember életének minden mozzanata fogyasztásra szánt tartalommal. Azok a platformok, amelyeket látszólag azért hoztak létre, hogy a „megosztás”, a „barátság” és a „hálózatépítés” révén jobbá tegyék a világot, valójában a reklámok zavarba ejtő sokaságának csatornáiként szolgálnak, kiterjesztve ezzel hatókörüket és fokozva térhódításuk mértékét. Persze, bármily nyugtalanító is mindez, az itt leírt rövid elemzés természetesen nem ítéli el magát a reklámozást. Célja az, hogy fokozza bennünk a – kereskedelmi, politikai, etnikai, kulturális – propaganda kritikus vizsgálatának képességét, hogy segíthessünk a serdülőknek felismerni, milyen hatást gyakorolnak a reklámok gondolkodásukra és viselkedésükre. Az alábbi feladatok segíthetnek e komplex téma továbbgondolásában:

1. A reklámok olyan nyelvezetet és képi világot használnak, amely a közönséges árucikkeket az izgalom forrásaivá változtatja. Jelképeket használnak arra, hogy a tárgyaknak és eseményeknek sokkal nagyobb jelentőséget adjanak, mint amennyit érdemelnek. Egy ital, például, nem írható le pusztán akként, ami – valami, ami oltja a szomjat – hanem úgy festik le, mint ami az öröm és beteljesülés előhírnöke. A divatipar szimbólumai a ruházatot és a kozmetikumokat dicsőítik. A túláradó fiatalosság jelképeivel el lehet adni a cukorkát. A kalandvágy és sportosság szimbólumai segítenek népszerűsíteni az alkoholt. Fel tudsz idézni néhány olyan konkrét reklámot, az általuk használt szlogennel és képpel együtt, amelyek olyasvalaminek próbálják beállítani a reklámozott dolgot, ami nyilvánvalóan nem lehet?

2. A boldogság illúziója, melyet egy adott termék megvásárlásával teremtenek meg, szükségképpen rövid életű, máskülönben elégedettek lehetnénk azzal, ami már a miénk. A hirdetésnek ezért állandóan újra kell teremtenie a vágyat, és biztosítania kell, hogy ne legyünk teljesen megelégedve és kielégítve azzal, amink van. Hogyan érik ezt el?

3. Említettük, hogy néha még a társadalmi ügyekből is fogyasztási cikket csinálnak. Tudnál erre néhány példát mondani?

4. A jelenlegi médiakörnyezetben a magasztos törekvéseket sajnos kereskedelmi célokra aknázzák ki. A bennünk nemes érzelmeket keltő szavakat és kifejezéseket termékek reklámozására használják, az emberiség szellemi örökségének különböző elemeit pedig megvásárolható áruként kezelik. Tudnál néhány példát mondani ezekre?

5. Gondold végig, milyen közösségi médiaplatformokon vesznek részt a serdülő korosztály tagjai a térségedben! Hogyan befolyásolja az ilyen platformokon való részvételük az általuk kialakított barátságok jellegét, az önmagukról alkotott képüket, valamint reményeiket és törekvéseiket? Ennek fényében mérlegeld a következő állítás érvényességét: A közösségi médiában való részvételük révén a serdülők öntudatlanul is úgy érzékelhetik és mutathatják be magukat, mint termékeket.

14. RÉSZ

Azért legyünk óvatosak! Bármily ártalmasak legyenek is jelen társadalmunk hatásai a fiatalokra, hiba lenne túl nagy hangsúlyt fektetni rájuk tevékenységeink során. Túl könnyen beleeshetünk ugyanis abba a hibába, hogy a serdülőket olyan kényes teremtményeknek tekintjük, akiket folyton védenünk kell a környezet ártalmaitól. Ez a hozzáállás sohasem fog a lelki felvértezésükhöz vezetni. Ami erőfeszítéseink középpontjában kell, hogy álljon, az egyrészt azon képességük kibontakoztatása, hogy úgy cselekedjenek, mint a társadalmi változások elkötelezett közvetítői, másrészt, hogy hozzájáruljanak a társadalom jobbításához. Még a jelenlegi zaklatott világban is számos példa létezik minden kultúrában olyan serdülőkre, akik felülkerekedtek környezetük százalomra méltó állapotán, amelyben élnek, és következetesen mutattak fel olyan erényeket, mint amilyen a szolgálat iránti lelkesedés, a tanulásvágy, a fejlett igazságérzet valamit az önzetlen viselkedésre való erőteljes törekvés.

Több pedagógus is utal olyan veszélyes intellektuális és lelki képességekre, melyek a kamaszkor átmeneti időszakában nyilvánulnak meg. Néhányan például kiemelik a serdülők érdeklődését bizonyos elméleti problémák iránt. Egy pedagógus azt hangsúlyozza, milyen fontos szerepet játszhatnak a serdülők a társadalmi változásokban. A serdülőkör minden nemzedékét „az evolúció folyamatában létfontosságú megújítónak” nevezi, amely „képes felajánlani hű kitartását és energiáit egyrészt annak megőrzése iránt, ami továbbra is igaznak tűnik, másrészt annak forradalmi megváltoztatása iránt, ami elveszítette megújító képességét.” Egy következő gondolkodó a serdülőkörben lévő fiatalokat „érett magbugák”-hoz hasonlítja, „melyek teljesen kifejlődtek ugyan, de még mindig növekedésben vannak” és teljes „lényükkel” képesek a befogadásra. Felhívja a figyelmet arra, hogy a serdülőkben megvan az a képesség, hogy átalakulást érjenek el, továbbá meggyőződéssel állítja, hogy az oktatásban ki kell használni az érzékelés különböző módjait, valamint azt az intenzitást, amelyet a fiatalok visznek minden tapasztalásba. Hozzáteszi azt is, hogy az ilyen intenzitás „a lét teljességével együtt” képes az emberi társadalmat egy „élő, virágzó, igazán szerető, örömtelien teljes és túláradó szerveződésé tenni, mintsem hogy pusztán egy hűvös, mechanikus, üres, elméleti fogalom” maradjon. „Ez az átalakulás varázslata – olvashatók szavai – és ez a serdülőkörben rejlő lehetőség”.

Ez a néhány utalás a fenti részek elemzésével együtt jelzi, milyen óvatosnak kell lennünk, amikor a serdülőkorról alkotott elképzeléseinket megfogalmazzuk. Bár az előttem álló néhány évben nyilván a témához kötődő számos véleményt vetsz majd vizsgálat alá kritikus szemmel, saját megértésedet az emberi élet e kulcsfontosságú időszakával kapcsolatban nagymértékben olyan, az Írásokból vett részletek formálják majd, mint amilyeneket ebben és az előző részben is idéztünk. Nem lehet kétség afelől, hogy meggyőződésedet saját tapasztalatod is megerősíti majd, amit a serdülők csoportjával szerzel.

15. RÉSZ

A Ruhi Intézet által a serdülők számára tanulmányozás céljából kifejlesztett szövegek – hasonlóan a fő sorozat könyveihez – első pillantásra megtévesztően egyszerűnek tűnhetnek, különösen az első néhány közülük. Egyszerűségük elsősorban az általuk használt nyelvezetben és a kapcsolódó feladatokban rejlik. Mégis, a bennük tárgyalt fogalmak minden szinten összetettek és mélyek. Az anyagokon végighúzó gondolatmenet korántsem gyerekes, sőt, inkább inspirálja az anyagot tanulmányozó serdülőket, hogy mélyen elgondolkozzanak rajtuk. Annak érdekében, hogy könnyebb legyen számokra felfogni e képességük fontosságát, ebben és a következő két részben azon gondolatokból adunk válogatást, melyek olyan fiataloktól származnak, akik valamilyen módon erőszakos tettek elszenvedői voltak. A média oly sok képet közöl erőszakos kamaszokról, hogy illő lenne meghallgatnunk a veszteségről és reményről szóló elhallgatott történeteiket is.

Az első idézetcsokor egy 13 éves fiútól származik – hívjuk Péternek, hogy valódi személyazonosságát elfedjük –, aki nyolcéves kora óta volt szemtanúja az erőszak és a háború hatásainak. Amikor 13 éves lett, a béke eszméjét kezdte terjeszteni az iskolákban és az ifjúsági szervezetekben, vállalva a következményeket, még azt is, hogy néhány kortársa kíméletlenül neveltségessé tette:

„Egyik sem zavart. A családom hitt abban, hogy fontos törődni a közösséggel, és minden tőlünk telhetőt meg kell tenni, hogy segítsünk. Bár csak 13 éves voltam, tisztában voltam vele, hogy a legnagyobb probléma, amivel szembesültünk, az erőszak és a háború. Mindennél nagyobb szükség volt a békére. Persze nehéz egy gyereknek megpróbálni békét teremteni, de a próbálkozás az egyetlen mód arra, hogy bármi is történjék...”

„Annyi hazugságot mondtak az országomban oly sok éven keresztül, hogy az emberek már nem is tudják, miben vagy kiben higgyenek. Nem mindig lehet megbízni az újságokban, a rádióban vagy a tévében, a politikusokban, a fegyveres csoportokban, de amikor gyerekeket hallanak az erőszakról beszélni és arról, hogyan hat az életükre az erőszak, és hogy mennyire akarjuk a békét, valahogy tudják, hogy az igazságot hallják...”

„Néhányan azt mondják, hogy a szegényekért harcolnak, pedig a szegények mindenki másnál többet szenvedtek a háborúban. Szerintem olyanok is vannak, akik a bosszú miatt harcolnak, vagy a hatalomért, vagy azért, mert úgy érzik, nincs más választásuk. Néhány fiatal azért csatlakozik a fegyveres csoportokhoz, mert a családjuk szegény és nem látnak más kiutat.”

Péttert és a családját megfenyegették a polgárháborús konfliktus kellős közepén, és ki kellett költözniük otthonukból. Édesapja ingázott az irodája és az új város között, ahol laktak, de a viszonylagos nyugalmat, amit élveztek, nem tudták fenntartani. Apja végül merénylet áldozata lett, mert aktívan támogatta a békefolyamatot:

„Azt hittem, értem a háborút, mivel ott laktam a konfliktus sűrűjében. Éjszaka harcok dúltak az utcán. Gyakran ébredtem fegyverropogásra. Reggel aztán iskolába menet, láttam a bizonyítékait – a vérfoltokat a járdán, a golyó tépázta épületeket. És láttam az áldozatokat a hullaházban, nem messze apám irodájától.”

„Magabiztosan beszéltem erről, mintha tudtam volna, mit jelent a háború. De amikor édesapámat meggyilkolták, nemcsak a gyász miatt törtem össze, hanem azért is, mert megértettem a háborút. Tudtam, mit jelent, ha valaki harcolni akar. Felismertem, hogy

bármennyire akarja is az ember a békét, ő maga tesz egy lépést az erőszak felé, amint a háború személyesen csap le rá. Ez ugyanaz a csapda, mely annyi embert foglyul ejtett az országomban...

„Semmi sem volt olyan többé, mint azelőtt. A házat olyannak éreztem, mint egy halott, üres csigaházat. Az utcák, melyek olyan ismerősek voltak, mind idegenekké lettek. Sehol semmi nem tűnt biztonságosnak. Azt gondoltam, hogy a béke érdekében végzett összes munkám mit sem ért, hiszen nem tudta megmenteni apámat. A szörnyű erőszak, mely elborította városunkat, végül családunk szívébe is belemart – és én nem tudtam megállítani. Magamat hibáztattam. Azt kérdeztem magamtól, 'Mit tettem, hogy apámnak ilyen erőszakos halált kellett halnia?'”

A család további fenyegetéseket kapott, Péter pedig fegyvert vásárolt, hogy megvédje szeretteit. Egyik este, édesapja halála után kb. 10 nappal, Péter családjának minden tagja összegyűlt fent, az emeleti szobában. Amikor Péter lement a konyhába, megpillantott a kertben egy fegyveres behatolót, aki az emeleti ablakokat nézte:

„Tudtam, hogy foghatnám a fegyverem és megölhetném azt az embert... Megbosszulhatnám apám halálát. A családomat védeném. És az országomban szinte senki sem hibáztatna azért, hogy lelőttem... Mégis, bár mindez igaz volt, nem tettem semmit... Édesapám azt akarta, hogy a békéért dolgozzak. Hogyan is válhattam volna akkor erőszakossá? Az egyetlen mód arra, hogy tiszteletet és szeretetet mutassak apám iránt, az egyetlen mód arra, hogy megmentsem a családom, az volt, ha megpróbálok békét teremteni. Az illető meggyilkolása nem hozott volna békét se nekem, se a családomnak, se az országnak. Egy ilyen gyilkossággal valójában mindent elveszítettem volna. Én sem lettem volna különb nála.”

Péter csöndben figyelte a betolakodót, aki egy bizonyos idő után és minden látható ok nélkül, sarkon fordult és elhagyta a kertet. Nem sokkal ezután Péter megszabadult fegyverétől és eldöntötte, hogy soha többé nem akar másikat.

Mielőtt a következő történetet elolvasnátok, soroljátok fel Péter néhány kiemelkedő tulajdonságát, és beszéljétek néhány szót arról a képességéről, ahogyan mély dolgokról gondolkodik!

16. RÉSZ

Mária – szintén csupán feltételezett név – olyan környezetben nevelkedett, amelyben állandó volt a konfliktus-fenyegetettség. Már korán felfedezte, mi az ára az egyet nem értésnek a barátok csapatában:

„Amikor 11 éves voltam, én is megtapasztalhattam a kiközösítést, csupán amiatt, mert nem voltam hajlandó senkinek sem a pártjára állni egy vitában. Barátaim egy csoportja lopással vádolt egy lányt az osztályban, és emiatt komoly konfliktus alakult ki. A diákok egyik része a lány mellé állt, a másik része pedig ellene fordult. A barátaim mind ellene voltak. Mindenki azt feltételezte, hogy én is velük tartok, csakhogy semmilyen bizonyíték nem volt arra, hogy a lány valóban tolvaj lenne. Nem lehettem benne biztos. Ugyanakkor nem akartam a barátaimnak sem ellentmondani, így inkább nem szóltam semmit. Mindenki örülten dühös volt rám, és egy egész éven át csak egy ember állt szóba velem közülük.”

Mária összebarátkozott egy fiatalemberrel, aki iránt gyengéd érzelmeket is táplált annak ellenére, hogy a többi lány sokat ugratta emiatt. Időnként hosszú sétákat tettek és a jövőről beszélgettek, mígnem egy napon rajtakapta a fiút, hogy épp egy lőfegyvert tisztogat. A lánynak azelőtt sejtelve sem volt arról, hogy a fiúnak fegyvere van.

„Amikor besétáltam, a megszokott mosolyával nézett rám, mintha semmi rendkívüli nem történt volna. Mindig gyűlöltem az erőszakot, a fegyvereket és a háborút. Megpróbált kifogásokkal előhozakodni, ahogy az ilyen emberek szoktak, de én ott és akkor megmondtam neki, hogy köztünk mindennek vége.

– Se magamnak, se a gyerekeimnek nem akarok ilyen életet – mondtam.

Bár most már viccesnek tűnik, akkor annyira fiatal voltam, hogy úgy éreztem, egy világ omlik össze bennem.”

Mária osztályzatai az eset után romlani kezdtek, és édesanyja egyre jobban aggódott érte. Aztán Mária beszélt az egyik tanárával:

„Kiöntöttem neki a szívem: az egész sztorit a barátomról, a fegyverről, a barátaim hallgatásáról, a lányok gúnyolódásáról, a megszégyenüléséről és az összetört szívemről. Nem nevetett ki és nem éreztette velem, hogy fiatal vagyok vagy nevetséges...”

– Meg kell értened – mondta –, hogy a saját jövődet te tartod a kezvedben. A jövőd senki másé, még csak nem is a szüleidé, pláne nem ezé a fiúé. A tiéd, és azzá alakítod, amivé csak akarod.”

Tizennégy évesen Mária már diákvezető volt az iskolájukban, és segítette a békefolyamatot kortársai körében. Íme, néhány gondolat azok közül, melyek azokban a napokban jártak a fejében:

„Azt tudtuk, hogy a szegénység megszüntetése segítene véget vetni a háborúnak, de ez ügyben semmit sem tehattünk. Tisztában voltunk azzal, hogy a munkanélküliség csökkentése segítene, de ezzel kapcsolatban sem tehattünk semmit. Nem tudtuk megállítani a golyókat és a bozótívágó késeket. Nem voltunk képesek újat állni az erőszaknak. De abban hittünk, hogy elkezdhetnénk a béke megteremtését magunk között...”

„Tudtam, hogy a békéért való munkálkodás veszélyes lehet, és én minden rendkívüli dologra érzékenyen reagáltam. Néha csupán a gondolat, hogy bármi rossz történhet,

különösen a családommal, zokogásra készítetett, és legszívesebben elszaladtam volna. Ám úgy éreztem, a többi gyermek is rám van utalva, csakúgy, mint saját leendő gyermekeim. Nem fordulhattam el, bármennyire is félttem. Csak annyit tehettem, hogy vigyázok és próbálok biztonságban maradni.”

Melyek Mária kiemelkedő tulajdonságai?

17. RÉSZ

Íme, néhány idézet három másik fiattól, akik a legnemesebb gondolatokat és leggyengédebb érzéseiket fogalmazzák meg. Az első egy 16 éves lányé, aki 12 éves korában élte át egy közeli barátja elvesztését. A fiú ugyanis bandaháborúba keveredett és késsel leszúrták. A lány sohasem felejtette el barátját, és úgy döntött, hogy életét a béke elősegítésének szenteli. Később olyan gyerekeknek kezdett segíteni, akik erőszak áldozatai voltak:

„Nyolc-kilenc éves gyerekek csatlakoztak az utcai bandákhoz, mert azt hitték, az király dolog, vagy mert úgy gondolták, hogy a banda majd megvédi őket az utcán. Sok esetben csupán az otthoni erőszak elől menekültek, csakhogy az utcán még szörnyűbb dolgok vártak rájuk.”

„Ha el akarok jutni ...-ba, buszra kell szállnom. A buszvezetők legtöbbje tudja, milyen munkával próbálok pénzt keresni, és csak annyi menetdíjat kérnek, amennyit adni tudok. Gyakran még azt is megengedik, hogy ingyen utazzak. A ...-ba vivő út felfelé kanyarog, a meredek szirtekhez veszedelmesen közel felállított, összetákolts kalyibák mellett. A hegyeket mély sebek borítják, ahonnan sziklát termelnek ki az építkezések számára. Az ilyen munka nehéz, kimerítő és alulfizetett, mégis az otthonukból elűzött családok gyermekei közül sokan dolgoznak ezeken a területeken. Családjuk olyan mély nyomorba süllyedt, hogy a gyerekek kimaradtak az iskolákból, és minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy pénzt keressenek.”

„Az útról bokáig érő, csúszós sárban sétálok el az összetákolts gyaloghídhöz, ami a bűzös, szennyezett folyón víz keresztül. Az iskola féltucat düledező helyiségből áll, bezúfolva egy bádogtető alá. A fapadok rozogák és töröttek. A szemét szanaszét hever az osztályterem falainál. Áram nincs. Az egyik teremnek ablaka sincs, csupán egy tetőnyílás. A padló döngölt agyag. Az eső dübörgése olyan hangos, hogy kiabálni kell, hogy hallják az embert, a víz pedig mindenütt befolyik. Az egyik falat a gyerekek festményei díszítik, amiken csinos házak vannak, a valós környezettel éles ellentétben.

Talán olyan házak, amelyekben egykor éltek, vagy olyanok amilyenre vágnak a jövőben...”

„Sok szülőnek szomorúság ül az arcán. Agresszíven beszélnek a gyerekeikkel, nem túl szép szavakkal illetve őket. Ám a foglalkozások alatt néha elkezdnek változni. Néhányan azt hiszik, hogy a gyereket verní kell ahhoz, hogy viselkedjen, de aztán rájönnek, hogy a verés elűzheti őket otthonról, ki az utcára.”

A következő bekezdés egy olyan fiatal lány gondolatait írja le, aki tizenegy éves korában menekült el otthonról, kábítószerfüggővé vált, és miután egy barát állhatatos segítségével megmentette, csatlakozott egy a békéért küzdő ifjúsági mozgalomhoz.

„Nagyon nehéz volt elmagyarázni, milyen is az életünk valójában. Féltem beismerni, hogy bármilyen erősen próbáljuk is megteremteni a békét, mégis visszaránthatnak az erőszakba... Mindig arra vágytam, hogy elmeneküljek ebből a létből. Nehéz beismernem, de most is épp egyre távolodok a békemozgalomtól. Sokáig hazudtam magamnak, és úgy tettem a barátaim előtt, mintha minden rendben lenne. Ez nem így van. Néha belövöm magam. Minden este veszekedés van otthon. Ha nem velem kiabálnak, édesanyám és a mostohaapám egymással ordítanak. Nem bírom elviselni, ezért az utcára menekülök, pedig ott nagyon sok olyan dolog van, ami árthat egy fiatalnak... Egyszerre járok két úton, és még mindig azt kívánom, bár csak képes lennék mindig a béke útját járni. Úgy gondolom, hogy a küzdelmem és az, ahogyan mindezt túléltem, muszáj, hogy érjen valamit... Hiszek abban, hogy a fiatalok sokkal többet tennének a békéért, ha több felnőttenne hajlandó együttműködni velünk, meghallgatni, amit megtanultunk és együtt dolgozni velünk. Ha legalább otthon békében élnénk, az egy nagyszerű kezdet lenne.”

Az utolsó bekezdés egy tizenöt éves fiútól való, akinek a bátyját elrabolta a forradalmi gárda. Bizonyos idő elteltével a család hírt kapott felőle a fogságból, és nagyon örültek, amikor megtudták, hogy levelezhetnek vele.

„Verseket küldtem neki, hogy arra inspiráljam, maradjon magabiztos és reményteli. Elmondtam neki, hogy hallgatók a tanácsára és keményen tanulok. Nagyon boldog voltam, amikor nemrég visszaírt és azt mondta, »örülök, hogy jól megy az iskola... én ott rontottam el. Sajnálom, hogy nem hoztam ki mindent a tanulásból, amit csak lehetett... például egyáltalán nem szerettem olvasni... itt mégis elolvastam több mint harminc különböző témájú könyvet, és még van jó néhány. Még olyan is van, hogy idegen szavakat keresek ki a szótárból, amiket nem ismerek... Magamtól sose csináltam volna ilyesmit azelőtt...«”

„Bár úgy tűnik, biztonságban van, mégis aggódom. Ha beszélhetnék azokkal az emberekkel, akik fogva tartják a bátyámat, megkérném őket, hogy legyenek együttérzők és értsék meg, micsoda szenvedést okoznak.”

„Azt hiszem, a megbocsátás alapvető fontosságú, ha el akarjuk érni a békét. A háború nem tud véget érni megbocsátás nélkül. Az olyan emberek számára, akik hozzánk hasonlóan sokat szenvedtek, különösen fontos, hogy megbocsássanak.”

„Azt hiszem ez az, amiért munkálkodom – a megbocsátásért.”

Vitassátok meg a csoportban az idézett fiatalok által megtestesített tulajdonságokat, és írjátok le ezzel kapcsolatban néhány gondolatot:

18. RÉSZ

Végezetül, egy a serdülőkor természetére irányuló vizsgálódás, bármily rövid legyen is, nem hagyhatja figyelmen kívül Rúhu'lláh, a Hit ifjú hősének életét, aki tizenkét évesen örömmel itta ki a vértanúság kelyhét. Rúhu'lláh-t mindössze hétévesen az a megtiszteltetés érte, hogy elkísérhette édesapját, Varqát, Isten Ügyének Kezét, valamint bátyját a szentföldi zarándoklatra. Rúhu'lláh szellemileg kivirágzott abban a megszentelt környezetben, és sütkérezett Bahá'u'lláh jelenlétének napfényében. Egy napon, ahogy mesélik, Bahá'u'lláh megkérdezte Rúhu'lláh-t:

– Mit csináltál ma?

– Órákat vettem [egy bizonyos tanár]...-tól – felelte.

– És miről tanultál? – érdeklődött tovább Bahá'u'lláh.

– A [próféták] visszatéréséről – mondta Rúhu'lláh.

– Elmagaráznád, hogy ez mit jelent? – kérte Bahá'u'lláh.

– A 'visszatérés' a valóságok és tulajdonságok visszatérését jelenti – válaszolta a fiú.

– Ezek egy az egyben a tanárod szavai – jegyezte meg Bahá'u'lláh. – Fogalmazd meg a saját szavaiddal azt, ahogyan te magad értelmezed ezt a dolgot!

Rúhu'lláh erre így felelt:

– Olyan ez, mintha lenyesnék egy idei virágot egy növényről. A jövő évi virág pont ugyanúgy fog kinézni, mint ez, de mégsem ugyanez lesz.

Rúhu'lláh intelligens válasza nagyon tetszett Bahá'u'lláh-nak, és ettől kezdve gyakran utalt úgy a fiúra, mint Jinab-i-Muballigh (Öméltósága, a Bahá'í tanító).

Számos további beszámoló létezik, amely szintén Rúhu'lláh kiváló tulajdonságaira világít rá. Az bizonyos, hogy aki 12 éves korában az áldozathozatal olyan magaslataira emelkedik, mint ő, az nem mindennapi gyermek. Az Ügynek szentelt élet és a Szeretett ösvényén való áldozathozatal persze nem kell, hogy szükségszerűen vértanúsággal járjon. Rúhu'lláh mégis milyen vágyakozással és határtalan örömmel írja le az áldozat misztériumát alábbi ünnepelelt versének idézett részletében:

Az isteni bőkezűség kelyhéből nekem innom adj!
S bűnöm s gyengeségem terhe alatt ne hagyj!
Mert vétkeim bizony hatalmasak bár,
Uram kegyelme előtt nincsen határ.

Isten hozott, ó isteni pohárnok!
Jöjj, hogy lelkem felfrissülhessen tán!
Tégy méltóvá arra, mire vágyok,
Hogy áldozat legyek az Imádott útján!

A serdülőcsoport, amit majd hamarosan megszervezel, nem Rúhu'lláh életét fogja élni. Az ebben és az ezt megelőző néhány részben idézett szövegek azonban jelzik, milyen mértékű nemeslelkűséget képes felmutatni az ember akár már egészen fiatal életkorban is. A vers visszavisz minket a fejezet egyik korábbi kijelentéséhez, miszerint a serdülőkkben növekvő tudatosságot két irányba lehet terelni, az egyik az Isten Akarata előtti engedelmességnek és az emberiség önfeláldozó szolgálatának, a másik pedig az én és a szenvedélyek börtönének irányába vezet. Az ezt követő részek során folytatott beszélgetéseink alkalmával megvizsgáltuk a kamaszkor természetét, a serdülőkkben rejlő lehetőségeket, valamint a környezet hatását az életükre. Alkalmos pillanat lehet ez arra, hogy elgondolkozz, és írd néhány bekezdést arról, mi az, amit a fiatalok veleszületett képességeinek tekintesz, valamint hogy mi mindent kell megtenni annak érdekében, hogy szellemi és lelki fejlődésüket biztosítsuk.

19. RÉSZ

Miután e fejezet nagy részét a serdülőkorban rejlő lehetőségek feltárásának szenteltük, most szólnunk kell néhány szót a te részvételedről a serdülők lelki felvértezését célzó programban. A serdülők egyik leghőbb vágya, hogy egy kortárscsoporthoz tartozzanak. A fiatalok megnyugtatónak találják, ha tanácsért fordulhatnak olyan barátokhoz, akik megértik őket és együttéreznek velük. Erre a jogos szükségletre adott természetes válasz tehát, hogy a Ruhi Intézet által elősegített program középpontjában egy olyan „serdülőcsoport” áll, melynek tagjai rendszeresen találkoznak, és szisztematikus útmutatásban részesülnek a cselekvés és tanulás folyamán. A találkozók légköre bár örömteli, barátságos és bensőséges, nem lehet frivol. Inkább olyan tulajdonságok és hozzáállás erősítéséhez kell hozzájárulniuk, amelyeket az Úgy és az emberiség szolgálatának rendelt élet megkövetel. Összejöveteleiken a csoport tagjai – mentesülve a bírálat vagy a nevetségessé válás félelmétől – képesek lesznek gondolataikat kifejezni és válasz után kutatni az őket foglalkoztató legégetőbb kérdésekkel kapcsolatban. Megtanulnak figyelni, beszélni, elmélkedni, elemezni, döntéseket hozni és a döntéseik alapján cselekedni.

Minden csoportnak szüksége van egy idősebb személyre, aki a fiatalok igaz barátja és képes segíteni nekik képességeik kibontakoztatásában. Azok, akik ezt a szerepet betöltik, a serdülők csoportjának „animátorai”. Jelenlétük segít a csoport minden tagjának abban, hogy megőrizték reményüket és szilárd meggyőződésüket azzal kapcsolatban, hogy nemcsak az őket körülvevő társadalomban tapasztalható erkölcsi hanyatlás erőivel szemben képesek megvédeni magukat, hanem hozzá tudnak járulni annak jobbá tételéhez is. Bár erre a szolgálatra nem kizárólag egy bizonyos korosztály alkalmas, a tizenhét év fölötti fiatalokból rendszerint kiváló animátorok válnak. Ők ugyanis a serdülőket könnyed természetességgel egyenlő partnerként kezelik, nem pedig gyerekként, és bátorítják őket, hogy tegyenek fel kérdéseket, törekedjenek tisztánlátásra és merüljenek el a valóság felfedezésében. Az alábbi idézetben ‘Abdu’l-Bahá kifejezi reményét, miszerint az ifjú lelkek ily módon gondoskodásban részesülnek:

„‘Abdu’l-Bahá reménye az, hogy ezen ifjú lelkek a mélyebb tudás osztálytermében olyasvalaki által neveltetnek, aki a szeretetre képezi őket. Hadd ismerjék meg mindannyian, a szellem teljes kiterjedésén át, jó alaposan a rejtett misztériumokat; olyannyira, hogy mindegyik közülük, felruházva a beszéddel, akár a csalogany, hangosan kiáltsa a Mennyei Birodalom titkait, és miként a sóvárgó szerelmes, tárja fel Imádottjának hiányából fakadó fájdalmas szükségét!”³²

A serdülőcsoport nem gyermekfoglalkozás. Rendelkezik ugyan a tanulókör néhány tulajdonságával, ám elsődleges szerepe az, hogy egy kölcsönösen támogató környezetet teremtsen, amelyben a tagok képesek fejleszteni lelki-szellemi érzékelésüket, valamint olyan gondolkodás- és viselkedésmintákat alakítsanak ki, amelyek egész életük során jellemezni fogják őket. A Ruhi Intézet különféle tanfolyamain való részvétele révén közvetlen tapasztalatod van a tanulókörökkel kapcsolatban, és valószínűleg gyermekekkel is foglalkoztál már a 3. Könyv tanulmányozását követően. Nézd meg az alábbi listát! A lista minden elemével kapcsolatban beszéljétek meg a kurzuson résztvevő társaidal, milyen hasonlóságokra és különbségekre számíthatok a serdülőprogram foglalkozásai, a gyermekfoglalkozások és a tanulókörök között!

- A tevékenység jellege
- A résztvevők közötti kapcsolat
- Az összejövetelek légköre
- A szolgálatot végző személy, azaz a tanító, az animátor illetve a tutor szerepe

20. RÉSZ

Amint megkezdted tevékenységedet ezen a szolgálati területen, hamarosan rá fogsz jönni, hogy erőfeszítéseid sikere jelentős mértékben azon múlik, milyen minőségű kapcsolatot sikerül kialakítanod annak az ifjúsági csoportnak a tagjaival, melynek megalakulásában segédkezel. Természetesen készen állsz arra, hogy meghallgasd, tanácsokkal lásd el, és amikor szükséges, megvigasztald őket. Becsületességükben való erős hited, valamint a csoport minden egyes tagja iránt érzett tiszteleted és őszinte szereteted motiválni fogja őket abban, hogy a kiválóságra törekedjenek. Fel kell majd mutatnod jólétük és előrehaladásuk iránti elkötelezettségedet az atyáskodás, az álszentség, és a tekintélyelvű irányítás legkisebb nyoma nélkül, hiszen ezek az attitűdök nem hagynak teret a fiatal serdülők kibontakozásának. Minden alkalmat meg kell ragadnod, hogy megerősítsd szívükben és elméjükben a valódi hit alapjait, és megtöltsd őket egy fényes jövő reménységével. ‘Abdu’l-Bahá így buzdít minket:

„Először is álljatok készen arra, hogy feláldozzátok életeteket egymásért, hogy előnyben részesítsétek az általános jólétet a személyessel szemben. Teremtsetek olyan kapcsolatokat, melyeket semmi nem képes megrendíteni; alakítsatok olyan gyülekezeteket, melyeket semmi nem képes felbontani; legyen szellemetek olyan, amely soha nem szűnik meg azon gazdagságra szert tenni, melyet semmi el nem pusztíthat. Ha a szeretet nem létezne, mi maradna a valóságból? Isten szeretetének tüze az, ami magasabb rendűvé teszi az embert az állatnál. Erősítsétek meg ezen felsőbbrendű erőt, amelyen keresztül a világ minden haladása megvalósul!” ³³

Beszélgétek meg, hogyan fosztják meg a csoport tagjait képességeik kibontakoztatásától a következő attitűdök, és milyen gondolatok, érzések és viselkedésmód segítené az animátort, hogy ellenálljon ezeknek a hajlamoknak!

Atyáskodás: _____

Álszentség: _____

Tekintélyelvű irányítás: _____

21. RÉSZ

Az adott serdülőcsoport tagjaival való kapcsolatodat nagymértékben befolyásolja majd az is, hogy te magad milyen példát nyújtasz. A példa hatását nem lehet eléggé hangsúlyozni egy fiatal életében. Szívünk megtisztítására irányuló saját erőfeszítéseink tehát ebben az összefüggésben még nagyobb jelentőséggel bírnak. „Otromba anyagiasság”, „a földi dolgokhoz való ragaszkodás, mely elborítja az emberek lelkét”, „a félelmek és aggodalmak, melyek lekötik figyelmüket”, „az örömök és élvezet hajhászása, mely kitölti idejüket, az előítéletek és a gyűlölet, melyek elsötétítik reményüket, az apátia és letargia, mely megbénítja lelki képességeiket” mind „azok közé a félelmetes akadályok közé tartoznak, melyek – a Védnök szavaival élve – minden Bahá’u’lláh-t szolgáló harcos útjában állnak”. Emlékeztet minket továbbá, hogy az a képességünk, hogy ellenálljunk ezeknek az erőknek, attól függ, mi magunk mennyire vagyunk megtisztulva az „effajta tisztátalanságoktól”, megszabadítva „e kicsinyes gondoktól és gyötrő aggodalmaktól”, mentesek „ezektől az előítéletektől és ellentmondásoktól”, „kiüresítve önmagunkból”, továbbá mennyire vagyunk „feltöltekve Isten gyógyító és megtartó ereje által”.

Mi a Védnök figyelmeztetésének üzenete, mely a serdülők lelki felvértezését célzó programmal kapcsolatos erőfeszítéseinkre vonatkozik?

22. RÉSZ

Mint a serdülők igaz barátja és bölcs tanácsadója, lényeges lesz számodra, hogy társuk légy az öröm idején és a nehézségek időszakában. Mindig szükségük lesz bátorításra, hogy a kiválóság egyre magasabb csúcsaira hágjanak. Minél inkább az eredményeikre koncentrálsz, és nem a hibáikra, annál jobban fogsz tudni segíteni nekik. Bátorítást adsz majd, de persze nem olyat, amely az egót erősíti. Az elért eredményekre koncentrálsz, de azért ne félj felajánlani tanácsaidat, ha olyan helyzetekben látod őket, melyek veszélyeztethetik erkölcsi feddhetetlenségüket.

Annak érdekében, hogy elgondolkozhass a csoporttal való barátságról, olvasd el az alábbi részletet a Védnök nevében írt levélből! Bár ez a Hit intézményei és az egyén kapcsolatát írja le, a benne foglaltak vonatkozathatók a serdülőcsoport érdekében animátorként tett erőfeszítéseidre is.

„A hívők túlnyomó többségükben fiatalok az Ügyben, és ha hibáznak, ez feleannyira sem fontos, mintha azzal törnék le lelkesedésüket, hogy mindig megmondják nekik – ezt tedd és ne azt!”³⁴

Beszélgétek meg, hogyan lehet letörni egy fiatal lelkesedését azzal, ha folyamatosan a hibáira emlékeztetik, és állandóan megmondják neki, mit kellene és mit nem kellene csinálnia! Írd le néhány gondolatodat!

A bátorítás nem ugyanaz, mint a válogatás nélküli dicséret; őszintének kell lennie és képmutatástól mentesnek, máskülönben vagy büszkeséghez vagy a bizalom hiányához vezet. Az alábbiakban arra találunk néhány példát, miként bátorította ‘Abdu’l-Bahá a hívőket az Ügy szolgálatára:

„Bizony, Istent dicsérem azért, hogy megerősített téged abban, hogy Isten Ügyét szolgálj hatalmas szőlőskertjében.”³⁵

„Bizony, dicsérem Legfelsőbb Uramat, amiért arra választott ki téged, hogy az Ő nevében szólj az emberek között, amiért odavonzott téged a Legdicsőbb szépséghez, és amiért megerősített Ügyének győzedelmessé tételében.”³⁶

„Isten megtisztított téged a romlottságtól, amikor alámerített könyörületének óceánjába, és inni adott néked a hit kelyhéből és a tudás borából. Nagyszerű tett! Mily nagyszerű tett! Hiszen te arra vágyódtál, hogy alávesd akaratodat Isten akaratának, az iránt sóvárogtál, hogy növeld Isten iránti szeretetedet, gyarapítsd tudásodat Róla, és állhatatos maradj az Ő ösvényén.”³⁷

„Ó, lelki szeretteim! Dicséret Istennek, félredobtátok a fátylakat és felismertétek az együttérző Imádottat, s ezen lakhelyről a tér nélküli birodalomba siettetek. Sátraikat Isten világában vertétek fel, és azért, hogy Őt, az Önmagától Létezőt dicsőítsétek, édes hangotok fölemeltétek és szívzaggató dalokat énekeltek. Jól tettétek! Ezerszer is jól tettétek! Minthogy megpillantottátok a megnyilvánult Fényt, és újjászületett lényetekben fölcsendült a kiáltás, 'Áldott legyen az Úr, minden teremtek legjobbika!' ”³⁸

„Ó, ti, őszinték, ti, sóvárgók, ti, akik mágnesként vonzódtok, ti, akik felemelkedtetek Isten Ügyének szolgálatára, Szavának magasztalására és édes illatainak messze földön való terjesztésére! Olvastam kiváló leveledet, stílusra nézve gyönyörű, szavait tekintve szónoki, jelentése mély, és Istent dicsérem, megköszönve Neki, hogy segítségére sietett, valamint képessé tett téged arra, hogy Őt szolgálj kiterjedt szőlőskertjében.”³⁹

„Leveled olyan volt, mint egy illatozó virágcsokor, s azon csokorból a hit és bizonyosság illata lélegeztetett be. Nagyszerű! Mily nagyszerű! Arcodat a láthatatlan Királyság felé fordítottad! Ragyogó! Ragyogó! A Mindenható Szépségéhez vonzódtál! Csodálatos! Csodálatos! Mily szerencsés vagy, hogy elnyerted az Ő Leghatalmasabb Ajándékát!”⁴⁰

Miután inspirációt merítettél abból, ahogyan 'Abdu'l-Bahá dicsérte a barátokat, írd le néhány mondatban, te hogyan kezdenél a csoport tagjainak bátorításához, akiket segíteni próbálsz!

23. RÉSZ

Végezetül nem szabad elfelejteni: az, hogy sikerül-e a serdülők csoportjával a szeretetteljes barátság erős kötelékeit kialakítanod, és számukra a bátorítás forrásává válnod, nagymértékben attól függ, mennyire vagy képes örömteli környezet megteremtésére.

„Az öröm szárnyakat ad! Az öröm idején erőnk élettelibb, értelmünk élesebb, és megértésünk kevésbé elfátyolozott. Úgy tűnik, jobban képesek vagyunk megbirkózni a világgal és megtalálni hasznosságunk területét.”⁴¹

Ahhoz, hogy örömteli környezetet teremts a csoport számára, neked is örömet kell érezned. Gondolj olyan serdülőkorú fiatalokra, akiket már ismersz, és akik részét képezhetnének annak a csoportnak, amelyikkel reményeid szerint hamarosan dolgozni fogsz! Milyen gondolatok jutnak eszedbe velük kapcsolatban, amelyek örömet ébresztenek benned?

Milyen gyakorlati lépéseket tudnál megtenni annak érdekében, hogy egy ilyenfajta csoport találkozóinak a légköre örömtelibb legyen anélkül, hogy komolytalanná válna?

A fenti gondolatokat szem előtt tartva olvassuk el az Igazságosság Egyetemes Háza nevében írt levél alábbi részletét:

„A belső öröm, melyet minden ember keres, ellentétben a múltó érzelmekkel, nem függ a külső befolyástól; ez egy olyan állapot, mely bizonyosságból és tudatos bölcsességből született, egy tiszta szív támogatásával, mely képes különbséget tenni a között, mi állandó, és mi csupán felületes.”⁴²

Zárjuk le most ezt a fejezetet azzal, hogy elgondolkodunk ‘Abdu’l-Bahá alábbi szavain:

„Az ember legnagyobb ajándéka az egyetemes szeretet – az a mágnes, mely örökkévalóvá teszi a létezését. Valóságokat vonz, és végtelen örömmel itatja át az életet. Ha ez a szeretet behatol az ember szívébe, a világegyetem összes erői megnyilvánulnak benne, hiszen isteni hatalom ez, mely isteni állásra röpíti az embert, aki nem fog haladást elérni mindaddig, amíg annak fénye be nem ragyogja őt. Törekedjete arra, hogy növeljétek a valóság szeretet-erejét, szíveiteket a vonzalom nagyobb központjaivá tegyétek, és hogy új eszméket és kapcsolatokat hozzatok létre.”⁴³

Az idézetek forrásainak jegyzéke

1. Az Igazságosság Egyetemes Házának 2010-es Ridván üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), 14.16 sz., 82. oldal.
2. Egy 1912. november 17-én tartott beszédből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 3. bek., 617. oldal.
3. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010, 2015 nyomtatásban), 111.7 sz., 192. oldal.
4. *'Abdu'l-Bahá on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), 131–132. oldal.
5. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1983, 2017 nyomtatásban), CLIII. sz., 6. bek., 370. oldal.
6. Ugyanott, I. sz., 5. bek. 3. oldal.
7. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 nyomtatásban), 4.7 sz., 34–35. oldal.
8. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 nyomtatásban), arab rész, 13. sz., 6–7. oldal.
9. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 34.2 sz., 100. oldal.
10. Ugyanott, 35.7 sz., 104. oldal.
11. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 nyomtatásban), 1. kötet, 136. oldal (hivatalos fordítás).
12. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2017 nyomtatásban), 186. bek., 136. oldal.
13. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 68.3 sz., 147–48. oldal.
14. Ugyanott, 155.4 sz., 253. oldal.
15. 'Abdu'l-Bahá 1912. május 26-án tartott beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 3. bek., 205. oldal.
16. 'Abdu'l-Bahá 1912. június 11-én tartott beszédéből, mely megjelent ugyanott, 4. bek., 258. oldal.
17. 'Abdu'l-Bahá, idézet a *Bahai Scriptures: Selections from the Utterances of Baha'u'llah and Abdul Baha* c. kiadványból (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1928), 992. sz., 548. oldal.

18. ‘Abdu’l-Bahá 1912. június 11-én tartott beszédéből, mely megjelent *The Promulgation of Universal Peace*, c. kiadványban, 6. bek., 261. oldal.
19. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá’u’lláh* (Haifa: Bahá’í World Centre, 2018), 2.22 sz., 21. oldal.
20. Egy 1911. október 28-án tartott beszédéből, mely megjelent a *Paris Talks: Addresses Given by ‘Abdu’l-Bahá in 1911* c. kiadványban (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2006, 2016 nyomtatásban), 15.12 sz., 53. oldal.
21. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, 36.5 sz., 111. oldal.
22. *The Call of the Divine Beloved*, 2.19 sz., 19. oldal.
23. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, 195.5 sz., 327. oldal.
24. Bahá’u’lláh, *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1993, 2013 nyomtatásban), 64. bek., 42–43. oldal.
25. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, 223.1 sz., 388-89. oldal.
26. Ugyanott, 35.4 sz., 102. oldal.
27. Ugyanott, 206.9 sz., 354. oldal.
28. *Prayers and Meditations by Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1987, 2008 nyomtatásban), XXXVI. sz., 4. bek., 47. oldal.
29. Ugyanott, CLXXXIV. sz., 2. bek., 324. oldal.
30. Az Igazságosság Egyetemes Háza nevében 1983. november 23-án egy egyéni hívőhöz írott levélből, mely megjelent a *Lights of Guidance: A Bahá’í Reference File* c. kötetben (New Delhi: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2010 nyomtatásban), 1206 sz., 359–360. oldal.
31. Shoghi Effendi nevében 1935. december 8-án egy egyéni hívőhöz írott levélből, mely megjelent az Igazságosság Egyetemes Háza Kutatási Osztálya által összeállított *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, c. kötetben (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2019), 71. sz., 30. oldal.
32. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, 107.1 sz., 188. oldal.
33. *Abdul Baha on Divine Philosophy*, 112. oldal.
34. Shoghi Effendi nevében 1957. június 30-án egy Országos Szellemi Tanácshoz írt levélből, “The National Spiritual Assembly” címmel, mely megjelent a *The Compilation of Compilations* c. kötetben (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), 2. kötet, 1502 sz., 128. oldal.
35. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, 1. kötet, 11. oldal (hivatalos fordítás).
36. Ugyanott, 18. oldal (hivatalos fordítás).

37. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 nyomtatásban), 2. kötet, 266–267. oldal (hivatalos fordítás).
38. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 236.4 sz., 439. oldal.
39. Ugyanott, 199.1 sz., 332-33. oldal.
40. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 nyomtatásban), 3. kötet, 530. oldal (hivatalos fordítás).
41. Egy 1911. november 22-én tartott beszédből, mely megjelent a *Paris Talks* c. kiadványban, 35.2 sz., 135. oldal.
42. Az Igazságosság Egyetemes Házának 2013. április 19-én egy kis csoport egyéni hívőhöz írott leveléből, mely megjelent a *Framework for Action* c. kiadványban, 51.7 sz., 292. oldal.
43. *Abdul Baha on Divine Philosophy*, 111–112. oldal.

Az animátori szolgálat

Cél

Elgondolkodni azokon a fogalmakon,
amelyek a serdülők lelki felvértezését
célzó programot alakítják.

1. RÉSZ

A könyv második fejezetében megvitattuk, milyen fontos szerepet játszik serdülőkorban a társadalmi környezet a fiatalok életében. Ennek megfelelően a serdülők lelki felvértezését szolgáló program a „serdülőcsoport” gondolata köré épül. Miként már említettük, a serdülőprogram nem gyermekfoglalkozás. Rendelkezik a tanulókör bizonyos elemeivel, de elsődleges funkciója az, hogy tagjai számára megteremtse a kölcsönös támogatás légkörét, ahol kifejleszthetik magukban azt a lelki érzékenységet, azokat a gondolkodási és viselkedési mintákat, melyek egész életük során jellemezni fogják őket.

A serdülőcsoport egy hároméves időszak során rendszeresen, legalább hetente egyszer találkozik, és évente több táborban is részt vesz. A tagok által együtt töltött idő középpontjában olyan anyagok tanulmányozása áll, amelyeket kifejezetten a 12-15 év közötti korosztály számára dolgoztak ki. A fiatalok emellett szolgálati tevékenységeket egyeztetnek, szerveznek és hajtanak végre a közösségben, továbbá sportolnak, valamint – közvetlen környezetükhöz kapcsolódva – olyan kulturális tevékenységekben vesznek részt, mint amilyen a dráma vagy a kézműves foglalkozás. Az egyenként többnapos táborokban önálló csoportként intenzív tanulmányokat folytatnak, továbbá közös rendezvényeken és tevékenységekben vesznek részt a szomszédságukból ill. falujukból érkező és a programba bekapcsolódó más csoportokkal együtt. Ebben a fejezetben a serdülők lelki felvértezését célzó program különféle aspektusait fogjuk vizsgálni, melyekkel mindenképpen alaposan meg kell ismerkednünk.

2. RÉSZ

Nézzük meg elsőként a csoport tagságát! Ha egy közösség serdülőkorú tagjai érdeklődést mutatnak a program iránt, rendszerint alakíthatunk belőlük egy 10-15 fős csoportot. Bár a többség valószínűleg 12-13 év körüli lesz, akadhat néhány 12 év alatti és 14 év feletti fiatal is. A tapasztalat szerint a program akkor a leghatékonyabb, ha a tagok – bármilyen korúak legyenek is – együtt maradnak a teljes hároméves időszak alatt, és csoportként végzik el a programot. Ezen a ponton azok, akik kedvet éreznek hozzá, továbbléphetnek a képzési folyamat következő szintjére, megkezdhetik az intézeti tanfolyamok fő sorozatának tanulmányozását, és ráléphetnek az előttük megnyíló szolgálat ösvényére.

Bizonyos helyeken a csoporthoz olyan serdülők csatlakoznak, akik már részt vettek bahá'í gyermekfoglalkozásokon. Nem szabad azonban megfélemedkeznünk arról, hogy sok esetben a programban résztvevő fiataloknak korábban még nem volt semmilyen kapcsolata a Hittel. A korkülönbségek mellett tehát gyakran vannak különbségek a családi háttér és az eddig szerzett tapasztalatok tekintetében is. Egyetlen csoport sem homogén, az animátoroknak ezért állandóan azzal a kihívással kell szembenéznük, hogy megfelelően reagáljanak a fiatalok eltérő érdeklődésére. E kihívásra válaszként nagymérvű rugalmasság és kreativitás szükséges, és valahányszor a csoportoddal találkozol, fel kell, hogy legyél készülve erre. Hogyan kezelnéd pl. az alábbi helyzeteket?

- Az általad támogatott serdülőcsoport néhány tagjának nehézségei vannak az olvasott szöveg megértésével.
- A csoport fiatalabb tagjai kínosan érzik magukat, amikor elkülönítve próbálsz meg velük foglalkozni.

- Egy vagy két idősebb résztvevő számára egyes tevékenységek nem jelentenek elegendő kihívást.
- A csoport egyes tagjai nem hajlandóak részt venni bizonyos tevékenységekben.
- A csoport néhány tagja képes lenne a tananyagot gyorsabban végighaladni, mint a többiek.
- A csoport lány- és fiútagjai nem hajlandóak együtt részt venni bizonyos tevékenységekben.
- A csoport egyes tagjainak nincs elég anyagi lehetősége arra, hogy hozzájáruljon, mondjuk, egy kirándulás költségeihez.
- Egy-két tag nem jár el rendszeresen a találkozókra.
- Az egyik tag oda nem illő vicces megjegyzéseket tesz a találkozókra.
- A csoport néhány tagja elhozza kisebb testvéreit a találkozókra.
- Egy vagy két tag általában nem vesz részt a csoportos beszélgetésekben.

Beszélgétek meg a csoportban a fenti és az ezekhez hasonló helyzeteket! Persze ahogy egyre több tapasztalatot szereztek a szolgálat ezen területén, újra és újra feltártok majd ilyen kihívásokat a többi animátorral együtt rendszeres időközönként tartott értékelő találkozókra, és mindig újabb felismerésekre tesztek majd szert.

3. RÉSZ

Azokat a könyveket, melyek tanulmányozása a program középpontjában áll, és amelyek közül néhányat már – a 2. Könyv javaslatát követve – talán te is olvastál, a nyelvezetet és a feltárni kívánt fogalmakat illetően nehézség szerint hozzávetőlegesen sorba rendezték. A szövegek két nagy kategóriába sorolhatók. Az első kategóriába tartozó szövegek bahá'í szemszögből közelítik meg a témákat, de nem a vallásoktatás módszereivel. Ilyen értelemben inkább „a bahá'í tanítások által inspirált” szövegeknek lehet nevezni őket. Ezek képezik a program fő alkotóelemét. A másik kategóriába, bár kisebb számban, de olyan szövegek tartoznak, amelyek kifejezetten bahá'í elemet tartalmaznak. Ezt az elemet majd a következő részben fogjuk vizsgálni, itt pedig most a „bahá'í tanítások által inspirált” szövegek jellegére fogunk összpontosítani.

Általában az ilyen jellegű oktatási anyagok annak a meggyőződésnek a jegyében készülnek, mely szerint Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának Óceánjában a bölcsesség számtalan olyan gyöngyszeme létezik, melyet fel kell ajánlani az érdeklődőknek akkor is, ha még nem ismerték fel Bahá'u'lláh rangját. Te már jól ismered ezt a megközelítést, hiszen a 2. Könyv második fejezetében, a „Felemelő beszélgetések” c. részben már tanulmányoztál 'Abdu'l-Bahá beszédeire és Tábláira alapuló szövegeket annak érdekében, hogy elsajátítsd, miként lehet a szellemi tudást és meglátásokat beépíteni a mindennapi beszélgetéseidbe.

Saját tapasztalatodból is tudod, hogy amikor az adott fejezetben tanulmányozott témákról másokkal beszélgetsz, talán természetes módon is megemlíted mély meglátásaid forrását, de – az adott körülményekhez igazodva – úgy is dönthetsz, hogy nem. Hasonló elv érvényesül a bahá'í tanítások által inspirált tananyagokat illetően is. Az Igazságosság Egyetemes Háza nevében írott alábbi levél a témával kapcsolatban a következőket írja:

„A bahá'í társadalmi és gazdasági fejlődés irányításának egyik alapelve az, hogy a barátoknak Bahá'u'lláh tanítását szabadon és feltétel nélkül át kell adniuk az emberiségnek, hogy mindenütt alkalmazhassák őket a sürgető társadalmi kérdések kezelésére, és általuk javíthassák egyéni és kollektív életüket az anyagi és szellemi dimenziókban egyaránt. Az Isten Igéjéhez való hozzáférést nem szabad attól függővé tenni, hogy elfogadják-e Bahá'u'lláh-t Istennek a mai korra küldött megnyilvánulásaként. Továbbá nem lenne helyénvaló tartózkodni az inspiráció forrásának kifejezett megemlítésétől, amely az Ő Tanításai alapján kifejlesztett oktatási program alapját képezi, ha adott esetben a körülmények ezt megkövetelik. Ebben a megvilágításban számos olyan lehetőség áll fenn, melyet a barátok mérlegelhetnek, amikor olyan oktatási anyagokat hoznak létre, amelyek a Hit tanításaira és elveire támaszkodnak.”¹

Az Igazságosság Egyetemes Háza nevében írott másik levél kijelenti:

„Meggérték minket, hogy tájékoztassunk benneteket arról, hogy nem elvárás feltüntetni a szerzőt a bahá'í tanítások által inspirált tananyagban, ha ez a megoldás tűnik bölcsőbbnek.”²

Tehát, bár minden a bahá'í tanítások által inspirált anyagot Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának közvetlen hatása alatt dolgoznak ki, az egyes anyagok jellege és szándékolt felhasználása határozza meg, mennyire explicit módon említhető benne a Hit. Néhány anyag esetében teljesen helyénvaló, hogy azok a Szent Szövegekből vett pontos idézeteket foglaljanak magukba, míg más esetekben a bahá'í tanításokat idézetek nélkül is el lehet magyarázni. Mindkét esetben előfordul, hogy megjelölik az eredeti forrást, de az is lehet,

hogy nem. Fontos azonban annak felismerése, hogy még azokban az esetekben is, ahol a Hit nincs nyíltan megemlítve, a tanítás-tanulás folyamatának összefüggésében nyilvánvalóvá válik, hogy a tananyagot valójában Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása ihlette.

Az általunk szemlélt bahá'í tanítások által inspirált anyagok nagymértékben Isten Szavának erejére építenek, egyrészt úgy, hogy a Szent Íratokból közvetlenül idéznek, másrészt úgy, hogy a Hit tanításait beleszővik az intellektuális, erkölcsi és lelki fogalmak bemutatásába. A szövegek önmagukban nem jelölik meg az eredeti forrást, és általában az animátor döntésére van bízva, hogy a csoport körülményeinek, és érdeklődésének figyelembevételével megemlítsék-e az idézetek forrását, és ha igen, mely ponton tegye ezt. Az alábbiakban *A megerősítés szellői (Breezes of Confirmation)* c. könyv egyik leckéjének részletét találjátok. Általában ez az első könyv, melyet a serdülők csoportja tanulmányoz. Olvassátok el és vitassátok meg az utána következő kérdéseket!

Godwinnak volt egy osztálytársa, akivel nagyon jó barátságban volt. Ezt a barátját Chishimbának hívták. Gyakran meglátogatta a Mulenga családot, és ezen az estén is náluk vacsorázott. Az asztalnál a beszélgetés egyik témáról a másikra terelődött. Musonda már alig várta, hogy felhozhassa a megerősítés témáját. Végül, amikor néhány pillanatra csend támadt, megszólalt:

– Rose és én a megerősítésről beszélgettünk – kezdte Musonda.

– Na, a kishúgom már megint okoskodni akar – jegyezte meg Godwin a torkát köszörülve. Meglepetésére azonban Chishimba érdeklődést mutatott a téma iránt.

– Mit jelent ez a szó a számodra? – kérdezte Musondától.

A szintén meglepődött Musonda segítségkérően Rose-ra nézett, és remélte, hátha majd ő válaszol helyette.

– Megerősítés... A megerősítés az, amikor Isten megerősít és segít bennünket abban, amit teszünk – felelte elgondolkodva Rose.

Chishimba egy ideig nem szólt semmit. Mintha szomorúság tükröződött volna a szemében.

– Néhány hónappal ezelőtt – kezdett lassan a mondandójába Chishimba – édesapám elvesztette a munkáját. Nagyon becsületes és felelősségteljes ember az apám. Ezt mindenki tudja róla. Tizennyolc éven át órként dolgozott egy cégnél, aztán egyik napról a másikra felmondtak neki. Mindannyian tudjuk az okát. Ha még két évig ott maradt volna, nyugdíjba megy, és akkor a cégnek kellett volna a nyugdíját fizetnie. Nincs sok megtakarított pénzünk. Bár a bátyám segít bennünket, mégis úgy néz ki, jövőre nem tudok visszamenni az

iskolába, mert nem tudom fizetni a kollégiumi ellátást. Pedig én tényleg nagyon szeretem az iskolát. Mostanában gyakran eltűnődöm, vajon Isten miért nem segít nekem.

Mindenki Mulenga bácsi felé fordította a fejét, és kíváncsian várták, vajon mit fog erre mondani. Mulenga bácsi elmosolyodott.

– Az, hogy Isten megerősít bennünket erőfeszítéseinkben – kezdte nyugodt hangon –, nem jelenti azt, hogy az élet könnyű. Az életetek tele lesz kihívásokkal, és sajnos ezek közül sok az igazságtalanságból ered. Azonban keményen kell dolgoznotok, és habár a dolgok talán egy ideig nem úgy alakulnak, ahogyan azt ti szeretnétek, biztosnak kell lennetek Isten megerősítésében. Különösképp meg fog erősíteni benneteket azon erőfeszítéseitekben, amikor az igazságtalanság ellen próbáltok tenni valamit.

Ekkor odafordult Chishimbához, és így szólt:

– A családotd egységben él és nagyon szorgalmas. A szívem azt súgja, hogy a dolgok előbb-utóbb jóra fordulnak majd nálatok. Ami pedig téged illet, be fogod fejezni a tanulmányaidat. Szavamra mondom.

A 20-21. részben közelebbről is szemügyre vesszük majd *A megerősítés szellői*-t, de egyelőre talán érdemes lenne megvitatni a csoportban az alábbi kérdéseket:

1. Milyen fő lelki fogalom kerül bemutatásra a fenti beszélgetésben?
2. Oly módon mutatja-e be a szöveg a fogalmat, hogy azt a kamaszok is megértsék?
3. Ennek a könyvnek a második fejezetében elgondolkodtunk azon, milyen veszélyes túl nagy hangsúlyt fektetni az 'én'-re. Miben különbözik az Isteni megerősítés érdekében tett erőfeszítés fontosságát hangsúlyozó oktatási folyamat attól, amelyet az e fejezetben leírtak szerint az önmegvalósítás, önfelfedezés és önbecsülés fogalmai köré építenek?
4. Vajon egy ilyen, a bahá'í tanítások által inspirált anyag, tanulmányozása hasznára válik-e minden fiatal serdülőnek függetlenül attól, hogy milyen háttérből jön – beleértve a bahá'í családból érkező fiatalokat is? Miért?

4. RÉSZ

A második kategóriába tartozó szövegek a bahá'í gyermekfoglalkozásokon kapott lelki nevelés folytatásához biztosítják a tartalmat. Nyíltan beszélnek az alapvető bahá'í hitelvekről, és arról, miként kell ezeket a hitelveket a közösség életében cselekvésre fordítani. Bahá'u'lláh, mint Isten erre a korra rendelt Megnyilvánulásának a felismerése, teljes bizalom az emberiség számára kitűzött Céljainak végső megvalósulásában, bizonyosság az Ő Törvényeinek való engedelmesség révén elérhető határtalan szabadságban és örömben, és bizalom az Ő Szövetségének erejében – ezek azok a meggyőződések, amelyek áthatják a témák kezelési módját a szövegekben.

Amikor a tananyagunk erre a kategóriájára gondolunk, segít, ha átgondoljuk a Védnök nevében írt alábbi útmutatást:

„... a modern fiatalságot fenyegető veszélyek egyre ijesztőbbek, és azonnali megoldást követelnek. Ahogy azonban a tapasztalat világosan mutatja, ennek a valóban szomorú és közvetlenül fenyegető helyzetnek az orvosságát nem lehet megtalálni a hagyományos egyházi vallások körében. Az Egyház dogmatizmusát egyszer s mindenkorra elvetették. Ami az ifjúságot irányítani tudja, és képes megmenteni a kor család materializmusának csapdájától, az egy valódi, alkotó és élő Hit, mint pl. az, amelyet a világ számára Bahá'u'lláh nyilatkoztatott ki. Miként a múltban, a világ egyedüli reménye ma is a vallás, de nem abban a formában, amelyet vallási vezetőink hiába próbálnak hirdetni. A valódi vallás nélkül az erkölcs elveszíti hatékonyságát, és megszűnik irányítani és szabályozni az ember egyéni és társadalmi életét. Ha viszont az igaz vallás igaz etikával párosul, lehetővé válik az erkölcsi fejlődés, és nem marad többé pusztá ideál.”³

A fenti részlet világossá teszi, hogy a hagyományos vallás egyre csökkenő hatásával szemben egy élő Hit ereje megóvhatja a fiatalokat a „durva materializmus csapdájától”, mely olyannyira eluralkodott a mai társadalomban. Ennek az erőnek kell tükröződnie egyrészt abban a tartalomban, amit a fiatalok tanulnak, másrészt abban a módszerben, ahogy segítjük őket lelki képességeik fejlesztésében. Annak érdekében, hogy tovább elmélkedhessünk ezeken a gondolatokon, nézzünk most meg egy olyan részletet *A Hit szellemisége* című könyvből, mely az itt vizsgált kategóriába tartozik.

A Hit szellemisége egy sor filozófiai témát taglal, hiszen a fiatalok életüknek ebben a szakaszában a lét alapvető kérdéseivel viaskodnak. Ezekre a kérdésekre kielégítő válaszokat kell adni, ha szeretnénk elkerülni, hogy a későbbiekben tanácstalanná és hitüket veszítetté váljanak. A bahá'í tanításokban megtalálhatók a válaszok arra a rengeteg kérdésre, amely az emberi elmét zavarba ejti. Ilyenek például az ember igaz természete, jó és rossz, a szabad akarat és az isteni elrendelés, az evolúció és az emberi lélek megjelenése, az emberi értelem és a hit szellemisége. A témák megvilágítása érdekében *A Hit szellemisége* az Írásokból kölcsönzött megértésre épít, elsősorban 'Abdu'l-Bahá mélyreható magyarázataira, ahogyan azok a *Megválaszolt kérdések*-ben olvashatók. A könyv minden egyes témát egy ifjúsági csoport beszélgetésein keresztül dolgoz fel, melyeket a rendszeres heti találkozók során, majd később, egy táborhelyen együtt eltöltött hétvége alkalmával folytatnak. A következő részlet egy olyan leckéből származik, amelyben a fiatalok a sors kérdését vitatják meg animátorukkal, Natália Petrovnával:

– És most tekintsük át, mire jutottunk eddig a tanácskozásunk során! – folytatta Natália Petrovna. – Rendelkezünk szabad akarattal, ahhoz, hogy eldöntsük, jó vagy rossz dolgokat cselekedjünk. Gyakorolnunk kell az akaraterőnket ahhoz, hogy nemes életet élhessünk. Ám az, hogy rendelkezünk szabad akarattal, még nem jelenti azt, hogy mindent kontrollálhatunk. Vannak dolgok, amiknek meg kell történniük velünk, és amelyek felett igen kis befolyással bírunk. Most szeretnék egy másik fogalomról beszélgetni veletek. Szeretném megkérdezni, ti mit értetek a 'sors' kifejezés alatt?

– A sors olyasvalami, amit sohasem változtathatunk meg – válaszolt Igor.

– Ez helyesen hangzik. Tudna valaki néhány példát mondani erre? – kérdezte Natália.

– Például nem választhatjuk meg a szüleinket – felelte Nádja.

– Vagy nem választhatjuk meg, hogy hova születünk – folytatta Anton.

– A szüleim azt mondogatják, hogy nekem az a sorsom, hogy kiváló zongorista váljak belőlem – lelkesedett Vadik.

– Nem kell azzá válnod. Választhatod azt is, hogy valami más legyél – felelte erre Marina.

– Pontosan. Mint láthatjátok, a sors nem ennyire egyszerű dolog – mondta Natália. – Van erre egy ragyogó hasonlat, ami megmagyarázza, miként is működik a végzet. Láttátok már valamelyikötök, hogyan készül a szőnyeg?

A fiatalok arcán meglepettség tükröződött. Egy kis szünet után Natália így folytatta:

– Szóval, van egy szövőkeret. Ezen a kereten vagy szövőszéken az egyik végétől a másikig erős felvetőszálak vannak kifeszítve egymással párhuzamos sorokban. A szőnyegszövő különféle színű és fajtájú fonalakat sző a felvetőszálak közé és alkotja meg a mintát. Az egyik korai hívő egyszer hallotta, hogy 'Abdu'l-Bahá a szőnyegszövőkhöz hasonlított minket. Megkapjuk a keretet a hozzá rögzített felvetőszálakkal. Szintén megkapjuk a szövéshez szükséges fonalgombolyagokat, amikről mondhatjuk, hogy ezek a különféle tehetségeink és képességeink, amikkel megszületünk. Ez a sorsunk.

Ám arról mi dönthetünk, milyen mintát szövünk a szövőszéken, hiszen rendelkezünk a cselekvés szabadságával. Minden egyes tett hozzáad egy kis részt a mintához. A kész munka pedig az, amivé válunk, amilyenné felnövünk. A szabad akaratunk és az akaratérőnk révén fejlesztjük képességeinket és valamennyi tehetségünket, melyeket Istentől kaptunk.

Elgondolkodtató feladat:

Isten különféle képességekkel ruházott fel minket. Valaki lehet jó biológiából, míg másvalakinek a zenéhez van tehetsége. Ám valamennyien részesülünk mindabban, ami szükséges ahhoz, hogy nemes lényekké fejlődjünk. Ezért nem helyénvaló a sorsot okolni a hiányosságainkért. Amikor ezt tesszük, akkor már nem próbálunk többé jobba válni. Az alábbi esetek mindegyikénél válasszátok ki azt a gondolatot, ami ahhoz segít hozzá bennünket, hogy változtatni tudjunk a helyzetünkön:

- a. Valaki gyakran megbetegszik, mert egészségtelen ételeket fogyaszt.
Azt gondolja, hogy:
 Az én sorsom az, hogy gyenge és beteges legyek.
 Abba kell hagynom a kifogások keresését, és változtatnom kell az étkezési szokásaimon.
- b. Valaki nem tanul, így gyenge eredményeket ér el a dolgozatírásnál.
Azt gondolja, hogy:
 Lehet, hogy nem leszek kitűnő, de kitartással javítani fogok az eredményeimen.
 Nem az a sorsom, hogy eredményes legyek az iskolában.
- c. Valaki minden alkalommal leissza magát, ha nehézségekkel szembesül. Amikor kijózanodik, azt gondolja, hogy:
 Az élet kényszerít az ivásra.
 Képes vagyok megtanulni kezelni az életem problémáit; nincs szükségem az alkoholra.
- d. Valakinek az a szokása, hogy folyton kritizálja a barátait. Ezért aztán kerülnek is őt. Azt gondolja, hogy:
 Senki sem szeret.
 Be kellene fejeznem mások kritizálását, és meglátni a jót az emberekből.

- e. Valakit puskázáson kapnak a vizsgán. Azt gondolja, hogy:
- _____ Ez az én szerencsém. Mások is csálnak, bezzeg őket soha nem kapják el.
 - _____ Hogy tehettem ilyet?! Az őszinteség palástja kellene, hogy legyen az ékességem.
-

– Azt akarjuk ezzel mondani, hogy nincs is olyan, akinek az a sorsa, hogy bűnözővé váljon? – érdeklődött Iván.

– Persze, hogy nincs – válaszolta Natália Petrovna. – Abban a hasonlatban, amit az imént használtam, mindenki képes arra, hogy szépséges mintákat szőjön azzal a szövőkerettel és a fonalakkal, amelyeket kapott. Mindenkinek másképpen ugyan, de megvan az a képessége, hogy jó emberré váljon.

Iván egyetértett azzal, ami elhangzott, ám mégis zavarta valami. Nem tudta pontosan megmondani, hogy mi az, mígnem hirtelen kitört belőle:

– De hisz’ ez túl nehéz!

Senki sem értette igazán, mire is gondolt Iván.

– Mi az, ami túl nehéz? – kérdezte Natália.

– Folyamatosan ekkora erőfeszítéseket tenni, hogy erősek és jók legyünk – felelte Iván.

– Pontosan, ahogy mondd, Iván – mosolygott Natália szelíden. – De ne feledd, hogy Isten állandóan a segítségünkre van! Ő soha nem hagy bennünket magunkra. Ez olyan, mint a vitorlázás: az erő, ami mozgásba hozza a hajót, a szélről ered, nem a vitorlástól. Ám a kapitány az, aki felhasználja ezt az erőt, hogy a vitorlást az úticéljához vezesse. Minden erő Istentől ered. Az Ő segítségével nélkül erőtlenek vagyunk. Amikor csak magunkat nézzük, pusztán gyengeséget látunk. Amikor viszont Isten felé fordulunk, és az Ő segítségére támaszkodunk, akkor megtaláljuk azt az erőt, amiben Isten kedvét leli.

Ezt követően a csoport párokra oszlott, hogy kívülről megtanulják a következő idézeteket:

„Az összehasonlíthatatlan Teremtő minden embert ugyanabból az anyagból teremtett, és valóságát felmagasztalta minden más teremtmény fölé. Siker vagy kudarc, nyereség vagy veszteség ezért egyedül az ember saját erőfeszítésétől függ. Minél jobban igyekszik, annál tovább fog haladni.”

„Ó, Istenem! Ó, Istenem! Látsz engem alázatban és gyöngeségben, amint a legnagyobb tettel foglalatoskodván határozottan törekszem, hogy Szavad emeljem az emberek közt és Tanításaidat terjesszem néped körében. Miként is járhatnék sikerrel, hacsak Te nem támogatsz a Szentlélek leheletével, hacsak Te nem segítesz győzelemre dicsőséges királyságod seregeivel, és záporoztatod reám Megerősítésedet, mi önmagában is képes a szúnyogot sassá, a cseppet folyóvá és tengerré, az atomot fénné és Nappá változtatni? Ó, Uram! Nyújts kezét győzedelmes és hathatós hatalmaddal, hogy nyelvem dicséretedet és neveidet zenghesse népeid sorában, és hogy lelkem túlsorduljon szereteted és megismerésed borával!

Te vagy a Mindenható, Ki Megcselekszed bármit is kívánsz.”

Bár a 22. részben alkalmad nyílik még *A Hit szellemisége* teljes szövegének tanulmányozására, segítségedre lehet, ha most itt megállsz, és megvizsgálod a fenti részlet tartalmát az alábbi pontok megvitatásával:

1. Hogyan mutatja be az anyag a sors fogalmát? Dogmatikus-e?
2. Milyen lenne a fogalom dogmatikus bemutatása?
3. Nagy hangsúlyt helyez-e az anyag arra, hogy segítse a fiatalokat a szellemi természetű fogalmak megértésében, vagy mereven mutatja be azokat?
4. Hogyan segíti az anyag őket abban, hogy az Írásoknak a sorsra és a szabad akarat érvényesülésére vonatkozó utalásait saját életükben megtalálják?
5. Türelmet tanúsít-e a történet azoknak a fiatal szereplőknek az eltérő meglátásaival és érzelmeivel szemben, akik megpróbálják megérteni a fogalmakat? Ha igen, miben mutatkozik ez meg?
6. Mi történne, ha a serdülőcsoport tagjai nem fejezhetnék ki szabadon a véleményüket ebben a tekintetben?

7. Hogyan segíti Natália Petrovna fiatal barátait abban, hogy fejleszthessék a tiszta gondolkodás képességét?
8. Vonatkoznak-e a történetben szereplő fiatalok között megvitatott kérdések minden serdülőre, a hátterükre való tekintet nélkül?

5. RÉSZ

A kamaszkor eleje életünknek egy olyan szakasza, amikor jelentős mértékben fokozódik az a képességünk, hogy a felszín mögé lássunk, vagyis a mélyebb jelentését keressük mindannak, aminek tanúi vagyunk és amit tapasztalunk. Ez azt jelenti, hogy a serdülőknek lelki észlelésre van szükségük, hogy lássák minden helyzet szellemi valóságát, és felismerjék a valóban fontos szellemi alapelveket. A Hit Írásai utalást tesznek olyan képességekre, mint a „belső látás”, a „befelé tekintő látásmód”, illetve a „lelki szemekkel” történő látás. ‘Abdu’l-Bahá például ekképpen ad tanácsot a teheráni Tarbiyat Iskolának:

„Haladjanak a legrövidebb idő alatt a lehető legtöbbet, nyissák tágra szemüket és fedjék fel minden dolgok belső valóságát, váljanak jártassá minden művészetben és készségben, és tanulják meg megérteni minden dolgok titkait, amint azok vannak – ez a képesség a Szent Kűszöb előtti szolgálat egyik egyértelműen látható hatása.”⁴

‘Abdu’l-Bahá a lelki észlelést nevezi meg az egyik olyan képességnek, mely megkülönbözteti az embert az állatoktól:

„Teljesen nyilvánvaló, hogy míg az ember rendelkezik olyan képességekkel, melyek az állatokban is megtalálhatók, az állatoktól megkülönbözteti az értelmi képesség, a lelki észlelés, az erények elsajátítása, az a képesség, hogy befogadja az Istenség ajándékait, a nagylelkű bőséget és a mennyei irgalom kiáradását. Ez az ember dísze, tisztessége és fensége. Az emberiségnek ezen legmagasabb állapot felé kell törekednie.”⁵

Másutt belső látásunkra és hallásunkra utal, mint szellemi kegyekre:

„Anyagi ajándékokat és szellemi kegyeket adott nekünk, külső látást, hogy láthassuk a nap fényét, és belső látást, mellyel Isten dicsőségét szemlélhetjük. Megtervezte a külső fület, hogy élvezhesse az a hangok dallamát, és a belső hallást, mellyel meghallhatjuk Teremtőnk hangját.”⁶

A következő kijelentésben ‘Abdu’l-Bahá emlékeztet minket arra, milyen alapvető fontossággal bír az, hogy belső látásunkat felnyissuk:

„Fel kell nyitnunk lelki észlelésünket és belső látásunkat, hogy megláthassuk mindenben Isten szellemének jeleit és nyomait. Minden vissza tudja tükrözni számunkra a Lélek fényét.”⁷

Az alábbi részletben pedig ‘Abdu’l-Bahá egy olyan példát ír le nekünk, amelyben a lelki észlelés a megértést segíti elő:

„A megsemmisülés fogalma az ember elfajulásának egyik tényezője, az emberi lealacsonyodás és alacsonyrendűség oka, a félelem és nyomorúság forrása. Hozzájárult az emberi gondolkodás szétszórta válásához és meggyengüléséhez, míg a létezés és folyamatosság felismerése felemelte az embert az eszmények fenségességéhez, megalapozta az emberi fejlődést, és gerjesztette a mennyei erények kifejlesztését. Ezért tehát az ember feladata az, hogy adja fel a nem-lét és halál gondolatát, melyek pusztán a képzelet szüleményei, és lássa magát úgy, mint aki örökké él, és akinek teremtése isteni céljából fakadóan örökkévaló. El kell fordulnia az olyan gondolatoktól, amelyek lealacsonyítják az emberi lelket, hogy napról napra és óráról órára egyre magasabbra szárnyalhasson az emberi valóság folyamatosságának lelki észlelésében.”⁸

Meg tudnád fogalmazni a lenti üres részben, miként kölcsönöz a lelki észlelés olyan új dimenziókat az emberi megértésnek, amelyek pusztán a hagyományos szellemi képességek gyakorlásával nem hozzáférhetőek?

6. RÉSZ

Miután megvizsgáltuk a lelki észlelés szükségességét, most fel kell tenni magunknak a kérdést, vajon hogyan tudjuk ezt fejleszteni. A kérdésre a válasz természetesen nem egyszerű és itt csak néhány lényeges alapelvet tudunk megvizsgálni.

Nyilvánvaló, hogy a lelki észlelés a tiszta szívű emberek sajátja. ‘Abdu’l-Bahá ezt mondja:

„Minél tisztábbá és megszenteltebbé válik az ember szíve, annál közelebb kerül Istenhez, és a Valóság Napjának fénye ragyog fel benne. Ez a fény Isten szeretetének tüzeit izzítja fel a szívekben, megnyitja bennük a tudás ajtaját és feltöri az isteni rejtélyek pecsétjét, hogy a szellemi felfedezések lehetővé váljanak.”⁹

Az, hogy Isten felismerése alapvető a lelki észlelés fejlődéséhez, szintén nyilvánvaló:

„Mivel a dolgok valóságának megértéséből anyagi előny származik a lét birodalmában, és általa fejlődik a külvilági civilizáció; Isten felismerése azonban a szellemi fejlődésnek és vonzódásnak, a tisztánlátásnak és megértésnek, az emberiség felmagasztosulásának, az isteni civilizáció megjelenésének, az erkölcsök megjavulásának és a lelkiismeret megvilágosodásának előidézője.”¹⁰

És Isten szeretete nyilvánvalóan nélkülözhetetlen, ha a belső látást szeretnénk fejleszteni.

„Ó, barátom! Adj hálát Istennek, amiért az Igazság Napjának ragyogó sugaraival világította meg látásodat, és az élet vizével és Isten szeretetével serkentett és megkeresztelt téged!”¹¹

„Isten szeretetét tűzként említik, mivel elégeti a fátylakat, és vízként, hiszen ez az élet forrása. Röviden tehát Isten szeretete az emberi világ erényeinek legfőbb valósága. Ezáltal tisztul meg az emberi természet. Isten szeretete által az egyén megszabadul az emberi világ hibáitól. Isten szeretete által az egyén előrejut az erények birodalmában. Isten szeretete a világ megvilágosodásának előidézője.”¹²

A következő feladatokat hasznosnak fogod találni, miközben elgondolkodsz a fenti idézetek jelentőségén:

1. Írd le néhány mondatban, miként fokozzák az alábbi feltételek a lelki észleléseidet:

a. A szív tisztasága: _____

b. Isten felismerése: _____

c. Isten szeretete: _____

2. Döntsd el, hogy igazak-e az alábbi állítások:

_____ Pusztán érveléssel, az Isteni tanítások segítségével nélkül is meg tudjuk különböztetni a jót a rossztól.

_____ Isten Megnyilvánulásainak felismerésén, valamint az Ő tanításainak való engedelmisségen keresztül válik lehetővé, hogy meglássuk az igazságot.

_____ A szív tisztasága naivvá teszi az embert.

_____ Minél tisztább a szív, annál hívebben tükrözi vissza az isteni tulajdonságokat, melyek fénye képessé teszi arra, hogy meglássa a dolgok belső valóságát.

- _____ Isten szeretetének tüze elégeti az ‘én’ fátylait, így belső látásunkkal képessé válunk az igazság felismerésére.
- _____ Isten szeretetének hatalma segít minket abban, hogy tisztán látással törekedjünk az Ő Céljának és Akaratának beteljesítésére.
- _____ Az elmúlástól való félelem gyengíti szellemi és lelki képességeinket, ezért lelki észlelésünket élesíti, ha meg vagyunk győződve létezésünk folyamatosságáról.
- _____ Az Isteni Küszöb előtti önzetlen szolgálat segíteni fog bennünket abban, hogy meglássuk a dolgok belső lényegét.
- _____ Belső látással megláthatjuk az isteni megerősítéseket.

7. RÉSZ

Az előző rész utolsó idézete rámutat egy alapvető fogalomra, mely vizsgálódásunk szempontjából különös jelentőséggel bír. Mégpedig arra, hogy a belső szemet számos fátyol akadályozza meg a dolgok valóságának meglátásában. A lelki észlelés fejlesztése e fátylak eltávolítását kívánja meg. ‘Abdu’l-Bahá ezt mondja:

„Isten adományai, melyek minden érzékelhető életben nyilvánvalóak, néha rejtve maradnak a mentális és halandó látás közbeékelődő fátylai miatt, melyek az embert lelkileg vakká és tehetetlenné teszik. Ám midőn e rétegek eltávolíthatnak, a fátylak pedig széttépetnek, Isten nagyszerű jelei láthatóvá válnak, és az ember szemtanúja lesz az örökkévaló fénynek, mely betölti a világot. Isten összes adománya mindenkor nyilvánvaló. A mennyország ígéretei örökké jelen vannak. Isten kegyei mindent körülvesznek. Ám ha az ember tudatos lelki szeméi fátyollal eltakarva, elsötétülve maradnak, akkor ez arra fogja készíteni őt, hogy tagadja e nagyszerű jeleket és megfosztatik ezen isteni adományok megnyilvánulásaitól. Ezért hát szívvel-lélekkel törekednünk kell a belső látás szeméit elfedő fátyol eltávolítására, hogy megpillanthassuk Isten jeleinek megnyilatkozásait, hogy észlelhessük az Ő titokzatos kegyeit, és hogy felismerjük azt, hogy az anyagi áldások a lelki jutalmakkal összehasonlítva csak jelentéktelen dolgok.”¹³

„Minden léleknek arra kell törekednie, hogy az emberek szemét eltakaró fátylak szétszakadjanak, hogy azonnal megláthassák a napot, s hogy a szív és a látás megvilágosodjék.”¹⁴

Az anyagi érzékelés, a szó szerinti értelmezés, a hiú ábrándok, a vakon történő utánzás, az egoizmus, a vágyak és szenvedélyek hajszolása, valamint a kapzsiság és az irigység mind azon fátylak közül valók, amelyeket az Írások is megemlítenek:

„Azért imádkozom értetek, hogy lelki képességeitek és törekvéseitek napról napra növekedjenek, és soha ne engedjétek, hogy az anyagi érzékelés elfátyolozza szemetek elől a Mennyei Megvilágosodás dicsfényeit.”¹⁵

„A fátylak egyike a szó szerinti értelmezés. Ahhoz, hogy a dolgok belső jelentéséig hatoljunk, nagy erőfeszítésre van szükség.”¹⁶

„Dicséret Istennek, hogy megtaláltad a Ragyogás Királyságába vezető utadat, hogy széttépted a hiú ábrándok fátylát, és hogy a belső rejtély magja ismertté vált számodra.”¹⁷

„Valóban, teljes alázatossággal könyörgök Istenhez, hogy távolítsa el a fátylat belső szemetek elől. Mutassa meg nektek az Ő hatalmas jeleit. Változtasson benneteket iránymutató zászlókká, Rajta kívül minden mástól elválasztva, Szeretetének tüzetől felszítva, az Ő dicséretével és azzal foglalatostkodva, hogy a dolgok valóságát megragadjátok; azért, hogy saját szemetekkel láthassatok, hogy saját fületekkel hallhassatok, és ne utánozzatok senkit apáitok és elődeitek közül; hogy legyen megértésetek Uratok dolgában, mivel az emberek sötét fátyollal vannak eltakarva.”¹⁸

„... hiszen nincs sűrűbb fátyol az egoizmusnál, bármily vékony legyen is, az embert végül mégis teljesen befedi, és megfosztja őt attól, hogy az örök kegyelemből részesülhessen.”¹⁹

„Mégis a vágyak és szenvedélyek üldözése ezer fátyollal veszi körül a szemet, melyek a szívből emelkednek ki, hogy elvakítsák a látást csakúgy, mint a megértést.”²⁰

„Ó, megértés gyermekei! Ha a szemhéj, bármily vékony is, képes megfosztani az ember külső szemét attól, hogy meglássa a világot és mindent, ami benne van, gondoljátok meg, mi történne akkor, ha a sóvárgás fátyla ereszkedne le a belső szemére! Mondjátok: Ó emberek! A kapzsiság és irigység sötétje éppúgy elhomályosítja a lélek ragyogását, mint ahogyan a felhők eltakarják a nap fényét.”²¹

„Remélem, hogy felhők által el nem homályosított szemekkel fordultok majd az Igazság Napcsillaga felé, nem a földi dolgokat látva ...; adjon nektek ez a Napcsillag az Ő erejéből, és akkor az előítélet felhői nem fogják elfátyolozni szemeiteket az Ő világosságától! Akkor a felhők nem takarják majd el előletek a Napot.”²²

A fenti idézetekben, ‘Abdu’l-Bahá kijelenti, hogy „Isten összes adománya mindenkor nyilvánvaló”, „a mennyország ígéretei örökké jelen vannak”, és „Isten kegyei mindent körülvesznek”. A továbbiakban elmagyarázza, hogy „ha az ember tudatos lelki szemei fátyollal eltakarva, elsötétülve maradnak”, akkor ez arra fogja készíteni őt, hogy megtagadja Isten adományainak nagyszerű jeleit, és megfosztva marad ezen isteni adományok megnyilvánulásaitól.

1. Mit gondolsz, mik lehetnek azok az adományok és kegyek, amelyekre ‘Abdu’l-Bahá utal?

2. Most írd le azt, hogy az alábbiakban említett fátalak miként fosztanak meg minket attól, hogy meglássuk ezeket az adományokat és kegyeket!

a. A szent szövegek szó szerinti értelmezése: _____

b. Hiú ábrándok: _____

c. Vaktában történő utánczás: _____

d. Az én: _____

e. A vágyak és szenvedélyek hajhászása: _____

f. Kapzsiság és irigység: _____

g. Előítéletek: _____

3. Döntsd el, hogy igazak-e az alábbi állítások:

_____ Belső szemünk értelmi képességeink és fizikai szemünk segítsége nélkül is lát.

_____ Fizikai érzékeink és értelmi képességeink mindig megakadályoznak bennünket abban, hogy meglássuk a szellemi valóságot.

_____ Fizikai érzékeink megtisztítása mindattól, ami nem Istenhez tartozik, segíti belső képességeinket, hogy felismerjük az igazságot.

4. Végezetül, gondolkodjatok el az ‘Abdu’l-Bahá írásaiból származó alábbi kijelentésen, hogy mélyebb megértésre tegyetek szert azon fátylak természetéről, melyek akadályozhatják a lelki észlelést. Ha kedvetek van hozzá, tanuljátok meg kívülről!

„Tudjátok meg bizonyosan, hogy számos fátyol létezik, amelybe az Igazság burkolódik: homályos fátyol; aztán finom és áttetsző fátyol; aztán létezik a Fénybe való burkolózás, melynek látványa elkápráztatja a szemet, akár a nap, amely csak saját fénybe rejtőzik, és ahogy ránézünk, látásunk elvakul és szemünk káprázik.

Istenhez könyörgök, hogy minden fátylat távolítson el, és minden szemet szoktasson hozzá a fényhez, hogy az ember ne legyen elfátyolozva az Igazság Napjától.”²³

8. RÉSZ

Az alábbiakban a *Reménysugarak (Glimmerings of Hope)* című anyag egyik leckéje – egy másik a bahá’i tanítások által inspirált szöveg – olvasható, melyet a serdülőkorú fiatalok tanulmányoznak. A főszereplő Kibomi, egy tizenkét éves kisfiú, aki miután a szüleit elvesztette, útnak indul, hogy megkeresse a nővérét. Kibomi az adumbu törzs tagja. A szüleit kungu törzsbeliek ölték meg a polgárháború folyamán. Az ezt megelőző lecke arról szólt, hogy Kibomi találkozott egy a kungu törzsből való idős férfivel, aki nagyon kedvesen bánt vele. Ebben a leckében egy csapat katonával találkozik, akik mind a saját törzséből valók.

Egy kis étellel a gyomrában Kibomi újból erőre kapott, és már sokkal gyorsabban tudott haladni. Amikor elfutott a falujából, szinte csak félelmet és dühöt érzett. Most kezdtek visszatérni szívébe azok a jó érzések, amelyeket mindig is táplált az emberek iránt. Az idős férfi kungu volt, mégis kedves és bölcs. Megosztotta vele az ételét. Gyönyörű dolgokat mondott, melyek reményt sugároztak.

„Választanunk kell – visszhangoztak fülében még mindig az öregember szavai. – A szeretetre teremtettünk, nem pedig a gyűlöletre.”

Kibomi tovább követte a folyót Nangata felé. Egy idő után hangokat hallott, és gyorsan elbújt egy vastos fa törzse mögé. Egy csoport fiatal férfi közeledett. Adumbu nyelven beszéltek. Kibomi szíve nagyot dobbant. Megörült, hogy a saját nyelvét hallja, és lassan előbújt az öreg fa mögül. A férfiak mind egyenruhát viseltek. Az adumbu lázadó sereg katonái voltak. Némelyikük igen fiatal volt, és az egyikük ugyanolyan korúnak tűnt, mint maga Kibomi. A katonák amint meglátták, megtorpantak, és hirtelen rászégezték a fegyvereiket.

– Várjatok! – kiáltotta Kibomi. – Én is adumbu vagyok, mint ti!

– Mit csinálsz itt egyedül? – kérdezte gyanakvóan a vezetőjük.

– A kunguk megtámadták a falunkat és megölték a szüleimet. El kellett menekülnöm – felelte Kibomi.

– Akkor gyere és csatlakozz hozzánk! – enyhült meg kissé a csapat vezetője. – Meg kell leckéztetnünk a kungukat! Meg kell fizetniük azért, amit a családdal tettek!

Kibomi egy pillanatra kísértésbe esett. Tétovázott néhány másodpercet, és már azon volt, hogy igent mond, amikor a legfiatalabb katona felé nyújtotta a kezét és odalépett hozzá. Kibomi elkapta a közeledő fiú tekintetét, de hátrahőkölt, mert megzavarta az a kétségbeesés, amit az ifjú katona szemében látott.

– Meglehet, hogy később csatlakozom hozzátok – mondta némi habozás után remegő hangon. – Most azonban mennem kell. Először még meg kell keresnem a nővéremet.

Erre a katonák tovább indultak. Az egyikőjük még visszafordult és odakiáltotta Kibominak:

– Ne feledd, a bosszú az egyetlen út!

Kibomi erre semmit sem felelt, csak hallgatott.

Kérdések

1. Mit érzett Kibomi, amikor elhagyta a faluját?
2. Miért változott meg az érzése, miután találkozott az idős férfival?
3. Miért bújt el Kibomi a fa mögé?
4. Kik voltak a fiatal egyenruhás férfiak, akikkel találkozott?

5. Mire kérte Kibomit a vezetőjük?
6. Mit látott Kibomi a katonafiú szemében?

Feladatok

1. Kibomi kétségbeesést látott a fiatal katonafiú szemében, aki tele volt félelemmel és dühös volt, akárcsak ő maga. Ám ő a harcot és az öldöklést választotta. Mindannyiunknak vannak szomorú és kétségbeesett pillanatai. Ilyenkor nem szabad a sötét utakat választanunk, hanem a fényt kell keresnünk, mely visszaadja a reményt. Olvassátok el a következő imát és meditatáljatok el annak szavain!

„Ő a Könyörületes, a Legbőkezűbb!

Ó Isten, én Istenem! Te látsz engem, Te ismersz engem, Te vagy oltalmam és menedékem. Nem kerestem, és nem is fogok mást keresni Rajtad kívül. Szereteted ösvényén kívül nem tapodott és nem is fog taposni lábam más utat. A kétségbeesés sötét éjjelén várakozón és reménykedve fordul szemem végtelen jóindulatod reggele felé, és hajnalhasadáskor szomorú lelkemet a szépségedre és tökéletességedre való emlékezés vidítja fel és erősíti meg.”

Most próbáljátok kívülről megtanulni az imát!

2. A következő szituációkban döntsétek el, hogy melyik gondolat és cselekedet hoz kétségbeesést, illetve melyik adja vissza a reményt!

- a. A vizsgán az egyik tárgyból gyengén szerepelsz

	<i>Remény</i>	<i>Kétségbeesés</i>
– Nem tanulsz többet, és az időd nagy részét játékkal töltöd.	☐	☐
– Bebeszéled magadnak, hogy buta vagy.	☐	☐
– Megkérsz egy másik diákot, hogy segítsen neked.	☐	☐
– Türelmes vagy magaddal, és igyekszel még jobban megérteni azt a tárgyat	☐	☐
– A tanárod azt hibáztatod, hogy nem segített neked többet.	☐	☐

- b. Magányosnak érzed magad, és úgy tűnik, hogy nincsenek barátaid. *Remény Kétségbeesés*
- Nem érintkezel senkivel, és a legtöbbször szomorúnak érzed magad.
 - Kevesebb időt töltesz azzal, hogy magadra gondolsz, és többet törődsz másokkal.
 - Egyfolytában mások hibáira gondolsz.
 - A jót keresed másokban.
 - Megteszed az első lépést, hogy szóba állj másokkal, és barátságos vagy velük.
- c. Féltékenységet és veszekedést látsz néhány rokonod között. *Remény Kétségbeesés*
- Te is féltékenykedni kezdesz, és veszekszel velük.
 - Igyekszel nagylelkű lenni velük.
 - Imádkozol a családtagokért, hogy megtalálják a közös hangot.
 - A családban a gyerekeket szeretetre és nagylelkűségre tanítod.
 - Megmagyarázod magadnak, hogy te semmit sem tehetsz azért, hogy a rokonaid megváltozzanak.
- d. Egy barátod megbánt. *Remény Kétségbeesés*
- Úgy döntesz, hogy bosszút állsz, és te is megbántod őt.
 - Megbocsátasz a barátodnak.
 - Elhatározod, hogy te soha senkit sem fogsz így megbántani.
 - Elmondod másoknak, milyen rossz ember a barátod.
 - Megszakítod vele a barátságot.

Említs meg néhány olyan szellemi igazságot, melyeket ebben a leckében a serdülők felfedezhetnek! Hogyan kezeli a szöveg a remény és elkeseredettség témáját, melyet a fényhez és a sötétséghez hasonlít? Vajon ez a történet és a hozzá kapcsolódó feladatok miként segítik majd a serdülőket abban, hogy fejlesszék lelki észlelésüket?

9. RÉSZ

A „remény” és a „megerősítés” két példa arra a számtalan témára, amelyet a serdülők lelki megerősítését célzó programnak tárgyalnia kell. Az ilyen témák gondos megvitatása fokozza a lelki észlelést, és hozzájárul a tudatosság kiterjesztéséhez. ‘Abdu’l-Bahá kijelenti:

„Vannak olyan tartóoszlopok, melyek Isten Hitének megingathatatlan támaszaiként állítottak fel. Ezek leghatalmasabbika a tanulás és az elme használata, a tudatosság kiterjesztése, valamint betekintés a világegyetem valóságaiba és a Mindenható Isten rejtett misztériumaiba.”²⁴

Az emberek a tudatosság különféle szintjein élhetnek. Tudatában lenni az isteni akaratnak és célnak, megérteni azokat az erőket, melyek ránk és közösségeinkre hatással bírnak, valamint az arra való törekvés, hogy szellemi és lelki képességeinket egy új világ felépítésének szenteljük, a tudatosságnak egy annál magasabb szintjét foglalják magukba, mintha az életnek csupán az anyagi vonatkozásaira koncentrálnánk. A serdülőcsoportok animátorainak egyik legfőbb feladata az, hogy segítsenek az ifjúságnak a tudatosság egyre magasabb szintjeit elérni. Ehhez szükséges, hogy a fiatalok megértsék azokat a fogalmakat, melyek a lelki élet központi témáit alkotják, és erősíteni kell azt a képességüket, hogy mérlegelni, elemezni és alkalmazni tudják ezeket saját valós életükre. A remény és megerősítés fogalmán kívül még milyen témákat és ezekhez kapcsolódó fogalmakat kellene a serdülők elmélkedésének tárgyává tenni?

10. RÉSZ

Az előző részekben megvizsgáltuk a lelki észlelés kérdését, és néhány hozzá kapcsolódó jellegzetességet – a szív tisztaságát, Isten felismerését és Isten szeretetét. Elgondolkoztunk azokon a „fátylakon” is, melyek megakadályoznak minket abban, hogy „belső szemünkkel” lássunk, továbbá azt is megvitattuk, hogy bizonyos fogalmak megértése miként segítheti lelki észlelésünket és tágíthatja tudatunkat.

Serdülőkorban az emberi lélekben rejlő képességek egyre jobban megnyilatkoznak. Ezek közül a kifejezőkészség és a gondolat ereje különös jelentőséggel bír, így ezek fejlesztése alapvető a tudatosság kiterjesztéséhez. Bensőséges kapcsolat van a nyelv és a gondolat között. A gondolat ereje a beszédben mutatkozik meg, a kimondott szó erejének növelése pedig a megértés pallérozásának elválaszthatatlan része. A kifejezőkészség fejlesztése és a valóság megértésének elmélyítése kéz a kézben járnak. A megértés ugyanis végsősoron elmélkedést és visszatükrözést igényel, mely tevékenységek elválaszthatatlanul kötődnek a nyelvhez. Bahá’u’lláh kijelenti:

„Ó, Bahá népe! A kézművességek, tudományok és művészetek forrása a gondolkodás ereje. Tegyetek meg mindent, hogy ezen tökéletes bányából a bölcsesség és szavak oly gyöngyei ragyoghassanak elő, melyek a föld összes nemzetségeinek jólétét és harmóniáját fogják elősegíteni.”²⁵

Persze az emberi megértésnek és a szó erejének szüksége van az Isteni szó megvilágítására. Bahá’u’lláh azt mondja:

„A ti megváltásotokra jött Ő el, és azért szenvedte el a gyötrelmeket és megpróbáltatásokat, hogy a szavak létráján felemelkedhesetek a megértés csúcsára.”²⁶

A kifejezőkészség hangsúlyozása többet foglal magába, mint az olvasás, írás és a beszéd mechanikus készségének elsajátítása. Azt a képességet is igényli, hogy az ember pontosan megértse, mit olvas, világosan és ékesszólóan tudjon gondolatokat leírni, és megfelelő pontossággal tudjon fogalmakat kifejezni. E képességek gyakorlása során a serdülők megtanulják alkalmazni a legfontosabb tudományos, erkölcsi és szellemi fogalmakat az őket körülvevő világ elemzésére, és olyan személyes meggyőződés megfogalmazására, melyre jövőbeni társadalmi világnézetüket építeni lehet.

‘Abdu’l-Bahá magyarázata szerint „a társadalom tömegei nem is tudnak e létfontosságú hatóerőkről, melyek azonnali gyógyírt kínálnak a társadalom krónikus bajaira”. Azt is kifejti, hogy „jelenleg az iskolázottság hiánya miatt az emberek legtöbbször még szókinccsel sem rendelkeznek ahhoz, hogy elmagyarázza, mit szeretne”. Mily szerencsések azok, akik már fiatalkoruk kezdetén képesek szóbeli kifejezőkészségük fejlesztésére és tudatára ébredvén annak, hogy az emberiség krónikus bajaira létezik isteni gyógyír, mennyei gondolatokkal töltik meg elméjüket, s ezáltal fokozzák megértésüket és tágítják tudatukat.

A most következő szövegrész, *A Szó hatalmából merítve* című bahá’i tanítások által inspirált könyv egyik leckéjéből való. Ezt a könyvet gyakran használják azokkal a serdülőkkel, akik korábban már több könyvet feldolgoztak. Ebben a leckében a csoport a „szó” fogalmát beszéli meg. Tanulmányozd a szöveget, majd próbáld megmagyarázni, miként növeli ez a fiatalokban a tudatosságot!

Az egyik legizgalmasabb tevékenység, amit az alegríasi ifjúsági csoport a megalakulása utáni első hónapokban végrehajtott, egy faültetési projekt volt. Miután a fiatalok ötven gyümölcsfát ültettek az iskolájuk körüli területre, meghívták szüleiket, barátait és szomszédait egy kis ünnepségre, amelyen Elisa rövid beszédet tartott a környezetfejlesztés fontosságáról. A közösség nagyra értékelte ezt a projektet, hiszen az elültetett fák gyümölcsöt hoznak és szépítik a falut.

Az ünnepség utáni napon Elisa, mielőtt elhagyta volna Alegríast, különleges találkozóra hívta össze a fiatalokat.

– Szeretném, ha ma egy olyan témáról beszélgetnénk, amely az elkövetkezendő hónapok találkozóinak a középpontjában fog állni – szólt hozzájuk nagy lelkesedéssel. – Bevezetésként hadd tegyek fel egy kérdést: Miért teremtett Isten bennünket?

Mariela azonnal válaszolt:

– Isten azért teremtett bennünket, mert szeret minket. „Örömöm telt a teremtésben, ezért teremtettelek.” Még gyerekkoromban tanultam ezt az idézetet és sose fogom elfelejteni.

– Kiváló! – mondta Elisa. – Isten az Ő irántunk való végtelen szeretetéből teremtett bennünket. Ennek a szeretetnek köszönhetően pedig Isten a legcsodálatosabb ajándékokkal ruházott fel mindannyiunkat. Az egyik legnagyobb ajándéka számunkra a ’szó’ használatának képessége. Egyetlen más élőlénynek sem adatott meg a szavak kiejtésének, olvasásának, írásának és megértésének a képessége. A szavakon keresztül kommunikálunk egymással, valamint adjuk egymás tudtára gondolatainkat és érzéseinket. És mindenekelőtt a szavak azok, melyekben az isteni tanítások is kifejezésre jutnak. Ezeket a tanításokat úgy értjük meg, hogy hallgatjuk és olvassuk Isten

szavát, mely a Megnyilvánulásán keresztül tárul fel számunkra. A téma tehát, amit szeretnék majd megvitatni veletek, a szó hatalma.

– Azt hallottam, hogy a szó sokkal erősebb, mint a kard – mondta Carlota.

– Így igaz – tette hozzá Antonio. – De ahhoz, hogy a szavaknak ereje legyen, tettekkel kell párosulniuk. Ha ez nem így történik, akkor a szavak üresek maradnak, és könnyedén tovaszállnak a szélben. Az egyik kedvenc idézetemben ez áll: „Vigyázz, ó Bahá népe, nehogy azok útját kövesd, kiknek tettei különböznek szavaiktól.”

– Igen – szólott hozzá Ana Maria. – Mondhatod bárkinek, hogy ő a legjobb barátod, de ha nem segítesz neki, amikor szüksége van rád, talán mégsem vagy olyan jó barátja neki.

Ana Maria megjegyzése beindította a többiek képzeletét is, és elkezdtek példákat hozni az üres szavakra, illetve azokra a szavakra, amelyeket tett is követ.

Végül Elisa így szólt:

– Jól van. Valamennyien meggyőződéssel állítjátok, hogy azok a szavak, amelyeket tettek kísérik, különösen nagy erővel bírnak. A szavaknak hihetetlen ereje van – képesek megváltoztatni a világot. Ezért fontos, hogy ti, akik egy jobb világot akartok felépíteni, megtanuljátok a szavakat megfelelően használni. Ez azt jelenti, hogy elgondolkozunk a szavakon, megértjük a szavakat, kimondjuk a szavakat, továbbadjuk a szavakat, valamint átültetjük a szavakat tettekbe.

Egy ideig a fiatalok csendben ültek, elgondolkozva azon, amit Elisa mondott. Aztán hirtelen Diegónak támadt egy ötlete. Izgatottan felugrott a helyéről, a csoport elé állt és így szólt:

– Most már tudom, hogyan érhetjük el az anyagi és lelki fejlődést: a tiszta tettekkel párosuló szó ereje által.

Csönd. Senki sem szólalt meg. Diego ott maradt állva és kényelmetlenül érezte magát. Nem tudta, hogy leüljön-e vagy inkább állva maradjon. Elisára nézett segítséget várva. Elisa lassan felemelkedett, odament hozzá és megfogta a kezét.

– Nagyon mély igazságot fedeztél fel – mondta neki. – Idővel megértitek majd a fontosságát.

FELADATOK:

1. A következő szavak felhasználásával egészítsd ki az alábbi mondatokat!

elkíséri, képzeletének, kifejezni, tettek, kommunikálni, javulni, felruházott, teremteni, környezete, körös-körül, ajándékát, elárulta, meggyőzni, mély

- a. A szavak erejének köszönhetjük, hogy képesek vagyunk _____ önmagunkat.
- b. Julia nem akarta, hogy az öccse egyedül menjen az üzletbe, ezért úgy döntött, hogy _____ őt.
- c. Az orvos boldogan látta, hogy a fiatal lány egészsége elkezdett _____.
- d. Csak többszöri kérés után tudta Enrique _____ a lányt, hogy beszéljen a találkozón.
- e. Isten nekünk adta az élet _____, és azt nem szabad elpocsékolnunk.
- f. Bármilyen ígéretet is tesz Juan Carlos, azt mindig megpróbálja betartani. Szavait mindig _____ követik.
- g. Isten irántunk való szeretetéből sok mindennel megajándékozott bennünket. A szavak használatának képessége az egyik legnagyobb ajándék, amellyel _____ bennünket.
- h. A történet teljes egészében az író _____ szüleménye.
- i. Ahhoz, hogy tudjunk másokkal _____, meg kell tanulnunk meghallgatni másokat.

- j. Cecilia aggódik a _____ miatt, ezért elhatározta, hogy tanfolyamot indít a közösségi központban a közegészségügyről.
- k. Bármilyen megvalósítandó feladatról van szó, Diego könnyedén fel tudja kelteni a többiek érdeklődését. Képes lelkes hangulatot _____.
- l. Roberto az egész napos megfeszített munka után annyira fáradt volt, hogy lefeküdt aludni, és senki sem tudta felébreszteni, olyan _____ álomba merült.
- m. A nagymamám sohasem szeretett a koráról beszélni, de amikor százéves lett, végül _____ a korát.
- n. Anna a háza köré kertet épített, így sokféle színű és formájú csodálatos virág pompázott _____.

2. Írj egy-egy mondatot az alábbi kifejezésekkel!

tiszta tettek: _____

környezetfejlesztés: _____

nagy lelkesedéssel: _____

átültetni a szavakat tettekbe: _____

elgondolkozva a hallottakon: _____

3. A szavaknak erejük van, ami jóhoz és rosszhoz egyaránt vezethet. Attól függően, hogy milyen szavakat használunk, adhatunk jó vagy rossz tanácsot is másoknak. Írj „J” betűt azok elé a mondatok elé, amelyek jó tanácsot, és „R” betűt azok elé, amelyek rossz tanácsot adnak!

___ Egységesnek kell lennünk és sohasem szabad veszekednünk.

___ Ha szükséged van rá, vedd el! Mindegy, hogy a tulajdonosa mit gondol.

___ Ne beszélj ki másokat!

___ Időnként mindannyian érzünk lustaságot magunkban. Ha ilyen napod van, jobb, ha nem is csinálsz semmit.

___ Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra!

___ Nem baj, ha késel egy kicsit a találkozóról.

___ Bármilyen kicsi legyen is a feladat, kiválóan kell azt elvégezni.

___ Olykor elfogadható, ha füllentünk egy kicsit.

___ Ne tégy semmit másokért, nem éri meg!

___ Az élet egyetlen célja, hogy jól szórakozzunk.

___ Minden nap törekednünk kell arra, hogy fejlődjünk.

___ A munka büntetés.

___ Miért kellene engedelmeskednünk a törvényeknek?
Mindannyian tudjuk, mi a legjobb nekünk.

___ Az a célunk ezen a világon, hogy megismerjük és imádjuk Istent.

___ Isten iránti szeretetünket fejezzük ki, amikor a szolgálat szellemében végezzük a munkánkat.

___ Mindannyiunknak a saját életével kell törődnie, és nem kell, hogy mások problémái izgassanak bennünket.

___ A szüleid idősek, ugyan mit tudnak ők a mai életről?

___ Egy kis alkohol olykor-olykor senkinek sem árt meg.

___ Az élet rövid. Miért gyötörjük agyon magunkat munkával?

1. A lecke a serdülők tudat(osság)át azáltal tágítja, hogy segít nekik elgondolkodni a „szó” fogalmán. Hogyan éri ezt el? _____

2. Milyen kapcsolatot vélsz felfedezni a gondolat ereje és a szó ereje között a fenti lecke tanulmányozása után? _____

11. RÉSZ

Az egyik képesség, amit a serdülőknek fejleszteniük kell, az a könnyed olvasás és az, hogy jól megértsék az általuk olvasott szövegrészek értelmét. A világ számos részén az irodalom széles skálája áll e korcsoport rendelkezésére, az egyetemi kézikönyvektől a képregényekig. Bár e hatalmas irodalmi korpusz számos eleme hozzájárul a serdülők egészséges fejlődéséhez, hatásuk mégsem hasonlítható az Írásokban található igazság drágaköveinek a fiatalok lelkére gyakorolt hatásához. Tudjuk, hogy e jelen Kinyilatkoztatásban, Bahá’u’lláh minden szót új erővel ruházott fel. Ezt mondja:

„A mindenható Elrendelő intésére, Mi dicső Tollunk mozgásával új életet leheltünk minden emberi kebelbe, és minden szót friss erővel láttunk el. Minden teremtett dolog hirdeti e világot átfogó újjászületés bizonyosságait.”²⁷

Bármilyen témát vagy fogalmat is dolgoznak fel a serdülők szóbeli kifejezőképességének fejlesztésére használt anyagokban, a közvetített jelentésnek pontosan vissza kell tükröznie a Hit Írásait. Az igazság fogalmáról alkotott megértésünk például – ha ezt Bahá’u’lláh tanításának fénye ragyogja be – a jelentés olyan mélységeibe hatolhat, melyek nem hozzáférhetőek egy olyan a világban, mely elvesztette kapcsolatát a szellemi valósággal. Ha az Írásokban fellelhető bölcsesség ékköveinek felfedezése az oktatási anyagok segítségével

kreatívan kerül kidolgozásra, az beragyogja a serdülők lelkét és szívükben örömet kelt. ‘Abdu’l-Bahá ezt így magyarázza:

„Ragyogja be lelketeket Isten Szavainak fénye, és váljatok Isten misztériumainak letéteményeseivé, mert nincs nagyobb vigasztalás, sem édesebb boldogság, mint az isteni tanítások szellemi megértése. Ha valaki megérti egy olyan költő verseinek az igazi jelentését, mint Shakespeare, akkor jóleső érzés tölti el és örvend. Mennyivel nagyobb lesz hát az öröme és gyönyörúsége akkor, ha felfedezi a Szent Iratok valóságát, és a Királyság misztériumairól hall!”²⁸

A most következő részletek *A Szó hatalmából merítve* c. könyvből valók. A „fejlődés” alap gondolata az egész könyvön végigfut. Az anyag megpróbál a fejlődés fogalmáról olyan megértést kialakítani a fiatalok elméjében, amely a Hit Tanításain alapul. Próbáld megtalálni a különbséget a fejlődésnek pl. a mai tömegtájékoztatásban közvetített jelentése, és annak az alábbi idézetben található értelme között!

Nemrég egy igen elismert tanító látogatta meg a falu lakóit, aki azt mondta nekik, hogy Alegriás egy olyan példaértékű közösséggé válhat, ahol mind az anyagi, mind pedig a szellemi fejlődés megvalósítható. Kezdetben Diego nem értette pontosan, mit is jelent az „anyagi és szellemi fejlődés”, de az egész közösség lelkesedése őt is magával ragadta. Azóta már rengeteg dolgot megtanult erről. Tudatára ébredt annak, hogy bár fizikailag még gyenge, már nem gyerek többé, hanem képes arra, hogy segítse falvát a vágyott anyagi és szellemi fejlődés elérésében.

Nemrég egy igen elismert tanító látogatta meg a falu lakóit, aki azt mondta nekik, hogy Alegriás egy olyan példaértékű közösséggé válhat, ahol mind az anyagi, mind pedig a szellemi fejlődés megvalósítható. Kezdetben Diego nem értette pontosan, mit is jelent az „anyagi és szellemi fejlődés”, de az egész közösség lelkesedése őt is magával ragadta. Azóta már rengeteg dolgot megtanult erről. Tudatára ébredt annak, hogy bár fizikailag még gyenge, már nem gyerek többé, hanem képes arra, hogy segítse falvát a vágyott anyagi és szellemi fejlődés elérésében.

Egy ilyen alkalommal történt, hogy Diego megkérdezte a társaságtól, mit gondolnak az anyagi és szellemi fejlődésről. Mariela, akinek mindig volt valami érdekes mondanivalója, azonnal válaszolt a kérdésre:

– Én pontosan tudom, mit jelent az anyagi előrehaladás. Azt jelenti, hogy szegények vagyunk, és több pénzre van szükségünk ahhoz, hogy megszerezzük azokat a dolgokat, amelyek boldoggá tesznek minket.

Mariela gondolata mindenkit izgatottá tett, és valamennyien hozzászóltak a témához. Többé-kevésbé ezek a vélemények hangzottak el:

Antonio: – Nem hiszem, hogy a boldogság eléréséhez gazdagnak kéne lennünk. Sok olyan szegény embert ismerek, aki boldog.

Carlota: – A bátyám, aki egyetemista, és most vakáción van, azt mondja, hogy a 'boldog szegények' gondolatát a gazdagok találták ki csak azért, hogy elégedettek legyünk azzal, hogy nekik dolgozunk.

Ana Maria: – Ez talán igaz, de én biztos vagyok abban, hogy a boldogság valójában belülről fakad, és egyáltalán nem függ attól, hogy mekkora vagyonunk van.

Diego: – Mindannyiunknak a legjobbat kell kihoznunk magunkból, hogy jobbá tegyük az életünket.

Antonio: – Mindeközben azonban boldognak is kell lennünk. Szeretnék keményen dolgozni magamért és a közösségemért, de úgy, hogy a munka közben boldoggá tegyen. Régebben szerettem együtt lenni Carlota bátyjával, de valahányszor elkezdett beszélni a gazdagokról és szegényekről, már nem szívesen hallgattam, mert teli van haraggal.

Roberto: – Én tudom, hogy igazán boldogok csak akkor lehetünk, ha közel vagyunk Istenhez, és engedelmeskedünk az Ő törvényeinek.

Diego: – Ez így igaz, de ne feledjük, ahhoz, hogy Istent szeressük, szeretnünk kell az embertársainkat és segítenünk kell nekik.

Carlota: – És arra is emlékeznünk kell, hogy az Isten törvényeinek való engedelmesség egyben azt is jelenti, hogy együtt dolgozunk azért a jobb világért, ahol nem lesznek többé szegény emberek.

Diego hirtelen ráébredt arra, hogy egészen mostanáig csak az anyagi fejlődésről beszélgettek.

– Mi a helyzet a szellemi fejlődéssel? – tette fel a kérdést.

Addigra azonban már mindenki fáradt volt, így abban maradtak, hogy a beszélgetést a következő alkalommal fogják folytatni.

A fiatalok jó néhány alkalmat szenteltek az anyagi és szellemi fejlődés megbeszélésének. Egy hónappal később, éppen Elisa látogatása előtt, egy különleges találkozót készítettek elő, hogy összegezzék az addigi megállapításaikat. Amikor Elisának is elmondták ezeket, ő teljesen el volt ragadtatva az eredményeiktől. Segített nekik, hogy a sok beszélgetés végeredményét tiszta formába öntsék, így a következő nyilatkozat született:

Az ifjúság nyilatkozata

Nem vagyunk többé gyerekek, így felelősségteljesen kell gondolkoznunk a jövőnkéről. A világ, amelyben élünk, tele van szenvedéssel, és az egység hiánya sújtja. Egy olyan új világot szeretnénk felépíteni, ahol az emberek harmóniában élnek és ahol a háború és szegénység többé nem létezik. Ahhoz, hogy ezt az új világot létrehozzuk, először a saját közösségünkkel kell kezdenünk. Ezért beszélünk most a mi kis falunk, Alegrías anyagi és szellemi fejlődéséről. Ahhoz, hogy anyagilag fejlődjünk, fejlesztenünk kell a mezőgazdaságunkat, foglalkoznunk kell az egészségünkkel, több iskolára van szükségünk és az üzleti életben és az iparban is aktívabban kell részt vennünk. Munkánk gyümölcseivel otthonunkat, falunkat és környezetünket csodálatos helyé változtathatjuk, ahol mindannyian élvezhetjük a tiszta és egészséges környezetet.

Az anyagi fejlődés nem érhető el minden ember számára, ha az nem párosul szellemi fejlődéssel. Szellemiség nélkül lesznek néhányan, akik nagy gazdagságra tesznek szert, míg a többiek továbbra is szegénységben fognak élni. Ahhoz, hogy közösségként elérjük a céljainkat, egységesnek kell lennünk, igazságosan kell cselekednünk, együtt kell működnünk, barátságosnak kell lennünk egymással, továbbá nagylelkűnek, becsületesnek és megbízhatónak kell lennünk. Az igazságosság, a nagylelkűség, a szeretet és kedvesség, a becsületesség és a megbízhatóság azok a lelki tulajdonságok, amelyeken keresztül elérhetjük az anyagi és szellemi fejlődést.

A lelki tulajdonságokra nem csak azért van szükségünk, hogy egy jobb világot építsünk fel. Ezekre a lelkünknek is szüksége van, amelynek az élete nem ér véget ezen a földön. Az anyagi és szellemi fejlődés abból áll, hogy minden egyes napon a tökéletességre törekszünk az életünk anyagi és szellemi területén egyaránt, hogy teljes erőnkkel egy igazságos és békés világ felépítésén munkálkodunk, és hogy felkészítjük magunkat egy örömteli, boldog életre, mely örökké tart.

Diego sok órán keresztül töprengett az előadásán. Természetesen „Alegrías anyagi és lelki fejlődése” volt az a téma, amiről szólni kívánt. Ugyanakkor nem akart nehezen emészthető előadást tartani, sem a barátainak prédikálni. Ezért így adta elő gondolatait:

Sokat jelent számomra, hogy Alegrías serdülőcsoportjának tagja lehetek. A csoportban vannak az eddigi legjobb barátaim, és a legboldogabb perceim közé tartoznak azok, amikor együtt vagyok velük. Szerintem mindannyian sokat változtunk azóta, hogy először kezdtünk találkozni és közös programokat szervezni. Többé-kevésbé még gyerekek voltunk, amikor belekezdünk, összejöveteleink pedig segítettek tartalmasan belépnünk életünk egy új szakaszába. Tevékenységeinknek és beszélgetéseinknek köszönhetően a kamaszkorba nem a zűrzavar és reménytelenség állapotában lépünk be. Tudjuk, hogy van célunk az életben, és segítünk egymásnak elérni a

céljainkat. Úgy gondolom, mindörökre barátok leszünk.

Az egyik dolog, amiről sokat gondolkoztunk, amióta megalapítottuk a csoportunkat, Alegriás lelki és anyagi fejlődése. Szerintem eleinte csak arra voltunk kíváncsiak, mit is jelent ez. Mostanra azonban a legtöbbünk számára a közösség fejlődése olyasvalamivé vált, amire szívesen áldozunk energiát. Reméljük, hogy a lelkesedésünk ragadós és mindenkire hatni fog a faluban.

Elisának köszönhetően, aki nagy szeretettel irányított bennünket, megtudtunk néhány fontos dolgot a fejlődésről. Tudjuk, hogy mindig egységben kell lennünk, máskülönben minden erőfeszítésünk kárba vész. Tudjuk, hogy törekednünk kell a kiválóságra, minden napnak jobbnak kell lennie az előzőnél. Azt is tudjuk, hogy a megvilágosodott szavak és tiszta tettek bírnak olyan erővel, hogy változást hozzanak. De vajon miért van ekkora erejük a szavaknak? Az egyik legfontosabb ok az, hogy rajtuk keresztül fedezünk fel, nyerünk és közlünk tudást. A fejlődés szívében pedig a tudás áll.

A minap néhány tehenet figyeltem a házamhoz közeli legelőn, ahogy békésen legelésztek. Azt gondoltam magamban: „Ezeknek a teheneknek mindenük megvan, amire szükségük van. Annyi fű van nekik, amennyire csak vágynak, mind megehetik. Egy kis patak fut végig a legelőn, amiből ihatnak, amikor csak óhajtanak. Lefekhetnek a napon vagy az árnyékban, amikor csak akarnak. Mi másra van szükségük?” De azután rájöttem, hogy mindösszesen csak ennyijük van. Nincsen tudásuk és nem értik, amit csinálnak. Csupán a természet rabszolgái. Úgy döntöttem, hogy semmiféleképpen nem akarok úgy élni, mint egy tehen. Majd elgondolkoztam: „Mi lenne, ha nagyon gazdag lennék és hatalommal bírnék, ugyanakkor tudatlan maradnék? Mi jó származna abból? Mindazzal a gazdagsággal és hatalommal nem lennék más, csupán egy rabszolga – saját szenvedélyeim rabszolgája, melyek olyan dolgokra ösztönöznének, amelyeket nem is értek, a kapzsiság rabszolgája, mások rabszolgája, akik gazdagabbak és hatalmasabbak nálam.” Ezért áll a tudás a fejlődés szívében. A tudás szabadságot ad nekünk.

12. RÉSZ

Az Írásokban a „beszéd” olyan szavakkal kerül leírásra, mint a „kristálytisza”, „ékesszóló”, „mélyreható”, valamint „nagy benyomást tevő”, és olyan kifejezések kísérik, melyek a „mértékletesség”, a „bölcesség” és a „megértés” szükségességére mutatnak rá. Az ilyen tulajdonságokkal rendelkező szavaktól azt várjuk, hogy olyan kivételes hatást gyakoroljanak, mint hogy „elemésszék az önzés és vágy fátylát”, és „kioltsák az ellenségesség és gyűlölet tüzét”. A szavak emellett a beszélő állapota és szellemi tulajdonságai szerint fejtik ki hatásukat:

„Mondd: Az emberi szó olyan lényeg, mely befolyásra törekszik, és mérsékletre van szüksége. Ami a hatását illeti, az a kifinomultságtól függ, mely viszont az olyan szívektől, melyek mentesek a világi dolgoktól, és tiszták.”²⁹

„A szavaknak és kijelentéseknek mindemellett hatásosnak és mély értelműnek is kell lenniük. Egyetlen szót sem fog azonban áthatni ez a két tulajdonság, hacsak nem kizárólag Isten kedvéért ejtik ki azokat, az alkalom és a résztvevők követelményeire és szükségleteire való tekintettel.”³⁰

„Kérem Istent, hogy ékesítse fejeteket kegyének gyöngyeivel, lobbantsa fel szívetekben az istenszeretet tüzét, oldozza meg nyelveteket, hogy az istenfélők gyülekezetében ékesszóló szavakat, kiváló jelentéseket és misztériumokat szólhasson, tegyen benneteket rózsává Abhá paradicsomában, mennyei angyalokká, kiknek véleménye egységes és gondolatai harmóniában vannak, és nyilvánítsa meg arcotokon az emberek között a Királyság szentségének jeleit.”³¹

„Ha azt szeretnéd, hogy szavaid és kijelentéseid hatást gyakoroljanak a megkeményedett szívekre, szakítsd el magad minden evilági kötődéstől, és fordulj Isten Királysága felé.”³²

1. Emelj ki olyan lelki tulajdonságokat a fenti idézetekből, melyek erővel ruházzák fel az emberi beszédet! _____

2. Mit gondolsz, a serdülők lelki felvértezését célzó programban résztvevő fiatalok által tanulmányozott szövegekben található fogalmak megismerése hogyan segíti őket abban, hogy kifejlesszék magukban ezeket a lelki tulajdonságokat? _____

13. RÉSZ

Az Írások szerint a beszéd erejét magasztos célok megvalósítása felé kell irányítani:

„Elérkezett a pillanat, hogy megtisztítsd magad a világtól való elfordulás vizével, mely a Legfőbb Tollból áradt, hogy egyedül Isten kedvéért végiggondold azon dolgokat, melyek időről időre aláküldettek vagy megnyilvánultak, és hogy ezt követően minden erőddel arra törekedj, hogy a bölcsesség hatalmával és kijelentéseid erejével kioltsd az ellenségesség és gyűlölség tüzeit, mely a világ népeinek szívében parázslík.” ³³

„E szolga felszólít minden szorgalmas és törekvő lelket, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt és álljanak ki, hogy helyreállítsák a körülményeket minden vidéken, és megébrezzék a holtakat a bölcsesség és kijelentés élővizével, azon szeretet okán, melyet Isten, az Egyetlen, az Összehasonlíthatatlan, a Mindenható, a Jóakaró iránt éreznek.” ³⁴

„Minden szónak lelke van, ezért a beszélő vagy magyarázó gondosan adja elő szavait a megfelelő időben és helyen, mert a hatás, mit minden egyes szó gyakorol, nyilvánvaló és érezhető. Így szól a Hatalmas: Az egyik szó olyan, mint a tűz, a másik, mint a fény, és mindkettő befolyása nyilvánvaló a világban. Ezért egy bölcs, megvilágosodott ember elsősorban oly szavakkal szóljon, melyek édesek, mint a tej, hogy az emberek gyermekei ebből táplálkozhassanak és épülhessenek, és elérhessenek az emberi lét végső céljához, mely a valódi megértés és nemesség állapota. És hasonlóképpen, ezt mondja: Az egyik szó olyan, mint a tavasz, mely a tudás rózsakertjének zsenge hajtásait zöldellőre fordítja és virágba borítja, míg a másik szó olyan, mint a halálos mérég. A körültekintő, bölcs embernek a legnagyobb szelídséggel és türelemmel kell beszélnie, hogy szavai édessége mindenkit arra ösztönözzön, hogy felemelkedjen arra a szintre, mi az ember rangjához illő.” ³⁵

1. Döntsd el, hogy igazak-e az alábbi állítások!

A szó erejének arra kell irányulnia, hogy:

- _____ megnyerjünk egy vitát.
- _____ az igazságot világos érvekkel fejtsük ki.
- _____ kioltjuk az ellenségeskedés és gyűlölet tüzeit az emberek szívében.
- _____ manipuláljunk másokat.
- _____ elkendőzzük az igazságot.
- _____ elmagyarázzuk a világegyetem misztériumait.
- _____ megvilágítsunk bonyolult dolgokat.
- _____ tisztázzuk a félreértéseket és közös jövőképet építünk.
- _____ megmutassuk, hogy a mi véleményünk a magasabb rendű.

_____ kivívjuk mások dicséretét és csodálatát.

_____ kutassuk a valóságot.

_____ javítsuk az emberek körülményeit.

_____ megvédjük az elnyomottak jogait.

2. Foglald össze néhány szóban, miként segítheti a kifejezőkészség fejlesztése a serdülőket a személyes átalakulás útján, valamint abbéli erőfeszítéseikben, hogy hozzájáruljanak a társadalom átalakításához!

14. RÉSZ

Amikor a serdülőket kifejezőkészségük fejlesztésében segítjük, soha nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy az emberi beszédbe Isten Szava önt erőt, és ez ruházza fel az emberi szívet és elmét valódi megértéssel. Kérünk benneteket, álljatok meg itt egy pillanatra, és gondolkozzatok el az alábbi idézeteken:

„A szavak Napja, mely az isteni Kinyilatkoztatás hajnalából sugárzón tündököl, olyannyira beragyogta a Tekerceseket és Táblákat, hogy a szavak királysága és a megértés magasztos birodalma örömtől és elragadtatástól reszket, és az Ő fényének dicsőségében ragyog elő...”³⁶

„Mondd: Azért parancsoltuk meg, hogy az isteni szavak folyói előpatakozzanak trónusunkból, hogy szívetek talajából kihajthassanak a bölcsesség és megértés zsenge palántái.”³⁷

„Szavaid leheletén keresztül felékesítettett a megértés mennyországa, és tollad kiírásán át minden porló csont megébresztetett.”³⁸

„Ezért hát világos és nyilvánvaló, hogy Isten első adománya a Szó, és a megértés ereje fedezi azt fel és fogadja be. Ez a Szó a létezés iskolájában a legfőbb oktató és felfedője Annak, Ki a Mindenható. Mindaz, mi látható, csak bölcsessége fényén keresztül látható. Mindaz, mi nyilvánvaló, csakis tudásának záloga. Minden név csupán az ő egyik neve, és minden dolgok kezdete és vége tőle kell, hogy függjön.”³⁹

Érdeemes lenne a fenti idézetek közül minél többet kívülről megtanulni.

15. RÉSZ

Olyan korban élünk, amikor az emberiség egyfajta erkölcsi csóddal néz szembe. Azok a normák, amelyek az embereket évszázadokon keresztül irányították, egyre inkább elvesztik befolyásukat, és a helyükbe fokozatosan a csalárd materializmus, valamint egy olyan ideológia értékei lépnek, amely a túlzott relativizmusra és a féktelen individualizmusra épül. Gondolkodjunk tovább ezen a jelenségen, mielőtt megvizsgálánk, milyen hatással van mindez a fiatalokra!

Az elmúlt évszázadok történelme folyamán érzékelhetővé vált az emberiség fokozatos megszabadulása számos olyan lánctól, amelyek már régóta nyomásként nehezedtek rá. Ilyen volt a dogmatizmus, a zsarnokság, a babona, csak hogy néhányat említsünk. Bár ezen a téren még rengeteg tennivaló várat magára, mégis sikerült már a mélyen az emberiségbe ivódott előítéleteket legyőzni, az igazságosságról gondoskodó törvényeket alkotni és elismerni az egyének és csoportok jogait. Sajnos azonban ezt az értékes történelmi mozgalmat mostanra egyre inkább a szélsőségek sújtják. A szélsőséges relativizmus és a féktelen individualizmus került a középpontba, és az abszolút értékek létezését félresöpörték. A legmagasabb rendű értékek a személyes előnyök szabad hajszolását tekintik, aminek következtében elmosódott a különbség jó és rossz között. A jelentősen eltérő értékcsoportokon alapuló viselkedési mintákat egyre több helyen egyenértékűnek tekintik, és azok a kötelek, amelyek hagyományosan összetartották a közösség tagjait, mind elvesztették erejüket.

Ebben a légkörben a fiatalok gyakran erkölcsi útmutatás nélkül maradnak, és nehezen tudnak különbséget tenni igazság és valótlanosság között. A lelki érzékenységet, melynek segítségével az ember képes erre a különbségtételre, csakis Isten Szava ébresztheti fel. 'Abdu'l-Bahá szerint a gondolat és erkölcsök birodalmát az Isteni Szó világítja be:

„... az intelligencia és idealizmus szellemi birodalmában kell, hogy legyen egy központ, amelyből a fény sugárzik, és ez a központ, az örök, a mindig sugárzó Nap, Isten Szava. Ennek fényei a valóság fényei, melyek beragogyják az emberiséget, megvilágítják a gondolat és erkölcsök birodalmát, és az isteni világ ajándékait ruházzák az emberre.”⁴⁰

Ahhoz, hogy valaki képes legyen erkölcsi döntéseket hozni, többre van szüksége pusztán szabályoknál; a fiatal elméjében egy erős szociális irányultsággal rendelkező teljes erkölcsi struktúrát kell felépíteni, amely összekapcsolja a szellemi fogalmakat, a viselkedésmintákat és a következmények ismeretét – egy olyan struktúrát, amely az akarat és a bátorság erőire épül. Ez az erkölcsi struktúra úgy tűnik, szoros kapcsolatban áll a nyelvi struktúrával, mely az egyén elméjében működik. Ennek a nyelvnek pedig – miként azt már az előző részekben kifejtettük – eléggé gazdagnak kell lennie ahhoz, hogy segítségével a fiatal felismerhesse azokat a hatalmas társadalmi, kulturális és ideológiai erőket, melyek az emberi értékeket formálják ebben a széteső világban, valamint megérthesse azokat a lelki erőket, melyek ezen értékek átalakításához szükségesek.

Az a szoros kapcsolat, mely a gondolat kifejezésére használt nyelvi szerkezet és az ember gondolatait irányító erkölcsi struktúrák és viselkedés között van, nagymértékben meghatározza, miként kellene a nyelvet és az erkölcsöt tanítani. A nyelv tanítására használt tananyag tartalma szükségszerűen változik az azt készítő egyének értékrendszerétől függően. A tananyag közvetíthet világos erkölcsi üzenetet, lehet morálisan kettős értékrendszerű, de akár lelki károkat is okozhat. Az erkölcsi nevelés tartalma szintén változhat a terjesztetni kívánt erkölcsi eszméktől függően. Találunk például olyan tankönyveket, amelyekben az erkölcsi fogalmakat azon erények, kötelek, szabályok és tények sorozataként mutatják be,

melyeknek célja a viselkedés fejlesztése anélkül, hogy bármilyen figyelmet is szentelnének azoknak a nyelvi elemeknek és gondolatoknak, melyek erősítenék a lelki észlelést, és elősegítenék a társadalmi átalakulás iránti elkötelezettséget. Emellett olyan erkölcsi nevelési programokat is találhatunk, amelyek egyszerűen arra kéri a tanulókat, hogy vitassák meg, mi az, amit szeretnek és mi az, amit nem, feltételezve, hogy ezek tisztázása során vélhetően majd felfedezik, kik is ők valójában és felismerik a bennük rejlő lehetőségeket. Az erkölcsi oktatásnak e fenti két megközelítés bármelyikére történő redukálása nem várt következményekkel járhat. A serdülők lelki felvértezését célzó program persze nem mondhat le a magas erkölcsi színvonalról, és nem hagyhatja figyelmen kívül mindazt, amit ez a színvonal az egyéntől kétségtelenül megkövetel. Ugyanakkor, amint azt már korábban megjegyeztük, egy ilyen programnak lehetővé kell tennie a lelki fogalmak részletes megvitatását. Ennél azonban tovább is kell mennie. Különös figyelmet kell szentelnie a nyelv szerepének az erkölcsi struktúra megalkotásában. A következő két fejezetben erről a szerepről fogunk elgondolkodni.

16. RÉSZ

A serdülők lelki felvértezését célzó programban használt anyagok nyelvezetének nyitottnak és felfedező jellegűnek kell lennie, ugyanakkor kerülnie kell azt a fajta relativizmust, amely az erkölcsi nevelést az utóbbi évtizedekben olyannyira megmértelyezte.

Az Egyenes ösvényen haladva (Walking the Straight Path) egy másik bahá'í tanítások által inspirált szöveg, mely a serdülőprogram részét képezi. Húsz történetet tartalmaz, melyek mindegyike egy-egy erkölcsi témához kapcsolódik. A legtöbb kultúrában történeteket használtak arra, hogy segítségükkel bölcsességeket adjanak át egyik nemzedékről a másikra. Ebben a szövegben néhány jól ismert történetet írtak át úgy, hogy eloszlássák az általuk hagyományosan hordozott üzenet félreérthetőségét. Minden lecke nyelvi feladatokat is tartalmaz annak érdekében, hogy erősítsék azokat a nyelvi készségeket és képességeket, melyek nélkülözhetetlenek az erkölcsi struktúrák egészséges fejlődéséhez. Az alábbi lecke egy általános minden bizonnyal jól ismert állatmesével kezdődik. A történet abból a célból lett átírva, hogy elősegítse azt a gondolkodásmódot és viselkedést, mely összhangban áll az egyértelmű erkölcsi üzenettel. Olvassátok el a leckét, és beszéljétek meg, hogy a történet által közvetített üzenet miként kerül el a helytelen kulturális normák állandósulását!

A bölcslet nem szédíti meg a hízelgés, ugyanakkor a dicséret mindenkit bátorít. Emlékezzünk azonban arra, hogy a dicséret utáni vágyakozás gyengíti az ítélőképességünket.

A róka egyszer meglátott egy hollót, aki a csőrében egy darab sajttal repült.

„Meg kell szereznem azt a sajtot” – mondta magában a róka, és követte a madár árnyékát, mígnem az letelepedett egy faágra.

– Szép jó napot kedves barátom! – mondta a róka a legjobb modorát magára öltve. – Olyan gyönyörűen nézel ma ki. Fényesek a tollaid és drágakőként ragyog a szemed. Biztosan a hangod is csodaszép. Ó, bárcsak hallhatnám az éneked!

Ezek a szavak friss vízként oltották a holló dicséret utáni szomját. Ezért aztán büszkén emelte fel a fejét, és nekilátott, hogy megajándékozza bájos barátját egy dallal.

Természetesen abban a pillanatban, hogy kinyitotta a csőrét, elejtette a sajtot. A róka elkapta, még mielőtt az földet ért volna, és elszaladt vele. Eközben a holló kellemetlen hangja betöltötte az erdőt.

SZÖVEGÉRTÉS

Válaszoljatok egész mondatokkal az alábbi kérdésekre!

1. Mit látott meg a róka? _____

2. Mit tartott a holló a csőrében? _____

3. Mit csinált a róka, hogy megszerezze a sajtot _____

4. A hollónak tényleg kellemes hangja volt? _____

5. Őszinte volt a róka, amikor a hollót dicsérte? _____

6. Ez a történet a városban, a faluban vagy az erdőben játszódott? _____

SZÓKINCS

Egészítsétek ki az alábbi mondatokat a következő szavak egyikével!
Ahol szükséges, ragozott formát használjatok!

bátorít, vágyakozik, bájos, árnyék,
dicséret, elégedett, büszkeség,
kellemes, ítélőképesség, legyengít

1. A tanár szerint a diákjai szorgalmasak voltak, és mindig nagy _____ illette őket.
2. Albert a bátyjával egy _____ napot töltött együtt a földeken, ahol munka közben jövőbeli terveikről beszélgettek.
3. Hanna szeretett utazgatni, és az iránt _____, hogy egyre újabb helyeket láthasson.
4. A lánynak gyönyörű hangja volt, ezért a tanára _____, hogy zenét tanuljon.
5. A földműves jó _____ hagyatkozva az első nagy esőzések után vetette el a magvakat.
6. Csaba nem volt _____ a vizsgán kapott osztályzatával, ezért úgy döntött, hogy szorgalmasabban fog tanulni.
7. Zoli bajban volt, de mivel tele volt _____, nem engedte senkinek sem, hogy segítsen.
8. A nap végén a nagy fa _____ a kertre esik.
9. A történet olyannyira _____ volt, hogy a gyerekek újra és újra meg akarták hallgatni.
10. A betegség nagyon _____ a férfit, de hamarosan elkezdett megint dolgozni, tudva azt, hogy idővel megerősödik.

MEGBESZÉLÉS

Hogyan tudjuk bizonyosan elérni, hogy ne szédítsen el bennünket semmiféle hízélgés?

MEMORIZÁLÁS

„A legnagyobb éberséggel védelmezzétek magatokat, nehogy a megtévesztés és csalás kelepcéjébe essetek.”

Beszélgétek meg az alábbi kérdéseket a csoportotokkal:

1. Ha nem vigyázunk eléggé, ezt a történetet úgy is el lehet mondani – és úgy is szokták elmondani –, hogy az a róka nyilvánvaló ravaszsága iránti csodálatunkat sugallja. Vajon a történet fenti változata miként kerül el, hogy ezt a benyomást keltse? _____

2. Mi a történet erkölcsi üzenete? _____

3. Milyen más fogalmak kapcsolódnak ehhez az üzenethez? _____

4. Vajon egy ilyen állatmese mennyire hatásos eszköz ahhoz, hogy segítsen a serdülőknek megérteni bizonyos erkölcsi fogalmakat? _____

5. A serdülők mely képességeit fejleszti ez a feladat? _____

6. Hogyan járul hozzá a vita feladat – feltéve, ha nem pusztán légtérben, hanem a történetben közvetített erkölcsi üzenet kontextusában hajtják végre – az elmélkedés és a gondolat erejének fejlődéséhez? Miként növeli a szóbeli kifejezőerőt? _____

7. Mi a memorizálás szerepe a lecke végén? _____

17. RÉSZ

Ahhoz, hogy a serdülőket segíteni tudjuk a választásaik alapját képező morális alapelvek felismerésében, fontos, hogy olyan helyzeteket mutassunk be nekik, melyek valóságuk számukra. Ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a valóságú ábrázolás jegyében figyelmüket az emberek alacsonyabb rendű természetének megnyilvánulásaira irányítjuk. Bár a vizsgált helyzetek a serdülők számára közérthetőek, még sem kell, hogy azok egy hanyatló társadalom leggyakoribb helyzeteit mutassák be, hanem inkább olyan gondolkodásmódot és magatartást kell, hogy képviseljenek, mely a tökéletességre való törekvésre ösztönzi őket. Ez csak akkor lehetséges, ha kerüljük az atyáskodást, a gyerekes beszédmodort, valamint a jó magaviseletről szóló erkölcsi prédikációk nyelvezetét. Gondolkozz el az alábbi leckén, mely a serdülők egy másik könyvéből, a „*Tanulás a kiválóságról*” c. könyvből való. A leckében Chen asszony az erkölcsi tisztaság fogalmát magyarázza el unokáinak, és néhány gyakorlaton keresztül segít nekik abban, hogy jobban átérezzék annak fontosságát:

Ez alkalommal Chen néni arról beszélt, hogy a kiválóság második feltétele a tiszta és szent élet, melynek alapját a mértékletesség, a tisztaság, az önmegtartóztatás, az illemtudás és a tiszta gondolatok képezik. Először a tisztaság fogalmát kezdte el magyarázni bemutatván, mire is kell a tiszta életnek alapulnia:

– Képzeltetek el egy tükröt! – kezdte példáját. – Ha megtisztítjátok az összes portól, akkor visszatükrözi a fényt. Ugyanígy, amikor a szív megtisztul az olyan tökéletlenségektől, mint az irigység, a gyűlölet és a büszkeség, tiszta lesz és visszatükrözi a mennyei fényt. Mencius azt mondta, hogy a nemes ember nem veszíti el gyermeki szívét. Ez természetesen igaz, azonban nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a gyermek szíve ártatlanságából és gyengeségéből adódóan tiszta, és a gyermek tisztasága még nem lett próba elé állítva. Ti most abban a korban vagytok, amikor már nem lehet többé gyermeknek tekinteni benneteket. Ahogy felnőttek, bölcsék és erősek lesztek. Ugyanakkor óvatosnak kell lennetek, és nagyon kell vigyáznotok, nehogy elveszítsétek szívetek tisztaságát. Nem szabad megengednetek, hogy szívetek tükrét bepiszkolják e világ tisztátalanságai. Ezt az értelem és a hit erejével tudjátok majd elérni. Mindemellett tudnotok kell, hogy csak erőfeszítések és az akarat gyakorlása által maradhattok tiszták.

Chen néni ezután elmagyarázta, hogy a tisztaság fogalmát gyakran félreértik, és arra kérte a fiatalokat, állapítsák meg, hogy az alábbi listában melyek azok a tulajdonságok, amelyek a tisztaságra utalnak, és melyek azok, amelyeket helytelenül társítanak azzal:

- Hitelesnek lenni
- Őszintének lenni
- Naivnak lenni
- Képmutatástól mentesnek lenni
- Tiszta gondolatokkal bírni

- Testileg tisztának lenni
- Butának lenni
- Büszkeségtől mentesnek lenni
- Fanatikusnak lenni
- Ostobának lenni
- Csalástól mentesnek lenni
- Önzetlennek lenni
- Gyengének lenni
- Lobbanékonynak lenni
- Intelligensnek lenni
- Kedvesnek lenni
- Nem követelőzni

Végül, mint mindig, a fiatalok megint megtanulták kívülről az alábbi idézeteket, és megbeszélték a nagyszüleikkel az azokat követő kérdéseket:

„Ó, szellem fia! Első tanácsom ez: legyen szíved tiszta, jóságos és sugárzó, hogy ősi uralmad soha el ne múljon és mindörökké tartson.”

„Az ember életmódjában első legyen a tisztaság, ezt pedig a frissesség, rendszeretet és a szellem függetlensége kövesse. Először a patak medrét kell megtisztítani, s csak azután engedhetjük bele az élővizet.”

1. Képmutató az, aki becsületesnek mutatja magát, miközben nem az. Mi a rosszabb, sok gyengeséggel rendelkezni vagy képmutatónak lenni?
2. Melyek azok a tisztátalanságok, amelyektől meg kell tisztítanunk a gondolatainkat?
3. Kik érnek el többet valójában ebben a világban, a tisztaszívűek vagy a kétszínűek?

Beszélgjétek meg a csoportodban az alábbi kérdéseket:

1. Hogyan segíti ez a lecke eloszlatni a legáltalánosabb félreértéseket az erkölcsi tisztaság fogalmával kapcsolatban? _____

2. Milyen jellemzőkkel bír a Chen asszony által használt nyelvezet? _____

3. Hogyan segíti a lecke a serdülőket abban, hogy lelki tökéletességre törekedjenek? ____

18. RÉSZ

Az utolsó két részben, még ha csupán röviden is, de megvizsgáltuk, a nyelv szerepét az erkölcsi struktúra létrehozásában. Az *Egyenes ösvényen haladva* és a *Tanulás a kiválóságról* című könyvekből kiemelt két lecke segített nekünk megérteni, hogy bizonyos témák és fogalmak megvitatása a nyelvi készségek és képességek fejlesztését célzó gyakorlatokkal együtt erősítheti az egészséges erkölcsi döntéseket elősegítő gondolati mintákat. Bármily fontos is a nyelvi jártasság ily módon történő fejlesztése, nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy az egyén erkölcsi struktúrája több egymásra ható faktortól függ. Konkrétan nehéz az itt vizsgált gondolkodásmintákat elkülöníteni a tudományos gondolkodástól. A fiataloknak fel kell készülniük arra, hogy a valóság vizsgálatát tudományos módon közelítsék meg. Számos szöveg, melyet majd tanulmányozni fognak, átlép a matematika és a természettudomány területeire – nem azért, hogy tantárgyként tanítsa ezeket, hanem hogy erősítse azt a fajta racionalitást, mely ezekből fakad. Az e könyvből kiágazó tanfolyamok során – melyeket azoknak szánnak, akik több éven keresztül a serdülőkkel való munkának kívánják szentelni életüket – elég hosszasan megvitatásra kerülnek majd ezek a szövegek. Számunkra egyelőre elegendő, ha csupán tudatában vagyunk ennek az elemnek abban az oktatási folyamatban, amelyben a serdülők részt vesznek.

19. RÉSZ

A lelki észlelés fejlesztése, a kifejezőkészség javítása, az egészséges erkölcsi struktúra kiépítése mind a serdülők lelki felvértezéséhez vezet. Sajnos a hatalom birtoklása gyakran olyan értékekkel kapcsolódik össze, melyek ellentmondanak az ember szellemi természetének. Amikor erről a fogalomról beszélünk, általában olyan képek jutnak eszünkbe, mint az irányítás, manipuláció, dominancia, uralkodás, fensőbbség és alávetettség. A ti célotok azonban az, hogy a serdülőket egy más jellegű képesség kifejlesztésében segítsétek. Az erkölcsi képesség a szeretetből, igazságosságból, tudásból, megértésből, éleslátásból, szolgálatból és mindennek felett alázatból ered. Valóban, az alázat nélkülözhetetlen feltétele a lelki megerősödés

folyamatának, amiről itt beszélünk, hiszen csakis a Mennyei segítség az, amely a szűnyogból sást teremt, a vízcseppet folyóvá és tengerré hizlalja, és egyetlen atomból fényt és napokat varázsol elő. Ha elgondolkozunk Bahá'u'lláh és 'Abdu'l-Bahá néhány imájának részletén, amelyekben arra kérjük Istent, ruházzon fel minket bizonyos tulajdonságokkal és jellemzőkkel, mély megértésre teszünk szert a szellemi és erkölcsi felvértezés mibenlétével kapcsolatban:

„Könyörgöm Hozzád, ó Te, Ki minden nevek Ura és mind a föld, mind a Menny uralkodója vagy, add, hogy mindazok, kik kedvesek Előtted, irgalmad kelyhévé válhassanak napjaidban, hogy megébredhessék szolgálóid szívét. Tedd őket képessé továbbá arra, ó, Uram, hogy olyanok lehessenek, mint az eső, mely kegyelmed felhőiből patakszik alá, és mint a szél, mely szerető kedvességed édes illatait hordozza, hogy általuk teremtményeid szívének talaja zöldbe borulhasson, és megteremhesse azon dolgokat, melyek majd illatukat szórják szerte királyságodban, hogy mindenki megérezhesse Kinyilatkoztatásod Köpönyegének édes illatát.”⁴¹

„Majd tégy képessé bennünket, ó, Istenem, hogy jeleidet hirdethessük teremtményeid között, és Hitedet oltalmazhassuk Királyságodban.”⁴²

„Majd tégy képessé, ó, Istenem, hogy azok közé számíthassak, kik szemüket állhatatosan Arcod felé fordítván csupán Miattad ragaszkodtak törvényeidhez és rendelveidhez.”⁴³

„Majd tégy képessé, ó, Istenem, hogy lemondhassunk önnön magunkról, és kitaratóan ragaszkodhassunk Hozzá, Ki a Te lényednek, a Legmagasztosabbnak, a Legmagasabbnak a Megnyilvánulása.”⁴⁴

„Könyörgöm Hozzád, Óáltala, Ki neveid Hajnala és tulajdonságaid Hajnalpontja, rendeld nékem azt, mi képessé tesz, hogy kiálljak Néked szolgálni, és erényeidet magasztalni.”⁴⁵

„Tégy képessé, hogy szolgálóleányaid egyike lehessek, kik elnyerték tetszésedet.”⁴⁶

„Védd meg ezen gyermekeket, segítsd őket kegyesen, hogy neveltethessenek, és tedd őket képessé arra, hogy szolgálhassák az emberi világot.”⁴⁷

„Majd küldd le nékem, ó, Szerettem, azt, mi képessé tesz arra, hogy szilárd lehessek Ügyedben, hogy a hitetlenek kételyei vissza ne tartsanak attól, hogy Feléd fordulhassak.”⁴⁸

„Majd tégy képessé, hogy színed előtt elnyerhessem az igazság trónusát, adj nékem részt irgalmadból, és hadd csatlakozhassam azon szolgálóidhoz, akik nem félnek, és nem is szomorítatnak meg.”⁴⁹

„Ó, Istenem! Segítsd szolgálódat, hogy felemelhesse Szavadat, visszautasíthasson mindent, mely hiábavaló és hamis, megláttathassa az igazságot, messze földön terjeszthesse szent verseidet, felfedhesse a ragyogásokat, és általa felragyoghasson a hajnalpír az igazak szívében.”⁵⁰

„Tedd őket képessé, hogy kiemelkedhessenek népedből, hogy Szavadat magasztalhassák és Ügyedet szolgálhassák. Segítsd meg őket, ó, Istenem, hogy akaratodat és tetszésedet cselekedhessék.”⁵¹

20. RÉSZ

Szem előtt tartva az utóbbi néhány rész során folytatott megbeszéléseinket – a valóság megértéséhez nélkülözhetetlen lelki észlelés jellegére vonatkozó vizsgálódásunkat; a kifejezés erejére irányuló felfedezésünket, mely létfontosságú a magasztos célok eléréséhez; a nyelv és az erkölcsi struktúra közötti kapcsolat elemzését, mely meghatározó a döntések meghozatalában; továbbá az erkölcsi megerősítés folyamatáról szóló elmélkedésünket –, vegyük most szemügyre közelebről a serdülők által tanulmányozott két könyvet! Ebben és a következő részben a *Megerősítés szellői*-t fogjuk megvizsgálni, a 22-23. részben pedig *A hit szellemisége* c. könyvet. Általában mindkettő azok közé a szövegek közé tartozik, amelyeket a csoportok a serdülők lelki felvértezését célzó program első éve során tanulmányoznak.

A megerősítés szellői egy a Bahá'í vallás által inspirált szöveg, mely egy fiatal lánynak, az épp most 13 éves Musondának és idősebb unokatestvérének, Rose-nak a történetét meséli el, aki az iskolai szünetre érkezett Musondához látogatóba. A lányok Musonda bátyjával, Godwinnal, és barátjával, Chishimbával együtt a jövőjükéről gondolkodnak, reményeikről és lehetőségeikről beszélgetnek. Sok olyan gondolat van, melyet a csoportodnak a könyvvel kapcsolatban meg kell majd vitatnia. Elsőként azonban arra bátorítunk, hogy olvasd át egyszer a könyvet, majd olvasd el újra még alaposabban, és végezd el a gyakorlatokat. Miután a könyvet már jól ismered, gondold át a következőket:

Minden bizonnyal észrevetted, hogy az egész szövegen végigfutó témakör, a „megerősítés.” Az alábbiakban azok a szövegrészek találhatók, melyek ezt a témát emelik ki, akár a történet főszereplőinek beszélgetésein, akár olyan eseményeken keresztül, melyek az isteni megerősítés munkálkodásait bizonyítják. Mindegyik szövegrész a könyv egyik leckéjének részlete, a megjelenés sorrendjét követve. Írd be az üresen hagyott helyekre, hogyan kezelik a megerősítés fogalmát az egyes részletek, és miként fejlődhet a résztvevők megértése a témával kapcsolatban, ahogy a leckéken végighaladnak!

– A szolgálat jár a fejemben. Olyasmi munkát szeretnék végezni, ami mások hasznára válik és segítséget jelent más embereknek. Szeretnék ápolónő lenni, de ahhoz keményen kell tanulni. Sokba is kerül, és nem hiszem, hogy a szüleimnek lenne rá elég pénze – kezdte magyarázni Musonda.

– Igaz, de azért én megpróbálnám a helyedben – felelte Rose egy kis szünet után, majd így folytatta. – Létezik egy szó, a '*megerősítés*', amiről néhány héttel ezelőtt tanultam az egyik foglalkozás alkalmával. A tanárom azt mondta, hogy Isten megerősít bennünket és megsegít abban, amit cselekszünk. Nagyon szeretem ezt a szót. Biztos vagyok benne, hogy te is részesülni fogsz Isten megerősítésében, ha a szívedben eltökéled, hogy ápolónő leszel.

Később az este folyamán, amikor a lányok már ágyban voltak, Musonda odasúgta Rose-nak:

– Rose, a 'megerősítés' szót említetted. Az azt jelenti, hogy ha minden tőlem telhetőt megteszek az iskolai munkámban, akkor Isten küld majd nekünk pénzt, hogy elmehessek ápolónőnek tanulni?

Rose odafordult és ránézett Musondára:

– Hát, nem egészen. Vagyis nem tudom. Meg kell próbálnunk dolgokat, és aztán várni, hogy milyen ajtók nyílnak meg előttünk. Mindenesetre abban biztos vagyok, hogy Isten mindegyikünknek ad sajátos képességeket. Rá kell jönnünk, milyen sajátos képességeink vannak, aztán pedig meg kell tanulnunk, miként is kell azokat használni – válaszolta Rose.

Godwinnek volt egy osztálytársa, akivel nagyon jó barátságban volt. Ezt a barátját Chishimbának hívták. Gyakran meglátogatta a Mulenga családot, és ezen az estén is náluk vacsorázott. Az asztalnál a beszélgetés során egyik téma a másikat követte. Musonda már alig várta, hogy felhozhassa a megerősítés kérdését. Végül, amikor néhány pillanatra csend támadt, megszólalt:

– Rose és én a megerősítésről beszélgettünk – kezdte Musonda.

– Na, a kishúgom már megint okoskodni akar – jegyezte meg Godwin a torkát köszörülve.

Meglepetésére azonban Chishimba érdeklődést mutatott a téma iránt.

– Mit jelent ez a szó a számodra? – kérdezte Musondától.

A szintén meglepődött Musonda segítségkérőn Rose-ra nézett, és remélte, hátha majd ő válaszol helyette.

– Megerősítés... A megerősítés az, amikor Isten megerősít bennünket és segít bennünket abban, amit teszünk – felelte elgondolkodva Rose.

Chishimba egy ideig nem szólt semmit. Mintha szomorúság tükröződött volna a szemében.

– Néhány hónappal ezelőtt – kezdett Chishimba lassan a mondandójába – az édesapám elvesztette a munkáját. Nagyon becsületes és felelősségteljes ember az édesapám. Ezt mindenki tudja róla. Tizennyolc éven át órként dolgozott egy cégnél, aztán egyik napról a másikra felmondtak neki. Mindannyian tudjuk az okát. Ha még két évig ott maradt volna, nyugdíjba megy, és akkor a cégnek kellett volna a nyugdíját fizetnie. Nincs sok megtakarított pénzünk. Bár a bátyám segít bennünket, mégis úgy néz ki, jövőre nem tudok visszamenni az iskolába, mert nem tudom fizetni a kollégiumi ellátást. Pedig én tényleg nagyon szeretem az iskolát. Mostanában gyakran azon tűnődöm, hogy Isten miért nem segít nekem.

Mindenki Mulenga bácsi felé fordította a fejét, és kíváncsian várták, mit fog vajon erre mondani. Mulenga bácsi elmosolyodott:

– Az, hogy Isten megerősít bennünket erőfeszítéseinkben – kezdte nyugodt hangon –, nem azt jelenti, hogy az élet könnyű. Az életek tele lesz kihívásokkal, és sajnos ezek közül sok az igazságtalanságból fakad. Azonban keményen kell dolgoznotok, és bár a dolgok talán eleinte nem feltétlenül úgy alakulnak, ahogyan azt szeretnétek, biztosnak kell lennetek Isten megerősítésében. Különösképp meg fog erősíteni benneteket azon erőfeszítéseitekben, amikor az igazságtalanság ellen próbáltok meg tenni.

Ekkor Chishimbához fordult, és így szólt:

– A családod egységben él és nagyon szorgalmas. A szívem azt súgja, hogy a dolgaitok meg fognak változni. Ami pedig téged illet, be fogod fejezni a tanulmányaidat. Szavamra mondom.

A következő hétfőn a két lány el is ment Phiri nénivel a klinikára. Amikor elérkezett az idő, hogy az édesanyák elkezdjék az órát, Musonda és Rose kivitte a gyerekeket, és leültek együtt egy fa árnyékába. Dalokat énekeltek és játszottak, Rose pedig mesélt nekik egy történetet. Alighogy a történet végére értek, jöttek is az édesanyák a gyerekeikért. Mindenki boldog volt. Phiri néni és a többi egészségügyi dolgozó is elégedett volt, és megkérték a lányokat, jöjjenek vissza a következő héten is.

Útban hazafelé Musonda erősen elgondolkozott. Végül megtörte a csendet és Rose-hoz fordult:

– Szerinted annak, ami ma történt, van köze a megerősítéshez? Te tanár akarsz lenni, én pedig ápolónő, és tessék, itt voltunk a klinikán, ahol gyerekeket tanítottunk és vigyáztunk rájuk.

Az elmúlt hetekben, amióta Rose eljött hozzá, sok mindenről beszélgettek, így Musonda feje tele volt gondolatokkal. Ezért döntött úgy ezen a reggelen, hogy ismét itt az ideje elmenni kedvenc elmélkedő helyére. Ahogy ott feküdt a sziklán, visszaemlékezett a klinikán töltött napra.

„Olyan jó volt valami hasznosat csinálni” – gondolta magában. Arra is emlékezett, amit az apukája gyakran mondogatott neki, hogy a fának gyümölcsöt kell hozniuk. Majd arra gondolt, mit is kellene tennie ahhoz, hogy az élete jó gyümölcsöket teremjen. Ekkor ismét a „megerősítés” szó jutott eszébe.

Miközben erről a kérdéstről gondolkodott, egyszer csak feltámadt a szél. Egy erős szellőkés néhány levelet a levegőbe röpített. A levelek között Musonda meglátott egy kis sárga madarat, ahogy a szélbe kapaszkodva a levegőbe röppent. Miután a szél elcsendesült, az összes levél a vízbe hullott, ám a madár tovább repült. Ahogy nézte a madarat, eszébe otlott valami. A szél lendületet adott a kismadárnak, az pedig egyre magasabbra röpült. Talán ezt jelenti a megerősítés. A madár erőfeszítést tett, hogy röpüljön, és a szél segített neki.

– Szoktál gondolkodni a jövődről, Godwin? – kérdezte Musonda. – Például arról, hogy mi szeretnél lenni?

Godwin egy darabig nem felelt, csak szerelte tovább a biciklit.

– Nem tudom – szólalt meg kisvártatva. – Pénzt szeretnék keresni. Segíteni szeretnék a szüleinknek, és egy napon családot is szeretnék alapítani.

– De szoktál gondolkozni azon, mi a te különleges képességed, és hogy miként tudod azt hasznosítani? – faggatta tovább Musonda. – Mi Rose-zal sokat beszélgetünk erről.

Éppen akkor érkezett meg Chishimba is.

– Sziasztok! – köszöntötte őket. – Na, mi a helyzet a biciklivel? Megtaláltad a hibát? – kérdezte.

– A sebességváltó romlott el, de még mindig dolgozom rajta – felelt Godwin, és meghúzott egy csavart.

– Tudtam, hogy meg tudod csinálni! – mondta elismerően Chishimba, aztán ránézett Musondára. – Tudod, hogy a bátyád egy kész szerelő?

Rose kijött a házból, és meghallotta a beszélgetést.

– Látod, Godwin, ez az egyik különleges képességed! – mondta. – Értesz a szereléshez. Jó szerelő lehetne belőled!

– Az, hogy meg tudok szerelni egy biciklit – felelte Godwin – még nem jelenti azt, hogy szerelő vagyok. Képzésre lenne szükségem.

A többiek elmosolyodtak és szinte egyszerre mondták:

– Akkor tegyél erőfeszítést!
Mindannyian nevettek. Még Godwin is.

– Godwin, miért nem beszélsz Chiyesu úrral, a szerelővel, akinek a piac közelében van műhelye? Ő talán tanítana téged – javasolta Chishimba izgatott hangon.

– Tényleg! Kezdsnek nem is lenne rossz – tette hozzá Rose.

– Micsoda? – kérdezte megrökönyödve Godwin. – Nem mehetek oda és kérdezhetem meg csak úgy! Nem is ismerem!

– Én ismerem. Be tudlak mutatni neki. Holnap elmehetünk együtt – mondta Chishimba.

Később, amikor már csak ketten maradtak, Rose azt mondta Musondának:

– Holnap Godwin meg fogja érteni a megerősítés jelentését.

Nagyot nevettek, és úgy döntöttek, hogy nem szólnak semmit a dolgról a fiúknak.

Chiyesu úr alacsony, idős ember volt. Épp az üzlete előtt ült, és egy motor alkatrészeit tisztította dudorászva, amikor a fiúk odaértek hozzá. Felderült az arca, amikor meglátta Chishimbát, majd kezét ráztak.

Chishimba bemutatta Godwint, és elmesélte, milyen ügyesen szerel. Godwin kissé ideges volt, de mégis összeszedte minden bátorságát, hogy beszéljen. Megköszörülte a torkát majd így kezdte:

– Chiyesu úr, nagyon szeretnék szerelő lenni. Ezért arra gondoltam, hogy talán segíthetnék az üzletében és tanulhatnék öntől.

– Nem mondom, jól jönne egy kis segítség – felelte Chiyesu úr –, ugyanakkor sajnós nincs pénzem, hogy megfizesselek.

– Nem számít. Én csak tanulni szeretnék – mondta lelkesen Godwin. – Mikor kezdhettek?

– Ha már itt vagy, akkor akár most is! – felelte erre Chiyesu úr mosolyogva. – Itt tudsz maradni? Teendő az van bőven. Meg kellene olajozni ezeket az alkatrészeket, aztán meg össze kéne raknunk azt a motort.

– Most? Azonnal kezdhettek? – kérdezte Godwin meglepetten.

– Természetesen! – nevetett Chiyesu úr. – Gyúrd fel az ingujjadat, és már neki is láthatsz a munkának!

Godwin buzgón hozzáfogott az új munkájához. Néhány perc múlva Chishimba indulni készült. Elköszönt Chiyesu úrtól. Búcsúzóul még odahajolt és belesúgta Godwin fülébe, hogy „megerősítés”.

Útban hazafele Chishimba elhaladt a klinika mellett, és látta, ahogy Rose és Musonda épp a gyerekekkel foglalkoznak. Amikor a lányok észrevették, kíváncsian odaszaladtak hozzá.

– Na, hogy ment a dolog? – kérdezték.

– Godwin erőfeszítést tett, és meg is lett az eredménye. Már dolgozik is. Ott van a műhelyben most is. Szerintem Chiyesu úr először próbára akarja tenni – felelte Chisimba.

Egyik reggel Chishimba kiment a piacra, hogy halat vegyen az anyukájának. Napok óta azon töprengett, mi módon kereshetne egy kis pénzt az iskolára. Valamilyen gabona termesztésére gondolt, de a vetési idő már elmúlt. Az is eszébe jutott, hogy árulhatna faszenet az út mentén, de ezt sokan csinálják. „Próbálj valami olyasmit kitalálni, amit senki más nem csinál!” – emlékezett vissza Rose szavaira.

Amikor odaért Musole néni standjához, hogy halat vegyen, nem találta ott.

– Bement a városba halért – mondta a szomszédos standnál álldogáló árus hölgy. – Egy héten kétszer is be kell mennie friss áruért.

Chishimbának eszébe jutott, hogy Chiyesu úr is be szokott járni alkatrészekért a városba. Motoszkálni kezdett valami a fejében. „Talán felajánlhatnám, hogy bemegyek én a városba az árusok helyett – gondolta magában –, és elhozom, amire szükségük van. Így ha azalatt itt maradnak és dolgoznak, nem veszítenek a bevételből.”

Aznap este Chishimba megtanácskozta elképzelését a szüleivel, akiknek nagyon tetszett az ötlet. Így a következő nap visszament a piacra, és beszélt Musole nénivel és Chiyesu úrral.

– Ha mindketten azt az összeget fizetik nekem, amit egyébként a buszjegyre költenének – kezdte magyarázni a tervét Chishimba –, akkor az egyik felét buszjegyre költöm, hogy a városba menjek és elhozzam, amire szükségük van. A másik felét, pedig félreteszem az iskolára.

Egyetértettek az ötlettel, és gondolták, hogy ez megér egy próbát. Arra kérték, hogy jöjjön vissza két nap múlva.

– Ha ez az ötlet beválik – mondta Chiyesu úr – akkor találtál magadnak egy munkát!

Chishimba szinte futva indult hazafelé örömeiben, hogy mielőbb megoszthassa szüleivel a jó hírt. Útközben azonban gyorsan beugrott Godwinhoz és családjához is. Égett a vágytól, hogy megossza velük is a tervét. Miután meghallgatták a beszámolóját, Mulenga néni még egyéb jó hírt is közölt Chishimbával. Elmondta, hogy Mulenga bácsinak az előző nap Kabwéba kellett mennie, és beszélt az unokatestvérével. Az unokatestvére azt mondta, hogy szívesen látják őt otthonukban, és még csak nem is laknak túl messze az iskolától, mindössze egy kilométerre.

– Az ételért és szállásért cserébe – tette hozzá – a földeken tudnál nekik segíteni.

– Ez igazán nagyszerű! – kiáltott fel Chishimba. – Nagyon köszönöm, Mulenga néni.

– Chishimba – mondta Mulenga bácsi –, úgy tűnik, hamarosan pénzt fogsz keresni. Feltétlenül vigyáznod kell majd arra, hogy azt megspórold az iskolára, akármilyen nehéznek is tűnjék olykor. Nehogy kísértésbe ess, és apró, buta dolgokra költsd el a keresetedet!

– Ne aggódjon, Mulenga bácsi! – felelte Chishimba sugárzó mosollyal az arcán. – Megígérem, hogy ez nem fog bekövetkezni.

Ekkor búcsút intett, megfordult, hogy induljon. Tekintete Rosa-ra és Musondára esett. Megtorpant és mosolyogva ezt mondta:

– Kinyílnak a kapuk!

A szünidő a végéhez közeledett. Eljött az idő, hogy Rose hazamenjen és megkezdje az új tanévet az iskolában. Miközben az induláshoz készülődött, Musondával beszélgetett.

– Bárcsak ne kellene elmenned! – mondta Musonda.

– Én is sajnálom – válaszolta Rose. – Igazán csodálatos szünidő volt. Alig tudom elhinni, hogy ennyi sok szép dolog történt velünk.

– Én is így érzek – mondta Musonda. – Nézd csak meg Godwint! Annyira tetszett neki a munkája, hogy most arról beszél, hogy műszaki képesítést szeretne szerezni az iskola befejezése után. Chishimba ötlete pedig igazán jól bevált. Olyan sok ügyfelet szerzett a végén, hogy majdnem mindennap be kellett mennie a városba.

– És nézd meg, mennyi minden jó történt velünk is! – tette hozzá Rose. – A klinikai munka nagyszerű élmény volt. Így még biztosabban érzem, hogy tanár szeretnék lenni. A falutanács a falumban hetente egy alkalommal rendez foglalkozásokat különböző korú gyerekeknek, és majdnem minden gyerek eljár oda. Ebben az évben el fogom vállalni az

egyik osztály tanítását.

– Én pedig megpróbálom folytatni a munkát a klinikán – mondta Musonda. – Hétfőnként ugyan nem fogok tudni menni az iskola miatt, de talán néhány délután be tudok majd segíteni. Tudod, Rose, azon az első napon, amikor a „megerősítésről” beszéltünk, nem is tudtam elképzelni, hogy ilyen fontos ez a szó. Nem gondoltam, hogy a szó mélyebb megértése ennyire képes megváltoztatni az életünket.

– Ez igaz – bólintott egyetértően Rose. – Nézd csak meg, mennyire megváltoztunk mindannyian, hiszen megtanultuk, hogy erőfeszítéseket kell tennünk és várunk a megerősítést.

Úton hazafelé Musonda megkérdezte a szüleitől, lemehetne-e a folyóhoz. Sietve lépdelt különleges elmélkedő helye felé. Felmászott a sziklára és hanyatt fekve, hunyorogva kémlelte a szikrázóan kék égboltot. Sok gondolat futott végig az agyán. A szünidőre gondolt, és azon tűnődött, vajon mit fog hozni a következő év. Simogatón járt a lágy szellő, és eszébe jutott a sárga madár.

– Bármivel is próbálkozom majd – suttogta magában – Isten segíteni fog.

Amint felállt és elindult, egy szellőkés a hátába kapott és gyengéden tolta előre, hazafelé...

21. RÉSZ

Általánosságban elmondhatjuk, hogy ha jól ismered a könyvek tartalmát – jelen esetben a *Megerősítés szellői*-t – és tökéletesen érted, hogyan próbálja a könyv elérni céljait, az nagy segítséget nyújt majd neked abban, hogy magabiztosan felvállald a felelősséget, amit a serdülőcsoportokkal animátorként való foglalkozás jelent. Ezenfelül szükséges az is, hogy átgondold, milyen módszerekkel fogod segíteni a csoportot a könyvek tanulmányozásában, valamint a könyvekben tárgyalt főbb fogalmak megértésében. Azok a készségek és képességek, melyekre e célból szükséged van, fokozatosan fejlődnek majd, ahogy egyre több tapasztalatot szerzel. A következő gyakorlatok azonban, melyek kifejezetten *A megerősítés szellői*-re vonatkoznak, elősegítik majd a megértésedet ezen a téren.

1. A könyv olvasmányai a mondat szerkezetet, illetve a mondatfűzést illetően próbálnak az egyszerűség egy bizonyos szintjén megmaradni. Ugyanakkor, ahol szükséges, akár nehezebb szavak és mondatok is előfordulnak. A leckék úgy építik fel e szavak jelentésmezejét, hogy különböző szöveggörnyezetbe helyezik őket, és gyakoroltatják használatukat. A gazdag szókészlet ily módon történő biztosítása révén a történet véletlenül sem válik gyerekesé és felszínessé. Az igazságtalanság, például, igencsak összetett fogalom, bár a mindennapi beszédben gyakran használjuk. A Hatodik leckében bemutatott szöveggörnyezet és a hozzá kapcsolódó feladatok segítik a serdülőket abban, hogy megértsék e fogalom jelentését. Mit gondolsz, elég hatékony ez a módszer a serdülők számára, vagy szükségesnek tartod, hogy elmagyarázd nekik a „nehéz” szavakat?

2. E könyv leckéi azzal a szándékkal íródtak, hogy a résztvevők lendületes iramban, örömteli és elmélyült légkörben tanulmányozzák azokat. Feltételezzük, hogy a fiatalok élénk tempóban, ugyanakkor kellő körültekintéssel olvassák majd el a történeteket, és végzik el a nyelvi készségek fejlesztésére, valamint a szavak és fogalmak megértésének elősegítésére irányuló gyakorlatokat. Mi történne vajon akkor, ha megpróbálnál többet elérni, mint a leckék szándékolt célja, és minden fontosabb kérdést jól „kiveséznél”?

3. A serdülők figyelme korántsem lankad olyan gyorsan, mint ahogy azt gyakran feltételezik. Miközben megvan bennük az a képesség, hogy örömeiket leljék az élet egyszerű dolgaiban, arra is képesek, hogy mélyen elgondolkodjanak a számukra kihívást jelentő eszméken. Ha a csoport környezetét a bizalom és a támogatás jellemzi – mely mentes a versengés okozta feszültségtől és az előre megszabott eredmények elérésének kényszerétől –, akkor *A megerősítés szellemi* leckéinek tanulmányozása olyan szintű beszélgetésre és elmélkedésre ad alkalmat, mely megfelel a serdülők igényeinek és képességeinek. Milyen gyakorlati lépéseket tehetsz annak érdekében, hogy a kívánt légkört megteremtsd?

4. A könyv nem tartalmaz „házi feladatot”. A feladatokat a csoport találkozási során kell elvégezni és az animátor segítségével kell megbeszélni. Mi az előnye ennek a megközelítésnek szemben azzal, amikor a fiatalokra bízunk a gyakorlatok otthoni elvégzését?

5. A könyv legtöbb leckéje tartalmaz olyan feladatot, melyben a résztvevőknek néhány mondatot kell írniuk az általuk tanulmányozott történet egy részletéről vagy arról, miként tudnak alkalmazni egy adott elgondolást a saját életükben. Hogyan segítenéd a serdülőket az ilyen típusú feladatok megoldásában, hogy megtanulják magukat érthetően kifejezni?

6. A könyv 2., 5., 9., 10., 13. és 14. leckéje mind egy az Írásokból vett idézettel fejeződik be, melyet a serdülőknek meg kell kívülről tanulniuk. Segítségére lehet, ha ezek közül egyet vagy kettőt áttekintesz, és megvizsgálod, miként erősíti meg a lecke által közvetített fogalmakat ez a záró feladat.

7. A fő témán kívül a könyv számos erkölcsi fogalmat érint, és igyekszik megerősíteni a dicséretreméltó tulajdonságokat és viselkedést. Rose, például, a buszon megkínál egy másik gyereket is az ennivalójából. A fiatalok segítenek egy asszonynak a tűzifa cipelésében. Rose és Musonda gyerekeket tanítanak, míg az édesanyák a klinikán a táplálkozásról szóló órákat látogatnak. A focimeccs egy barátságos esemény, ahol nem a „győzelem” az általános cél. Vajon mekkora figyelmet kell fordítani ezekre a részletekre? Mindegyiket egyenként meg kell nevezni és részletesen megbeszélni? Vagy elég, ha engedjük, hogy ezek természetes módon kerüljenek elő a beszélgetések folyamán?

8. A történet egy afrikai faluban játszódik. A serdülők lelki megerősödését célzó programhoz ajánlott könyvek a valóságot mutatják be az egyes kontinensek különféle kulturális és társadalmi környezetében. Ez hozzájárul a program gazdagságához. Sokan úgy vélekedhetnek, hogy fontos lenne „a könyveket a különböző országok fiataljainak valóságához igazítani”, például a történetekben szereplő személyek neveinek megváltoztatásával. Az emberek már évszázadok óta olvasnak a sajátjukon kívül más kultúrákból származó könyveket is, azokat mindig is szerették és tanultak belőlük. De természetesen ezt tudatosan tették. Te hogyan hívnád fel a fiatalok figyelmét arra, hogy a programnak létezik egy effajta dimenziója is? Mit gondolsz az olyan véleményekről, melyek szerint a gyerekek és a fiatalok csak a saját kultúrájuk összefüggésében megírt anyagokból tudnak tanulni?

22. RÉSZ

A Hit szellemisége, ahogyan azt korábban megjegyeztük, az egyik olyan szöveg, mely a bahá'í gyermekfoglalkozások folytatásához biztosítja a tartalmat, és amelyben konkrét utalás történik a Hit központi alakjaira. Korábban már említettük, hogy a serdülőkor az életnek egy olyan szakasza, amikor az egyén erőteljesen érdeklődik a filozofikus jellegű kérdések vizsgálata iránt, kiváltképp azok iránt, melyek az emberi lét természetével és céljával kapcsolatosak. *A Hit szellemisége* azzal a kérdésfelvetéssel kezdődik, hogy „Mit jelent embernek lenni?” Megpróbálva választ adni e kérdésre, a fejezet különböző részei egy sor ezzel kapcsolatos fogalmat vizsgálnak meg: az ember nemességét; az ember magasabb és alacsonyabb rendű természetét; a gonosz nem-létezését; a szabad akarat, az akaraterő, és a sors természetét; az elme hatalmát; a tudományos kutatást; a fizikai evolúciót; az emberi lelket és végül a hit szellemiségét.

Ahogy *A megerősítés szellői* esetében, itt is egyszer végig kell olvasnod a kötetet, aztán még figyelmesebben újból elolvasni azt, különös figyelmet szentelve az „elgondolkodtató feladat” elnevezésű részeknek. Mindezek után az alábbi kérdések megválaszolása révén meg kell vizsgálnod, miként igyekszik a könyv elérni a célját:

1. Számos részletet idéznek Bahá'u'lláh Írásaiból az 1. leckében, melyek olyan képeket tartalmaznak, amelyek segítenek a serdülőknek elgondolkodni saját identitásukon. Milyen megértést nyújtanak az egyes képek ebben az összefüggésben? Hogyan erősítik meg a leckében található „elgondolkodtató feladatok” a téma megértését? _____

2. Miként éri el a 2. lecke első része, hogy a serdülők megbecsülést érezzenek Isten teremtése és az ember nemessége iránt? _____

3. Hogyan segít nekik megérteni e lecke első elgondolkodtató feladata, hogy a nemesség fogalmát az életükben alkalmazzák? _____

4. A lecke következő részében annak okát keresik, vajon miért alacsonyítják le magukat az emberek. Mi ez az ok? _____

5. Reményeid szerint egy serdülő milyen megértésre fog szert tenni az ember alacsonyabb és magasabb rendű természetét illetően e rövid tanulmányozásból? _____

6. Mit tanulnak meg a serdülők magasabb rendű természetük fejlődését illetően ennek a leckének a 2. elgondolkodtató feladata során? _____

7. Annak felismerése, hogy az ember alacsonyabb rendű természete nem gonosz, hogyan segíti a serdülőket abban, hogy elkerüljék a bűntudat érzését, valahányszor hibát követnek el? Milyen példákat használ a lecke, hogy segítsen elmélyíteni a témával kapcsolatos megértésüket? _____

8. A 2. lecke utolsó része – főként a két utolsó elgondolkodtató feladat – milyen meglátásokat kínál arra vonatkozólag, hogy az alacsonyabb rendű természetünk parancsait korlátozni tudjuk? _____

9. Miként kezeli a 3. lecke az akaraterő fogalmát? Szerinted vajon a lecke elején bemutatott helyzet releváns lehet a fiatalok életére vonatkozóan? _____

10. Mit tanulnak a serdülők a 3. leckében arról, milyen szerepet játszik a szabad akarat a magasabb rendű természetük fejlődésében? _____

11. A serdülők az élet mely területein fedezik fel, hogy gyakorolhatják a szabad akaratot? Miért fontos számukra, hogy ismerjék a szabad akarat korlátait? _____

12. Milyen további felismerést tesznek a szabad akarat működésével kapcsolatban ennek a leckének a 2. elgondolkodtató feladatában? _____

13. Miért fontos a serdülők számára, hogy lássák a különbséget mások irányítása és mások pozitív befolyásolása között? A harmadik elgondolkodtató feladat révén kialakult beszélgetés vajon hogyan segíti őket erőfeszítéseikben, hogy a környezetükre pozitív hatással legyenek? _____

14. Mit tanít a fiataloknak a 3. lecke a sorssal kapcsolatban? _____

15. Milyen a sorssal kapcsolatos félreértéseket próbál eloszlatni a lecke? _____

16. Mennyire hatékonyan segíti a vitorlášhajó metaforája, hogy a serdülők helyes képet kapjanak egyrészt saját erőfeszítéseik értékességéről, másrészt az életükben szerepet játszó isteni segítség hatalmáról? _____

17. Hogyan segít a 4. lecke első része a serdülőknek abban, hogy felismerjék a természet korlátait? _____

18. A lecke szerint hogyan emelkedik felül az ember e korlátokon? _____

19. A lecke azzal érvel, hogy a tudomány az egész emberiségé. Hogy hangzik ez az érv? _____

20. A 4. leckében idézett, a tudományhoz kapcsolódó szövegrészben az alábbi kijelentés szerepel: „*Isten az embernek teremtette, illetve belé helyezte ezt a valóság iránti szeretetet*”? Vajon mennyire fontos ápolni ezt a valóság iránti szeretetet a serdülőkben? _____

21. Miként írják le a megfigyelés erejét a serdülők számára? _____

22. Hogyan segít a 4. leckében hozott példa a serdülőknek abban, hogy értékelni tudják a megfigyelés és a kísérletezés szerepét a tudomány fejlődésében? _____

23. Utal-e a lecke arra, hogy a megfigyelés erejét ők az élet minden területén alkalmazhatják? Mit gondolsz, a harmadik elgondolkodtató feladatban feltett kérdések, ahol arra bátorítják őket, hogy igenis gyakorolják ezt az erőt, vajon miért mind az ember magasabb rendű természetére helyezik a hangsúlyt? _____
- _____
- _____
24. A negyedik elgondolkodásra szánt feladat példái azt sugallják, hogy a kísérletezést nem lehet az élet minden területén alkalmazni. Hogyan segítik a serdülőket abban, hogy meglássák ennek az elvnek a jelentőségét? _____
- _____
- _____
25. Hogyan segítik az 5. és 6. leckében használt különféle példák a serdülőket abban, hogy képet kapjanak a fajok evolúciójának rendkívül összetett elméletéről? _____
- _____
- _____
26. Hogyan írja le ez az evolúciós folyamat az emberi lélek megjelenését? _____
- _____
- _____
27. A 6. leckében levő történetben Natalia Petrovna, az animátor két idézetet olvas fel a serdülőcsoportnak 'Abdu'l-Bahá írásából, majd segít nekik a szöveg tanulmányozásában és értelmezésében. Arra azonban nincs konkrét utalás, hogyan teszi mindezt. Te milyen módszerrel magyaráznád el az idézeteket? _____
- _____
- _____
28. A 7. lecke első része szerint mi az emberi lélek megkülönböztető sajátossága? _____
- _____
- _____

29. Hogyan mutatják be a tudatosságot e lecke első feladatában? Mennyiben vonatkozik a serdülők életére ez a két elgondolkodásra szánt feladat? _____
- _____
- _____
- _____
30. Hogyan válhat az emberi elme hatalma magasabb rendű természetének eszközévé? Vajon az ellentétek bemutatása, ahogyan azt a második feladatban látjuk, hasznos módszer-e annak ábrázolására, hogy az emberi értelemnek útmutatásra van szüksége?
- _____
- _____
- _____
- _____
31. Mi a hit szellemisége? _____
- _____
- _____
- _____
32. Hogyan segít a 7. lecke utolsó két elgondolkodtató feladata a serdülőknek abban, hogy lássák működni a hit szellemiségét az életükben? _____
- _____
- _____
- _____

23. RÉSZ

A Hit szellemisége szövegének középpontjában a vallás és a tudomány közötti harmónia elve áll. Ez az elv meghatározó az emberiség életére nézve, és mindannyiunknak törekedni kell arra, hogy megértsük működését. Természetesen vannak olyan nézetek a tudományról és a vallásról, amelyek – bár nem állítják őket közvetlenül szembe egymással – nyilvánvalóan nem felelnek meg a köztük lévő harmonikus kapcsolat követelményeinek. Ilyen például az az állítás, hogy bármilyen rejtélyekkel is foglalkozzon ma a vallás, azt végül a tudomány fogja majd megmagyarázni fejlődésének előrehaladtával. Vagy fordítva: létezik olyan elképzelés is, hogy minden tudományos igazságot végsősoron a szentírások olvasásával lehet felfedezni, mivel azok a Mindentudó Istentől származnak. Anélkül, hogy belemennénk az egyes nézetek alapjául szolgáló tévhitekbe, könnyen beláthatjuk, hogy mindkettőben a tudás egyik forrása alárendelődik a másiknak, ami aligha tekinthető valódi harmóniának. De még az ilyen nézetek elutasításakor is fel kell tennünk magunknak a kérdést, hogyan képzeljük el, hogy a tudomány és a vallás kiegészíti egymást. Ennek fényében megfontolásra érdemesnek találjuk az alábbi kijelentést. Olvasd el, majd oldd meg az utána következő feladatokat!

Az egyik lehetőség, ha azzal érvelünk, hogy a tudományban és a vallásban foglalt igazságok a tapasztalat két különálló és egymást kölcsönösen kizáró területét fedik le. A tudomány az anyagi világot tanulmányozza, nemcsak a természet működését, hanem az emberi közösségekhez, intézményekhez és kölcsönhatásokhoz kapcsolódó bizonyos jelenségeket is. Az általa létrehozott tudás válik a technikai fejlődés alapjává, és e technikát egyaránt lehet az emberiség javára vagy kárára felhasználni. Bármilyen mértékben is haladnak előre a társadalomtudományok, maga a tudomány csak korlátozott mértékben képes meghatározni, hogy a termékei milyen célokra használhatók fel. A vallás ezzel szemben az emberi lét lelki dimenziójával foglalkozik. Célja, hogy fényt derítsen az egyén belső életére, hogy megérintse motivációinak gyökereit, és hogy olyan erkölcsi kódexet alkosson, mely irányítani tudja az emberi viselkedést. A civilizációs folyamat mindkét tudásrendszerrel egyaránt függ. Mindaddig, amíg mindkettő rendkívüli képességének saját szféráján belül mozog, nincs rá okuk, hogy egymással konfliktusba kerüljenek.

A tudomány és vallás közötti harmóniának e nézete magalapozott, de csakis az alkalmazásuk szintjén. Végsősoron a tudomány és a vallás egymástól elválnak, és a maguk útját járhatják. Jelentősége pedig annak van, hogy a műszaki tudományok és az erkölcs egymással milyen kölcsönhatásban állnak. A tudomány és a vallás közötti kapcsolat effajta elemzése azonban hamar korlátokba ütközik, mivel a valóságban több olyan jelenség létezik, melyet mindkettő próbál megérteni és elmagyarázni. Amíg ez a fizikai világgal kapcsolatban kevésbé szembetűnő, addig az emberről és a társadalomról végzett tanulmányokban egészen nyilvánvaló. Ezenfelül számos hasonlóság van a tudomány és a vallás között abban, hogyan közelítik meg a valóságot. Mindkettő bízik például abban, hogy a teremtésben rend uralkodik, és úgy hiszi, hogy ha legalább kismértékben is, de az emberi elme képes ezt a rendet megérteni. A tudomány módszerei rendkívül hatékonyan bizonyultak a világegyetem működésének feltárására. A vallásnak ugyanakkor ezeket a módszereket szintén használnia kell, amikor az embereket megpróbálja úgy irányítani, hogy hozzájáruljanak egy folytonosan fejlődő civilizáció megteremtéséhez. A tudomány és vallás nem ugyanaz, de elég sok közös vonással rendelkeznek ahhoz, hogy képesek legyenek egymással kommunikálni és harmóniában élni, egymásra befolyással bírni és egymást kiegészíteni. Ezért helyénvaló a tudományra és a vallásra úgy tekinteni, mint két egymást kiegészítő ismeret- és gyakorlatrendszerre, amelyeknek kérdésselvetései és módszerei átfedésben vannak egymással.

1. A tudomány és vallás közötti kapcsolatról szóló fenti állítás a tudás olyan területeit idézi fel, melyeket mind a tudomány, mind pedig a vallás kutat. Ezek között szerepelnek az emberi elme hatalmára vonatkozó kérdések, az emberi faj evolúciója, valamint az értelmi és erkölcsi fejlődés. Beszéljétek meg, hogy a fenti témák kezelése során *A Hit szellemisége* miként tiszteli a tudomány érvényességét, miközben ezzel párhuzamosan lehetővé teszi, hogy a megértést a vallás fénye világítsa meg!

2. A tudomány és vallás harmóniájának alapelve azt jelenti, hogy az oktatási anyagok adott esetben egységbe rendezhetik a lelki természetű és a tudományos fogalmakat, természetesen oly módon, hogy elkerüljék a felszínességet, ugyanakkor ne legyenek véletlenszerűek. A tudás efféle egységbe rendezése növeli a résztvevők megértését és feloldja a hamis ellentéteket. Vizsgáljátok meg, hogyan éri el *A Hit szellemisége* az integrációnak ezt a szintjét! Hivatkozhattok kifejezetten az 5. és a 6. lecke elgondolkodtató feladataira.

3. Vizsgáljátok meg újból *A Hit szellemisége* c. anyagot, és határozzátok meg, milyen mértékben eredményezi ez azt a fajta hozzáállást, mely nélkülözhetetlen az igazságot kereső és a valóságot kutató ember számára! Melyek ezek a magatartásformák, és mennyire sikeresen tárja fel őket az anyag?

24. RÉSZ

Itt befejezzük a fiatalok lelki megerősödését célzó programban tanulmányozott szövegek 3. fejezetben megkezdett tárgyalását. *A megerősítés szellemi*-t és *A Hit szellemisége*-t érintő részletes elemzések jelzésként szolgálnak arra vonatkozólag, milyen szintű jártasságra kell szert tenned a programban szereplő szövegekkel kapcsolatban. Az 5. könyvből kiágazó tanfolyamokon hasonlóképpen tárgyalunk majd más szövegeket is, melyek ezen a téren a segítségére lesznek. Függetlenül azonban e tanulmányoktól, elegendő időt kell szánnod a szövegek olvasására és annak vizsgálatára, miként törekednek a szövegek céljaik elérésére. A többi animátorral való rendszeres értékelő találkozók a leggyümölcsözőbb lehetőséget biztosítják számodra az anyag megértésének elmélyítésére. Az ilyen alkalmak során animátor társaiddal együtt rengeteg megosztott tapasztalatra támaszkodhattok. Végző soron ugyanis csak a kölcsönös támogatás és segítségnyújtás légkörének megerősítésével – ahol a tanulás iránti elkötelezettség abban nyilvánul meg, hogy hajlandóak vagyunk másokat is támogatni erőfeszítéseinkben – lehet a szövegekben rejlő lehetőségeket teljes mértékben feltárni és végül megvalósítani.

25. RÉSZ

Korábban már említettük ebben a fejezetben, hogy az anyag tanulmányozása mellett a fiatalok szolgálati tevékenységeket, valamint sport-, különböző művészeti és kézműves tevékenységeket is végeznek, elsősorban olyanokat, amelyek a helyi kultúrájukra jellemzőek. A könyv második fejezetében lehetőség volt arra, hogy bizonyos mértékben végiggondold a társadalmi környezetnek a fiatalokra gyakorolt hatását. Kiemelten felhívtuk a figyelmet néhány túlnyomóan negatív hatásra. A társadalom egyre romló állapotára helyezett hangsúly azonban nem fedheti el azt a tényt, hogy a környezet számos eleme –ha megfelelően alkalmazzák őket – fejleszti a szóbeli kifejezőerőt, a társadalmi folyamatok elemzésének képességét és a társadalom szolgálatának szándékát. Az alábbi újságcikk egy olyan történetet ír le, mely remekül illusztrálja, miként használható a média például a társadalom javát szolgáló dolgok népszerűsítésére:

A némák hangja

Nyugat-Afrikában még mindig tranzisztoros rádió szól a közösségekhez.

A Nzérékoré regionális rádióinak Guinea őserdejében megbúvó apró stúdiójában három fiatal kuporog a mikrofon körül, és a lányok taníttatásáról beszélgetnek.

– A lányoknak azért kell iskolába járniuk, mert egy nap majd édesanyják lesznek, és ha ők kellőképpen műveltek, akkor a saját gyerekeiket is tanítani fogják, és jobban tudnak majd róluk gondoskodni – mondja Moriko Kaké. – Amikor egy lányt taníttatnak, azzal egy egész népet taníttatnak – teszi hozzá nyomatékosan.

Lancei Ture, a program 16 éves házigazdája egyetértően bólint, bár az ő szülei azt szeretnék, ha kimaradna az iskolából és inkább a földeken dolgozna.

A fiatalok tiszta, jól megformált gondolatait élőben közvetítik a libériai és elefántcsontparti határvidéken fekvő falvakban. Sötétedik és a sárkunyhókban kerozínlámpák pislákolnak. A falusiak már hazatértek a mezőről vagy a piacról. Miközben vacsorát főznek és az éjszakai pihenésre készülődnek, mindenki a rádiót hallgatja...

Olyan országokban, mint Guinea, ahol a felnőtt lakosság nagy része analfabéta, sok gyerek nem jut el iskolába és a villany is ritka dolog, a generátorról működtetett vidéki és helyi rádióadók mentőövként szolgálnak.

– Itt a rádió a minden – mondja Gnouma Camara. Ő a Nzérékoré vidéki rádióadó programigazgatója, mely hetente hat napon át sugároz száz kilométeres körzetben a tartományban beszélt öt nyelv egyikén, valamint franciául. Arrafelé minden három családból kettőnek van tranzisztora. Kora reggel és este, amikor adás van, az egész falu azt hallgatja.

– Az ő nyelvükön beszélünk, ismerjük a hagyományaikat és szokásaikat, továbbítjuk az üzeneteiket, bejelentjük a születéseket és az elhalálozásokat, beszélünk gazdálkodási és mezőgazdasági kérdésekről, valamint közösségi problémákról – teszi hozzá Camara. – Mi vagyunk a közösség hangja. A némák hangja...

– Azért hallgatom a programokat, mert gyerekek szerepelnek bennük és az én nyelvemen beszélnek – mondja Mamadou Malic, egy helybéli tizenöt éves fiatal pularul – ... Mikor a program elkezdődik, odahívom az összes testvéremet, és velük együtt hallgatjuk. Sokat tanulok így.

– A szülők és a közösség vezetői is hallgatják a műsort – mondja Camara. – A mi kultúránkban a gyermekeket nem sokszor hallgatják meg, de a felnőttek most már kezdenek odafigyelni rájuk. Például a gyerekek adnak tanácsot a szüleiknek az alapvető higiéniai kérdésekben. ... Ha egy apa megüti a gyerekeit, a szomszédai most már rászólnak: „Hát nem hallottad, mint mondott a rádió?”

A fenti történet csupán egyet mutat be a számtalan módszer közül, melyek segítségével a mai társadalmi környezet egyes elemeit felhasználhatjuk arra, hogy a fiatalok tehetségét és készségeit a közösség szolgálatára irányítsuk. A zene, a média és a műszaki tudományok a világ bármely részén élő fiatalok életére egyre nagyobb hatással vannak. A serdülőcsoport animátoraként tisztában kell lenned a társadalmi környezet e hatásos elemeivel, és meg kell tanulnod, hogyan segítheted a serdülőket abban, hogy megfelelő tevékenységek létrehozására használják fel ezeket. Gondolj csak saját társadalmi környezetedre! Milyen felhasználási lehetőségeket kínálnak az alábbiak a serdülők számára? Beszéljétek meg ötleteiteket, és írjatok le néhány gondolatot az üresen hagyott részekre!

Zene: _____

Média: _____

Technika: _____

26. RÉSZ

Ahhoz, hogy a serdülők képessé váljanak saját fejlődésük irányítására, és hozzájáruljanak közösségeik fellendüléséhez, hatékony részt kell vállalniuk nemcsak az értelmes tevékenységek csoportos végrehajtásában, hanem azok kidolgozásában is. A szolgálati projektek és a kézműves foglalkozások mellett ilyen tevékenységek lehetnek például az egyik-másik szöveg befejezését ünneplő különleges összejövetelek, amelyeken a serdülők színházi produkciókat mutatnak be, dalokat adnak elő, verseket szavalnak és előadásokat tartanak. Bizonyára az is mindig érdekelni fog majd, hogy más serdülőcsoport animátorokkal megvitasd, miként tudod fiatal barátaidat motiválni abban, hogy részt vállaljanak olyan tevékenységek megtervezésében és végrehajtásában, melyek lelki és szellemi képességeiket fejlesztik, melyek segítik, hogy eszményeik a gyakorlatban a szolgálat révén is kifejezésre jussanak, és amelyek megerősítik őket a kiválóságra való törekvéseikben. Ilyen jellegű kérdéseket kell majd átgondolnotok animátortársaidal: Hogyan segítheted a serdülőket a szolgálati tevékenység megtervezésében, végrehajtásában és menet közbeni értékelésében? Hogyan segíthetsz a serdülőknél forgatókönyvet írni és egyszerű színdarabokat eljátszani? Hogyan biztosítod azt, hogy ne gyerekes játékokat játsszanak a művészet és a kézművesség helyettesítéseként, és hogy a fiatalok segítséget kapjanak abban, hogy megtanulják „a művészetek, a kézművesség és a tudományok” valódi megbecsülését, melyek „felemelik a lét világát, és elősegítik annak felmagasztosulását”?

Bár ez most nem a legjobb alkalom arra, hogy belekezdjünk a művészeti tevékenységekről folyó értekezésbe, mégis fontos tudatában lenni annak, hogy egy ilyen tevékenység a kultúra kifejeződéseként rengeteg értéket hordoz magában. Pusztán a természeténél fogva nagymértékben befolyásolhatja az oktatási folyamatot. A serdülőcsoport animátoraként bizonyára te is nagy gonddal igyekszel majd segíteni fiatal barátaidnak megtalálni a megfelelő művészeti tevékenységeket, azokat, melyek nem próbálnak akaratlanul is olyan értékeket sugalmazni, amelyek szinte észrevétlenül ugyan, de ellentmondanak annak az oktatási folyamatnak, amelyben a fiatalok részt vesznek.

27. RÉSZ

A tapasztalat azt mutatja, hogy egy tíz-tizenöt tagból álló ifjúsági csoport gyakran néhány olyan személlyel kezdődik, akik bebizonyították, hogy képesek barátaikat egy arra érdemes ügy érdekében mozgósítani. Miközben ezek a fiatalok másokat is csatlakozásra buzdítanak, elkezdnek rendszeresen találkozni az animátorral. A csoport tagsága a szomszédságban vagy a faluban tevékenykedő barátok egyre bővülő magjának segítségével is megszilárdulhat, különösen a tinédzser éveik közepén vagy végén járó fiatalokéval, akik épp most végzik az első néhány intézeti tanfolyamot. A világ néhány részén sikeresnek bizonyult az is, hogy a környék fiataljait egy sor eseményre hívták meg, mielőtt a csoport formálisan megalakult. Egy további megközelítés lehet, ha a programról rövid ismertetőt tartanak az iskolákban. Ahol az iskola fogékonyságot mutat az ötlet iránt, egy az érintett korcsoport tanárai és diákjai előtt tartott bemutató rendszerint több serdülőcsoport megalakulását is eredményezheti. Ezek a csoportok azután tanórán kívüli tevékenység formájában végezhetik a programot, akár az iskola területén tartják az összejöveteleiket, akár máshol. Az iskola mindkét esetben elismeri, milyen értékesen hozzájárul a program diákjai erkölcsi és szellemi képességeinek egészséges fejlődéséhez.

Gondold át saját körülményeidet, és írd le néhány módszert, amelyet te, mint leendő animátor, tudnál alkalmazni a serdülőcsoport alakításához!

28. RÉSZ

Egy dinamikus serdülőcsoport fenntartásának fontos feltétele a bizalom és barátság kiépítése a serdülők szüleivel. Az animátoroknak a csoportok megalakulása előtt vagy nem sokkal az után érdemes meglátogatniuk a szülőket, hogy elmagyarázzák nekik a program célját. A családokkal ezt követően is rendszeresen kell találkozni, és megbeszélni a családtagokkal a serdülők várákozásait, valamint a bennük rejlő lehetőségeket, továbbá azokat a fogalmakat és megközelítéseket, melyek a lelki megerősödésükre irányuló programnak keretet adnak – vagyis az 2. Könyv harmadik fejezetében felvázolt, de itt sokkal részletesebben kifejtett témákat. Ezek a találkozások arra is alkalmat nyújthatnak, hogy a szülőkkel gyermekeik jólétéről és fejlődéséről tanácskozzunk. Ilyenkor az animátorok – amint azt a 2. Könyv is javasolja – gyakran megmutatnak a szülőknél egy-két a program során tanulmányozott szöveget, hogy a szülők tisztában legyenek vele, mit is tanulnak gyermekeik. Bár minden animátornak egy hosszú, több hónapos időszak során folyamatosan ápolnia kell e baráti kapcsolatokat a szülőkkel, az első néhány látogatás alkalmával egy tapasztaltabb személy is elkísérheti őt.

Most azt javasoljuk, hogy lapozd fel a 2. Könyv 3. részének 14. fejezetét, és idézd fel azokat a fogalmakat, amelyek a serdülők lelki megerősítését célzó programban résztvevő fiatalok szüleivel folytatott rendszeres beszélgetések alapját képezik! Ezután a tanfolyam többi résztvevőjével együtt beszéljétek meg, milyen tapasztalatokat szereztek a serdülők családjainak felkeresése során a falutokban vagy a szomszédságokban! E könyv tanulmányozása vajon milyen további ötletekkel gazdagíthatná az ilyen látogatások során folytatott beszélgetéseket?

29. RÉSZ

Különös jelentőséggel bírnak azok a beszélgetések, amelyeket egy animátor kezdeményez a serdülőcsoport tagjai között a kezdetek kezdetén. Alapvető fontosságú, hogy az első három-négy összejövetel alkalmával a tagok részletesen megbeszéljék a csoport rendeltetését, és meghatározzanak néhány olyan célkitűzést, amelyet közösen szeretnének megvalósítani. A fiataloknak egyetértésre kell jutniuk abban is, milyen jellegű tevékenységeket kívánnak végezni. Az e megbeszélések során érintett témák persze csoportonként eltérőek lehetnek. Vannak azonban bizonyos fogalmak, mint pl. a „kiválóság” és a „szolgálat”, amelyeket minden ilyen találkozón hangsúlyozni kell. Az alábbi pontok ezért a segítségre lehetnek megszervezni az első beszélgetéseket a csoport tagjaival, melynek megalakulásában segédkezel. Vizsgáld meg mindegyiket alaposan a tanfolyam többi résztvevőjével együtt, és írd le néhány gondolatot arról, hogyan fogsz hozzákezdeni a beszélgetésekhez a serdülőcsoporttal, amellyel majd remélhetőleg hamarosan együtt dolgozol!

- Több animátor is hasznosnak tartja a serdülőket arra bátorítani, hogy a csoportot olyan helynek tekintsék, ahol lelki és intellektuális kiválóságra törekedhetnek. Ha a lelki kiválóságra törekszünk – magyarázzák –, olyan tulajdonságokat kell magunkban kifejleszteni, melyek a magasabb rendű természetünkhöz tartoznak, mint pl. a szeretet, nagylelkűség, becsületesség és alázat. Ha intellektuális kiválóságra törekszünk, olyan tudást és gyakorlati készségeket kell elsajátítanunk, amelyek saját életünk és mások életének javításához szükségesek. Az olyan idézetek megvitatása és kívülről való megtanulása, mint a „Legyen minden reggel jobb, mint az előző este, és minden holnap gazdagabb, mint a tegnapi” rendkívül hatékonyan segíti a kiválóság fogalmának megértését.

- Miután világossá vált a csoport célja, az animátor segíthet a csoport tagjainak eldönteni, milyen konkrét – intellektuális, sport- és kulturális – tevékenységeket szeretnének folytatni a kiválóságra való törekvés jegyében.

- Az intellektuális és lelki kiválósággal kapcsolatban bizonyos mértékig meg kell vitatni a nyelv kérdését is, mely szorosan kapcsolódik a gondolkodási sémákhoz. A serdülőkkel e témáról folytatott beszélgetés során általában elegendő elmagyarázni, hogy a kiválóság egyre magasabb szintjeinek eléréséhez fejlesztenünk kell kifejezőképességünket. Képesnek kell lennünk arra, hogy elolvassuk és meg is értsük, amit olvasunk, továbbá meg kell tanulnunk a gondolatainkat világosan kifejezni. Ezzel kapcsolatban az animátorok gyakran hasznosnak vélik előzetesen bemutatni azokat a szövegeket, amelyeket a serdülők majd tanulmányozni fognak, és amelyek közül néhányat részben vagy egészében már mi is szemügyre vettünk korábban ebben a fejezetben.

- Az Írásokból vett idézetek kívülről való megtanulásának nagy fontosságot kell tulajdonítani a serdülők lelki felvértezését célzó programban. A csoport első találkozóinak egyikén foglalkozni kell a memoriterek kérdésével. Az animátoroknak segíteni kell fiatal barátaikat, hogy tudatosítsák az Isteni Szó erejét és annak életükre gyakorolt hatását a kiválóságra való törekvésük során. Egy ilyen beszélgetésen keresztül felismerik majd, milyen előnyökkel jár az, ha az Írások számos részletét kívülről ismerik.

- Hasznos, ha az animátorok az első néhány találkozón hangsúlyozzák, hogy a lelki kiválóságra való törekvés érdekében a csoport tagjainak erős baráti kötelékeket kell kialakítaniuk, és egyre szorosabb egységet kell alkotniuk. Az animátorok sok esetben gyümölcsözőnek találják, ha segítenek a serdülőknek a barátság, az egység és a harmónia témáinak feltárásában az Írásokból vett idézetek segítségével, melyek memorizálására biztathatjuk őket.

- A barátság és az egység témájáról folytatott beszélgetések természetes kiindulási alapot nyújthatnak egy olyan beszélgetéshez, amely arról szól, miként fognak a csoport tagjai egymással érintkezni: hogy figyelmesen meghallgatják egymást; hogy mindig megpróbálják megérteni egymást, még ha valamelyiküknek nehézséget is okoz egy-egy gondolat kifejezése; hogy soha nem fogják becsmérelni azt, amit bármelyikük meg akar osztani – csak hogy néhány példát említsünk azokra a megállapításokra, amelyeket egy ilyen beszélgetés révén csoportként közösen tehetünk.

- A szolgálat különösen fontos téma, amelyet érdemes már a csoport első találkozóinak egyikén felvetni. A serdülőket emlékeztethetjük arra, hogy emberként mindannyian egymásra vagyunk utalva. Mindannyian az emberiség családjának tagjai vagyunk, és mindent meg kell tennünk azért, hogy jobba tegyük közösségeink körülményeit. Olykor segíthet a serdülőknek felismerni a szolgálat fontosságát, ha megpróbálják elképzelni, milyen lenne, ha nem kapnának segítséget a körülöttük élőtől.

- A szolgálatról szóló beszélgetéseknek túl kell mutatniuk azon, hogy egyénileg mit tehetünk mások szolgálatára. Olyan szolgálati tevékenységeket kell meghatározni, melyeket a fiatalok együtt, csoportban végezhetnek. Természetesen az is fontos, hogy a kezdeti vállalásaik rövidtávúak legyenek, könnyen megvalósítható célkitűzésekkel. Ily módon magabiztosságra tehetnek szert közös képességeik terén, megtanulnak együtt dolgozni, ezáltal megnyitva a lehetőséget, hogy hosszabb távú szolgálati feladatokra is vállalkozzanak. Az animátoroknak a kezdetektől fogva irányítaniuk kell az ifjúságot, hogy olyan folyamatot lendítsenek mozgásba, amelyben közösségük életéről gondolkodnak, és arról, hogyan tudnak hozzájárulni annak javításához. Ha olyan kérdéseket teszünk fel nekik, amelyekhez nélkülözhetetlen, hogy észrevételeket tegyenek a közösséggel kapcsolatban, az nagymértékben segíti majd őket ezen a téren. Kezdhetjük tehát olyan egyszerű szolgálati tevékenységgel, mint amilyen a közösség egy beteg tagjának meglátogatása, majd fokozatosan rátérhetünk komolyabb projektek végrehajtására – pl. faültetés –, amelyekben egyeztetniük kell a megfelelő helyi hatóságokkal, segítséget kérni barátoktól és szülőktől, továbbá hosszú távra vonatkozó előkészületeket kell tenni. Természetesen a csoport első néhány találkozója alkalmával megvitatásra kerül néhány olyan képesség, készség, valamint attitűd és tulajdonság, amely nélkülözhetetlen a hatékony együttműködéshez.

- Az egészséges kikapcsolódás, főként a közös sport egy másik téma, amivel foglalkozni kell a serdülőcsoport első találkozóin. Az ötletek és elképzelések vizsgálata után az animátorok ismét segíteni akarják majd a csoportot abban, hogy eldöntsék, milyen szabadidős tevékenységekben szeretnének részt venni vagy a heti összejövetelek keretében, vagy más alkalmakkor. Ebben a tekintetben óvatosságra van szükség: az intenzív fizikai aktivitás ugyanis a serdülők energiájának természetes megnyilvánulása. A tapasztalat világszerte azt mutatja, hogy az ún. művészeti vagy kézműves tevékenységek hangsúlyozása a sporttevékenységekkel szemben egyfajta szelekciót indít meg a csoportban, melynek eredményeképpen néhányan nem szívesen vesznek részt tovább a csoport tevékenységében.

Az összes itt említett ponttal kapcsolatban fontos annak felismerése, hogy amint az animátorok egyre több tapasztalatot gyűjtenek, képesek lesznek a serdülőknek segíteni abban, hogy olyan tevékenységeket tervezzenek és hajtsanak végre, melyek egymást kiegészítik – olyan tevékenységeket, amelyek gyakorlati kifejeződése a különböző szövegek tanulmányozása során szerzett ismereteiknek, valamint a bennük lakozó magasszintű ideáloknak, melyek megvalósítására törekednek.

30. RÉSZ

Míg a könyv első két fejezetének tárgyalása elsősorban fogalmi jellegű volt, az animátori szolgálatra való felkészüléssel ebben a fejezetben bizonyos mértékig a gyakorlati dimenziókba is átlépett. Ahogy egyre nagyobb tapasztalatra tesz el a szolgálat e területén, könyvünk lapjai továbbra is inspirációt kínálnak az elmélkedéshez. Sok animátor kifejezetten hasznosnak találta az előző részben felsorolt pontokat, így újra és újra visszautalnak rájuk. Ezenkívül feljegyzéseket is vezetnek az újonnan szerzett tapasztalatokról és animátortársaikkal folytatott eszmecseréikről. Egyelőre azt javasoljuk, hogy zárd le ezt a fejezetet azzal, hogy elgondolkozol annak az erőfeszítésnek a lehetséges hozadékán, amely mellett most elkötelezted magad. Az Igazságosság Egyetemes Házának a világ minden táján élő fiatalhoz szóló szavai mindenkire vonatkoznak, akik a szolgálatnak ezt az útját kívánják járni:

„Nem meglepő, hogy a ti korosztályotok az, amelyik a legtöbb tapasztalatot szerzi a serdülők és gyermekek erkölcsi és szellemi fejlődésének segítésében, kibontakoztatva bennük a kollektív szolgálat és az igaz barátság képességét. Végére is mivel jól ismeritek ezt a világot, amelyben ezen ifjú lelkeknek navigálniuk kell – a maga buktatóival és lehetőségeivel együtt –, teljes mértékben tisztában vagytok a lelki megerősítés és felkészülés fontosságával. Mivel tudatában vagytok annak, hogy Bahá'u'lláh azért jött el, hogy átalakítsa mind az emberiség belső életét, mind a külső körülményeit, ti segítitek a fiatalabbakat, hogy finomítsák jellemvonásaikat és felkészüljenek a közösségeik jólétéért való felelősségvállalásra. Amint belépnek a serdülőkorba, ti segítetek nekik, hogy fokozzák kifejezőerejüket, továbbá képessé teszitek őket arra, hogy erős erkölcsi érzékenység verjen gyökeret bennük. Ennek során saját céltudatosságotok is még világosabban megfogalmazódik, miként Bahá'u'lláh utasítását követitek: 'A tettek és ne a szavak legyenek dísziteik!'"⁵²

Az idézetek forrásainak jegyzéke

1. 2006. június 11-én az Igazságosság Egyetemes Háza nevében egy egyéni hívőhöz intézett levélből, mely megjelent a *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2020), 117. sz., 62. oldal.
2. 2006. július 19-én az Igazságosság Egyetemes Háza nevében két egyéni hívőhöz intézett kiadatlan levélből.
3. 1936. április 17-én Shoghi Effendi nevében egy egyéni hívőhöz intézett levélből, mely megjelent a *Directives from the Guardian* c. kiadvány (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1973), 84. oldalán.
4. 'Abdu'l-Bahá, a *Social Action* c. összeállításban. 190. sz., 112-113. oldal.
5. Egy 1912. szeptember 20-i beszédből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 9. bek., 471. oldal.
6. 'Abdu'l-Bahá 1912. május 4-i beszédéből, mely megjelent ugyanott, 9. bek., 125. oldal.
7. 'Abdu'l-Bahá beszédének részlete, melyet J. E. Esslemont idéz a *Bahá'u'lláh and the New Era: An Introduction to the Bahá'í Faith* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2017 nyomtatásban), 101. oldal.
8. 'Abdu'l-Bahá 1912. május 4-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace*, c. kiadványban, 7. bek., 123. oldal.
9. 'Abdu'l-Bahá 1912. május 26-i beszédéből, mely megjelent ugyanott, 1. bek., 204. oldal.
10. 'Abdu'l-Bahá, *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2014, 2016 nyomtatásban), 84.2 sz., 440. oldal.
11. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 nyomtatásban), 2. kötet, 276. oldal (hivatalos fordítás).
12. *Khitábát: Talks of 'Abdu'l-Bahá* (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1984), 131–132. oldal (hivatalos fordítás)
13. 'Abdu'l-Bahá 1912. május 4-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace*, c. kiadványban, 8. bek., 124. oldal.
14. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010, 2015 nyomtatásban), 230.1 sz., 428. oldal.
15. Egy 1911. november 10-i beszédből, mely megjelent a *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 nyomtatásban), 29.41 sz., 113. oldal.

16. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), 30. oldal.
17. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 24.1 sz., 78-79. oldal.
18. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 nyomtatásban), 1. kötet, 63. oldal (hivatalos fordítás).
19. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 155.4 sz., 253. oldal.
20. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 nyomtatásban), 118. bek., 83. oldal.
21. *The Tabernacle of Unity: Bahá'u'lláh's Responses to Mánikchi Šáhib and Other Writings* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2006), 1.11 sz., 7–8. oldal.
22. 'Abdu'l-Bahá 1911. október 27-i beszédéből, mely megjelent a *Paris Talks* c. kiadványban, 12.8 sz., 42. oldal.
23. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, 1. kötet, 71-72. oldal.
24. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, 97.1 sz., 177-178. oldal.
25. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 nyomtatásban), 6.40 sz., 72. oldal.
26. *The Proclamation of Bahá'u'lláh to the Kings and Leaders of the World* (Haifa: Bahá'í World Centre, 1967, 1978 nyomtatásban), 78. oldal.
27. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1983, 2017 nyomtatásban), XLIII, 2. bek., 104. oldal.
28. 'Abdu'l-Bahá 1912. december 3-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 3. bek., 648–649. oldal.
29. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, 9.20 sz., 143. oldal.
30. Ugyanott, 11.28 sz., 172. oldal.
31. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, 1. kötet, 31. oldal (hivatalos fordítás).
32. Ugyanott, 194. oldal. (hivatalos fordítás).
33. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), 12. oldal.
34. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, 11.27 sz., 172. oldal.
35. Ugyanott, 11.30 sz., 172–173. oldal.
36. Ugyanott, 13.15 sz., 199. oldal.

37. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XVIII. sz., 1. bek., 47. oldal.
38. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008 nyomtatásban), XXXII. sz., 41. oldal.
39. *The Tabernacle of Unity*, 1.2 sz., 4. oldal.
40. 'Abdu'l-Bahá 1912. május 5-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 3. bek., 130. oldal.
41. *Prayers and Meditations*, CXIII. sz., 191. oldal.
42. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 nyomtatásban), 181-182. oldal.
43. *Prayers and Meditations*, CLXXVIII. sz., 299. oldal.
44. Ugyanott, LXXIX. sz., 131-132. oldal.
45. Bahá'u'lláh, *Bahá'í Prayers*, 219-220. oldal.
46. 'Abdu'l-Bahá, ugyanott, 243-244. oldal.
47. Ugyanott, 28. oldal.
48. Bahá'u'lláh, ugyanott, 183. oldal.
49. The Báb, ugyanott, 186. oldal.
50. 'Abdu'l-Bahá, ugyanott, 197. oldal.
51. *Prayers and Meditations*, XCI. sz., 154-155. oldal.
52. Az Igazságosság Egyetemes Házának 2013. július 1-én a világ minden részén megrendezésre kerülő közelgő 114 ifjúsági konferencia résztvevőjéhez írott üzenetéből, mely megjelent a *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* c. kiadványban (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017) 27.4 sz., 176. oldal.